Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LVCIANI SA

MOSATENSIS ORATORIS CLARISSIMI, de ueris narrationibus commentarij duo festiuissimi, Latina interpretatione è regione adiecta, sed autoris incerti, qua tamen is qui citra magnum laborem, & præceptoris operam Græce discere uelit, ad eius linguæ cognitionem non parum iuuabitur.

Nam quantū fieri potuit, curauimus ut Græca Latinis respondeant, nēpe paginæ paginis.

BASILEAE IN AEDIBVS VALENtini Curionis, Calendis Septembris, Anno M.D.XXIIII.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS NARRATIONIBVS COMMENTARIVS PRIOR.

Præfatio in ueras narrationes.

Os est athletarum, ac eorum, qui summa diligentia corpus exercent, non modo bonæ habitudinis, ac exercitationis habere rationem, uerum etiam, quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur, nonnunq; remissioni corporis acquiescere. Idem literarum studiosis fieri oportere censeo, ut cum grauibus, ac seriis legendis defatigati fuerint, ad animi laxamentum aliquantisper declinent, donec ad futurum laborem robustiores, ac uegetiores efficiantur. Maximum uero ex hoc ocio, atque quiete fructum caperent, si talium rerum lectioni uacarent, quæ non modo tenuem ac ieiunam, uerum neq; rudem, neq; inconcinnam speculationem præseferrent, quale quiddã & de his scriptis sensuros suspicor. Neq; enim solum materiæ nouitas atq; festiuitas, neq; id quod multa ac uaria mendacia uerisimiliter, ac probabiliter confinguntur, eos ad legendum alliciet, uerum id præcipue, q; omnis fermè narratio neminẽ, aut ex antiquis, aut scriptoribus, aut philosophis, qui monstruosa quędã, et fabulis similiora q; ueris, literis mandarũt, sine morsu reprehẽsionis prętermisit. Quorũ quidem oĩm nomina subiecissem, nisi ea tibi ex ipsa lectione perspicua et manifesta fore intelligerẽ. Ctesias enim Ctesiochi filius Cnidius mira quędã de Indorũ regione conscripsit, atque ea quidem quæ neque ipse audiuerat, neq; ab alio qui uera narraret, acceperat. Iambulus quoq; de his quæ in mari magno sunt, multa præter fidem ac opinionem hominum suis libris inseruit, omnibus quidem apertum commentus mendacium, non tamen insuauis materiæ cõpositor. Multi præterea hos imitati in eadẽ ratione scribendi uersati sunt, qui errores suos

Ctesias historicus.

Iambulus.

ac

KAISERLICHE KÖNIGLICHE HOFBIBLIOTHEK WIEN

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Σωφρονοῦσιν ἀθλιώτατοι μὲν περὶ τὰ τῶν σωμάτων ἐπιμελούμενοι ἅπαντες, οὐ μόνοι δὲ ἐνεξίας μόνον, οὐδὲ τὴν γυμνασίαν φρονοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῆς μετρίου καιρὸν γινομένης ἀνέσεως, μέρος γοῦν μόνης ἀσκήσεως τὸ μέγιστον ἀνατρίβουσιν, οὕτω δὲ καὶ τοῖς περὶ λόγους ἐπιτηδεύμασιν ἡγούμενοι προσήκειν μετὰ τὰς πολλὰς τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀναγνώσεις, ἀναπαύεσθαί τε τὰς διανοίας, καὶ πρὸς τὸν ἑπόμενα κάμνοντα ἀκμαιοτέρας παρασκευάζεσθαι. γένοιτο δ' ἂν ἐμμελὴς ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῖς, εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖεν, ἃ μὴ μόνον ἐκ τοῦ ἀστείου τε καὶ χαριέντος φιλεῖ παρέξειν τὰς ψυχαγωγίας, ἀλλά τινα καὶ θεωρίαν οὐκ ἄμουσον ἐπιδείξεται. οἷόν τι καὶ περὶ τῶν δὴ τῶν συγγραμμάτων φρονήσαι ὑπολαμβάνω. οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῆς ὑποθέσεως, οὐδὲ τὸ χαρίεν τῆς προαιρέσεως ἐπαγωγὸν ἔσται αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι ψεύσματα ποικίλα, πιθανῶς τε καὶ ἐναλλὰξ ἐξενηνόχαμεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἱστορουμένων ἕκαστον οὐκ ἀκωμῳδήτως πρόξενα ἦν τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, καὶ συγγραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ πράσια καὶ μυθώδη συγγεγραφότας. οὓς καὶ ὀνομασὶ ἀνέγραφον, εἰ μή τις αὐτοῖς σοι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως φαίνοιτ' ἐμέλησε. κτησίας ὁ κτησιόχου, ὁ κνίδιος, συνέγραψε περὶ τῆς ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς, ἃ μή τις αὐτὸς εἶδε, μήτε ἄλλου ἀκούσας ἔγραψεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἰάμβουλος περὶ τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πολλὰ παράδοξα, γνώριμον μὲν ἅπασι τὸ ψεῦδος παρασκάμμασιν, ὅμως ἀπιθάνως δ' ὅμως σωθεὶς τὴν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ τούτοις προελόμενοι, συνέγραψαν, ὡς δὴ ἄνακες ἑαυτῶν, πλάνας τε,

ac peregrinationes, ac immensa beluarũ corpora, & feritates hominum, & inusitatos mores enarrarunt. Huius uero scurrilitatis artifex, & inuentor extitit Homericus ille Vlysses, qui apud Alcinoum uentorum seruitutem, & unoculos, crudacq; uorantes homines, et multorum capitum animalia, sociosq; meretricum ueneficijs permutatos, multacq; monstris similia rudi Phæacum populo est ementitus. In quæ quidem cum incidissem, non multũ sanè his ob mendacium succensebam, quum hoc genus sermonũ ab his, qui se philosophos esse profitentur, usurpari uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus sum, si quũ falsa dicerent, id alios latere existimarent. Quapropter & ipse præ rerum nouarum studio, uolens posteris aliquid relinquere, ne solus expers sim libertatis in fabulis dicendis (nihil enim memoratu dignum, quod uere narrare possem, mihi contigerat) ad mendacium me transtuli, atq;, ut mea quidem fert opinio, multo tolerabilius q̃ cæteri. Nam quum hoc ipsum, quod mentior, uere dicã idcirco me aliorum reprehensiones iure ac merito effugere existimaui, quoniam nihil me ueri narraturum pollicebor. Ea igitur scribo, quæ neque ipse uidi, neque passus sum, neque ab alijs audiui, quæ præterea omnino non sunt, neque ab initio esse potuerunt. Quare qui hoc legerit, nullam his fidem adhibeat oportet. Egressus olim ab Herculeis columnis, & in occidentalẽ Oceanũ delatus secundis quidẽ uentis nauigabam. Causa autẽ peregrinationis, & argumentum, animi curiositas, & nouarum rerum desiderium, quodque, scire cupiebam, qui sit Oceani finis, quique homines ultra Oceanum inhabitent. Huius igitur gratia, cõmeatum & supellectilẽ multam imposui, aquamq;, quantum satis erat, ac coætaneos quinquaginta eiusdem animi mecum adiunxi, & armorum copiam paraui, gubernatoremque optimum magno precio conducens accepi in nauem. Erat autẽ nauis mediocris, ad magnã, ac uiolentam nauigationẽ robusta. Die igitur et nocte secunde nauigãtes, terra adhuc apparente, non adeo multa ui agebamur. Sequenti die simul sole

Vlysses Homericus.

Narrationis initium.

καὶ ἀποδημίας, δηρίων τε μεγέθη ἰσορροῦντες, καὶ ἀνθ' ὧτων ὠμότητας, καὶ βίων καινότητας. ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδάσκαλος τῆς τοιαύτης βωμολοχίας, ὁ τοῦ Ομήρου ὀνυατεύς, τοῖς περὶ τὸν Αλκίνοον διηγούμενος, ἀνέμων τε σκολιάς, καὶ μονοφθάλμους, καὶ ὠμοφάγους, καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους. ἔτι δὲ πολυκέφαλα ζῶα, καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἑταίρων μεταβολὰς, οἷα πολλὰ ἐκεῖνος πρὸς ἰδιώτας τοὺς Φαίακας ἐτεραλαζόνευσε. τούτοις οὖν ἐντυχὼν ἅπασι, τοῦ ψεύσασθαι μὲν, οὐ σφόδρα τοὺς ἄνδρας ἐμεμψάμην, ὁρῶν ἤδη σώνηθες ὂν τοῦτο καὶ τοῖς Ελλησοφεῖν ὑπισχνουμένοις. ἐκεῖνο δ' αὐτῶν ἐθαύμασα, εἰ ἐνόμιζον λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ καινοδοξίας ἀπολιπεῖν ἃ ἀπεδόμενος τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μή μόνος ἄπιστος ὢ τῆς ἐν Ἅιδου μυθολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀληθὲς ἱστορεῖν εἶχον, οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν ἀξιόλογον, ἐπὶ τὸ ψεύδος ἐξαπόμην, πολλῷ τῶν ἄλλων ἐυγνωμονέστερον. κἂν ἐν γὰρ δή τοῦτο ἀληθεύων λέγω, ὅτι ψεύδομαι, οὕτω γ' ἄν μοι δοκῶ τὴν περὶ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν, αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μήτ' εἶδον, μήτ' ἔπαθον, μήτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἔτι δὲ μὴ ὄντων ὅλως, μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων. διὸ δὴ τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεύειν αὐτοῖς. ὁρμηθεὶς γάρ ποτε ἀπὸ Ηρακλείων στηλῶν, καὶ ἀφεὶς ἐς τὸν ἐκτὸς ὠκεανὸν, σὺν ἀνέμῳ τὸν πλοῦν ἐποιούμην. αἰτία δ' ἐμοὶ ἡ ἀποδημίας, καὶ ὑπόθεσις, ἡ τῆς διανοίας περιεργία, καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία, καὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶ τῆς ὠκεανοῦ, καὶ τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἄνθρωποι. ταῦτα γοῦν ἕνεκα, πάμπολλα σιτία ἐνεβαλόμην. ἱκανὸν δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην. πεντήκοντα δὲ ἡλικιωτῶν προσεποιησάμην, τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἐχόντων. ἔτι δὲ, καὶ ὅπλων πολλὴν πλῆθος παρεσκευασάμην, καὶ κυβερνήτην τὸν ἄριστον μισθῷ μεγάλῳ πεισας, παρελαβόμην, καὶ τὴν ναῦν, ἄκατον οὖσαν, ὡς πρὸς μέγαν καὶ βίαιον πλοῦν, ἐκρατωνάμην. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ νύκτα σὺν ἀνέμῳ πλέοντες, ἔτι καὶ γῆς ὑποφαινομένης, οὐ σφόδρα βιαίως ἀνηγόμεθα. τῇ ἐπιούσῃ δὲ, ἅμα

ſole oriẽte uentus increuit,& fluctus intumuere, caligoq; ſuborta eſt, neq; iam demitti uelum poterat. Cum uento igitur conuerſi, et committentes nosipſos tempeſtati, hy emauimus diebus nouẽ & ſeptuaginta. octuageſima uero die, oriente iam ſole, repente conſpicimus non longe inſulam ſublimem, & arboribus conſitam. Circa eam fluctus non aſperi frangebantur. etenim procellæ iam maxima pars quieuerat. Adeuntes igitur, & deſcendentes, ut ex multa maris moleſtia, ſuper terrã ſtrati diu iacuimus. Tandẽ exurgentes, ex nobis ipſis ſtatuimus triginta quidem cuſtodes qui naui adſtarent, uiginti autem mecum qui aſcenderent, quæ in inſula erant exploratũ. Progredientes igitur circiter ſtadijs tribus à mari per ſyluam, uidemus columnã quandam æream, græcis literis inſcriptã caducis tamen, & conſumptis, quæ indicaret eò uſq; Herculem & Bacchum deuenille. Erant autem & prope ueſtigia duo in ſaxo. unum quidem inſtar iugeris magnũ, alterum autem minus, ut mihi quidem uideretur, Bacchi fuiſſe quodminus erat, Herculis autẽ quod maius. Venerantes igitur locum proceſſimus. Non iam longe aberamus, quũ ecce flumini adſtetimus, uino fluenti ſimillimo profecto illi quod in Chio inſula naſcitur. Erat et fluxus inundans & multus, ita ut alicubi nauibus eſſet tranſitus. Nobis ergo maior addita eſt fides, ut literis crederemus, quas antea ſculptas in colũna uideramus, animaduerſis ſignis de Bacchi peregrinatione. Cupiens tamẽ & fluminis initiũ inueſtigare, aſcendebã contra fluctum & fontẽ quidem nullũ, multas tamen ac magnas uites uuis onuſtas inuenimus. Earũ aũt cuiuſq; radicitus uinũ ſcatebat lucens, quod in unũ confluens flumẽ efficiebat. Videbamus et in eo piſces, et colore et guſtu uino ſimiles. Nos igiẽ cũ cepiſſemus ex illis aliquot ac uoraſſemus cõtinuo temulẽti euaſim⁹, quos etiã prẽcidẽtes fece plenos inueniebamus. Deniq; re animaduerſa cõmiſcẽtes eos qui ex aqua naſcunt piſces, ac comedẽtes uinalẽ uehementiã temperauimus. Tunc et flumẽ trajicientes, qua uadibile fuit, uitiũ portẽtoſam rem inuenim⁹. Nam truncus inferior

Hercules. Bacchus.

Vinum Chium.

qui

ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ὁ, τε ἄνεμος ἐπεσήει, καὶ τὸ κῦμα κυλίνετο, καὶ ζόφος ἐνεγίνετο, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδὲ σέλαι τὴν ὁδὸν σώζειν τὸν ἀστέρα ἦν. ἐπιξέφαντες οὖν τῷ πνεύματι, καὶ παρασύντες αὐτοὺς, ἐχειμαζόμεθα ἡμέρας ἐννέα, καὶ ἑβδομήκοντα. τῇ ὀγδοηκοστῇ δὲ, ἄφνω ἐκλάμφαντος ἡλίου, καθορῶμεν οὐ πόρρω νῆσον ὑψηλήν, καὶ σασσόμενοι οὐ ξαχῇ πρὸς χειμῶνα τῷ κύματι. καὶ γὰρ ἤδη τὸ σωλὺ τῆς σάλης καταπαύετο. προσχόντες οὖν, καὶ ἀποβάντες, ὡς ἂν ἐκ μακρᾶς τὰ λαιπωρίας σωλὰν μὴν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα. διανασάντες δὲ ὅμως, ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὴν φύλακας τῆς νεὼς παραμένειν, εἴκοσι δ' σὺν ἐμοὶ ἐπανελθεῖν ἐπὶ κατασκοπὴν τῆν γῆν τῇ νήσῳ. προελθόντες δ' ὅσον σασίας ξυὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης σύλλης, ἐρῶ μίν τινα σκίλιν χαλκοῦν πεποικιλμένην, ἐλλινικοῖς γράμμασι κατατετραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ, καὶ ἐκτετριμμένοις, λέγουσαν, ἄχρι τούτων Ηρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκοντο. ἦν δὲ καὶ ἴχνη δύο κλισίον ἐπὶ πέτρας, ὃ μὲν, κλεθριαῖον, τὸ δ' ἔλαττον. ἐμοὶ δοκεῖ τὸ μὲν, τοῦ Διονύσου τὸ μικρότερον. θάτερον δὲ, Ηρακλέους. προσκυνήσαντες οὖν, προῆμεν. οὕπω δὲ πολὺ προήμεν, καὶ ἐξισάμεθα ποταμῷ, οἴνου ῥέοντι ὁμοιότατον μάλιστα, οἷος ὁ Χῖος ἐστιν. ἄφθονον δὲ ἦν τὸ γεῦμα, καὶ πολὺ, ὅς τε ἐνιαυτοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δοκεῖν. ἐπεὶ οὖν ἡμῖν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν ἐπὶ τὴν σκίλης ἐπιγράμματι, ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δέμοι καὶ ὅδεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνῆμεν παρὰ τὸ ῥεῦμα. καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὗρομ αὐτου, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρύων. παρὰ δὲ τὰς ῥίζας ἑκάστης, ἀνέῤῥεε σαγὼν οἴνου διαυγοῦς, ἀφ' ὧν ἐγίνετο ὁ ποταμός. ἦν δὲ καὶ ἰχθῦς σὺν αὐτοῖς πολλοὺς ἰδεῖν, οἵπερ μάλιστα καὶ τὰς χοιράς, καὶ τὰς γεῶσιν προσεοικότας. ἁμῆς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινας, καὶ ἐμφαγόντες, ἐμεθύσθημεν. ἄμελει, καὶ ἀνατεινόντες αὐτοὺς, εὑρίσκομεν ξυγὸς μεσοῦς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθῦς, τοὺς ἀπὸ τῆς ὕσσαλος, παραμυθούμενοι, ἐκερασάμεθα τὸ σφοδρὸν τῆς οἰνοφαγίας. τότε δὲ τὸν ποταμὸν περάσαντες, ἢ διαβατὸς ἦν, εὕρομεν ἄμπελον χθαμαὶ πρᾶσιον. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ στέλεχος αὐτῆς,

ἐμερμὴς

qui à terra ſurgebat, ferax erat, & craſſus, ſuperior autem mulieres erant, ab utero ferè ſurſum perfecta omnia habẽ
Daphne. tes. Talem apud nos Daphnem ſcribunt, Apolline iam comprehendente in arborem uerſam. A ſummis autem earum digitis exoriebantur palmites uuis pleni. Quin & capitibus pro comis inerant clauiculi, & folia, et uuæ. Eæ ergo ad nos accedentes ſalutabant, & dextras protendebant, quædam quidem Lyda, quædam Indica, plurimæ Græca lingua loquentes, orecꝫ nos deoſculabantur. uerũ qui oſculum ſuſceperat, illico ebrius ac nutabundus redebatur. Fructum autẽ decerpi non ſinebant, ſed eo cuul ſo dolebant, & quidem cum clamore. Gliſcebant autem uehemenʒer nobis commiſceri, duocꝫ ex nobis cum illis coiuiſſent, ab eis non amplius ſoluti, ſed ex pudendis cõ nexi ſunt. Traxerunt enim repente ex eadem ſpecie natu ram, & conradicati manſere. Iam & ipſis palmites digiti emittebant, et clauiculis circunplexantibus uuæ plenæ e rumpebant. Derelinquentes igitur eos in nauim confu gimus, & cum conueniſſemus, iis qui ibi remanſerant cum alia, tum et derelictorum comitum commixtionem cũ uitibus enarrauimus. Acceptis ergo amphoris aquas hauſimus, item & è flumine uinum, incꝫ uicino littore noctem duximus. Mane autẽ ferebamur et non uiolẽtis flatibus. Circa meridiem uero, non iam apparente inſula, repente turbo factus eſt, qui nauem circunuoluens, et in ſublime eleuans, ad ter mille ferè ſtadia nõ iam in pelagus depoſuit, ſed ſublatã ſuſpẽdit, ingruẽscꝫ uelis uentus, & ſinu facto deferebat carbaſum. Septem igitur dies, ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inſpicimus terram quandam magnam in medio aëris, uelut inſulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumque ingreſſi deſcendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam. & die quidem nihil uidebamus, nocte autẽ apparebant & aliæ non procul inſulæ, quædam ut uidebãtur maiores, minores quædã, igni colore ſimiles. Erat & alia ſubtus terra, urbes in ſe habens & flumina, & maria,

& ſyl-

ἐυερνὴς, καὶ παχὺς, τὸ δ' ἄνω, γυναῖκες ἦσαν, ὅσον ἐκ τῆν λα-
γόνων, ἅπαντ' ἔχουσαι τέλεα. τοιούτῳ παρ' ἡμῖν τῷ δάφνῳ
γράφουσιν ἄρτι τὸν Ἀπόλλωνα καταλαμβάνοντος, ἀποδευδρά-
μυῖα. ἀπὸ δὲ τῆν δακτύλων ἄκρων ἀνεφύοντο ἑυταῖς οἱ κλάδοι.
καὶ μεσαὶ ἦσαν βοτρύων, καὶ μὲν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμων ἔς
λιξί τε, καὶ φύλλοις, καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἠσπά-
ξαντο, καὶ ἐδεήθεσαν, αἱ μὲν, λύδιον, αἱδὲ, ἰνδικὸν, αἱ δὲ
δὲ, τὸν ἑλλάδα φωνὸν προϊέμεναι. καὶ ἐφίλων δὲ ἡμᾶς τοῖς σό
μασιν. ὁ δὲ φιλήθεὶς, αὐτίκα ἐμέθυε, καὶ παράφορος ἦν. δρέπε
σθαι μέντοι οὐ παρεῖχοντο καρπὸν, ἀλλὰ ἤλγουν, ἢ ἐβόων, ἀπο
στομοῦν. αἰδὲ, καὶ μίγνυσθαι ἡμῖν ἐπεθύμουν. καὶ δύο ζυνες τῆν
ἑταίρων πλησιάσαντες ἑυταῖς, οὐκ ἔτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν
αὐλοίων ἐδέδεντο. συνεφύοντο γὰρ, καὶ συνερρίζουν. καὶ ἤδη
ἐυτοῖς κλάδοι ἦσαν οἱ δάκτυλοι, καὶ ταῖς ἕλιξι περιπλεκόμε-
νοι, ὅσον οὐδέπω καὶ ἐυτοὶ καρποφορήσειν ἔμελλον. καταλιπόν
τες δ' ἐυτοὺς, ἐπὶ ναῦν ἐφεύγομεν. καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι δακρύ
μενα ἐλθόντες τάπερ ἄλλα, καὶ τῆν ἑταίρων τὴν συμπλοκὴν, καὶ
τὴν ἀμπελομιξίαν. λαβόντες ἀμφορέας τινὰς, καὶ ὑδρευσά-
μενοί τε ἅμα, καὶ ἐκ ποταμοῦ οἰνισάμενοι, αὖτοι πλησίον ἐυ-
λισάμενοι, ἑωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι. περὶ
μεσημβρίαν δὲ, οὐκέτι τὴν νῆσον φαινομένης, ἄφνω τυφὼν ἐπιγενό
μενος, καὶ περιδινήσας τὴν ναῦν, καὶ μετεωρίσας, οἷον ἐπὶ σα
δίνος τριχιλίους, οὐκέτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέω-
ρον ἀχρὶ ἡμέρης, ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἰσίοις, ἔφερε κολπώσας
τὴν ὀθόνην. ἑπτὰ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀδρομήσαν
τες, ὀγδόῃ καθορῶμεν γῆν ζυνα μεγάλην ὑψηλὰ ἐκ τοῦ ἀέρι, καθάπερ νῆσον
λαμπρὰν, καὶ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην.
προσενεχθέντες δ' ἐυτῇ, καὶ ὁρμισάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοποῦν
τες δὲ τὴν χώραν εὑρίσκομεν οἰκουμένην τε, καὶ γεωργουμένην. ἡμέ
ρας μὲν οὖν, οὐδεμίαν ἐυτόθεν καθεωρῶμεν, νυκτὸς δ' ἐπιφαινομένης,
ἐφαίνοντο ἡμῖν ἄλλαι νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν, μείζους, αἱδὲ, μικρό
τεραι, πυρὶ τὴν χρόαν προσοικειῦσαι. καὶ ἄλλη δέτις γῆ κάτω,
καὶ πόλεις ἐν ἐυτῇ, καὶ ποταμοὺς ἔχουσα, καὶ πεδία, καὶ

& ſyluas, & montes, quam hanc, quæ à nobis incolí-
tur, imaginabamur. Volentes ergo ulterius procedere,
comprehenſi ſumus, in Equiuultures (ſic enim illos di-
ἱππόγυπες cunt) incidentes. Hi autem Hippogypi homines ſunt,
equorum loco uulturibus inſidẽtes. Magni etenim ſunt
uultures, & ut plurimum tribus capitibus innixi. Hinc
autem diſcat quis illorum magnitudinem. Malo etenim
onerariæ nauis unaquæq; ala maior, & robuſtior eſt. His
igitur Equiuulturibus imperatum eſt circumuolantibus
terram, ſi quis aduena inueniretur ad regem agere, qui
& nos comprehendentes ad regem duxere. Is uero ut in-
ſpexit, ex ipſis, ut opinor, ueſtibus coniecturam capiens,
Græci certe, inquit, uos aduenæ. Aſſentientibus autem
nobis, quomodo, inquit, adueniſtis, tantum aëris ſupe-
rantes? Et nos illi omnem rem retulimus. Tum ille inci-
piens, nobis, quæ ſibi contigerant, enarrabat. Quod ui-
Endymion delicet homo eſſet, nomine Endymion, in noſtra ortus
terra, raptusq; olim dormiens eò delatus fuerit, ubi & re-
gioni imperaret. Eſſe autẽ terram illam dixit, quæ infra
à nobis luna uidet. Sed bono animo nos eſſe iuſſit, neq;
periculum ullum ſuſpicari. etenim, ait, cuncta uobis ade-
runt neceſſaria. Si autẽ uicero bellum, inquit, quod nunc
ſolem incolentibus infero, omnium felicíſſime apud me
uiuetis. Hinc nos interrogauimus, qui eſſent hoſtes, &
Phaëthon. quæ odiorum cauſæ. Tum ille, Phaëthon, inquit, eorum
qui in ſole ſunt, Rex, etenim ille etiam habitatur, quem
admodum & luna, multo iam aduerſum nos bellum ge-
rit tempore. Cœpit autẽ ea, quam audíetis ratione. Ego
olim pauperrimis quibuſq;, qui in meo erant regno, col-
lectis, uolui coloniam in Luciferum deducere, deſertum
tunc & nullis habitatum. Phaëthon autem inuidia ſtimu-
latus tranſitũ prohibuit, medio in itinere occurrẽs, Equi-
formícis aduectus. tunc quidem uicti (non enim appara-
tu æquales eramus) ſeceſſimus. Nunc autẽ iterum uolo
bellum inferre, & coloniã emandare. Quod ſi uultis me-
cum communicare cum exercitu, ex regijs uulturibus
dabo unum unicuiq;, & cæteram armaturam. Cras autẽ

faciemus

ὕλας, ἡ ὃς. ταύτῃ οὖν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ εἰκάζομεν. ὁ δὲ ξεν ἡμῖν ἡ ἔτι πορρωτέρω προελθεῖν, ξενελήφθημεν τοῖς ἱππογύπις παρ' αὐτοῖς καλουμένοις, ἁπανταχοῦ. οἱ δ' ἱππόγυποι, οὗτοί εἰσιν ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχούμενοι. ἡ καθάπερ ἵπποις τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι. μεγάλοι δ' οἱ γῦπες, καὶ ὡς ἐπίπαν ξικέφαλοι. μάλιστα δ' ἄνδρας τὸ μέγεθος αὐτῶν φέρειν δεν. νεοσσοὶ γὰρ μεγάλης φορτίδος ἴσοι, ἕκαστον τῶν πηδῶν, μακρότερον ἢ πάχυτερον φέρουσι. τούτοις οὖν τοῖς ἱππογύποις προστέτακται περιπετομένοις τὴν γῆν, εἴ τις ἐυρεθείη ξένος, ἄγειν ὡς τὸν βασιλέα. ἐπὶ καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες, ἄγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ, θεασάμενος, καὶ ἀποφοβήσας ἑκάστους, ἕλιττες ἄρα ἔφη ὑμεῖς ὦ ξένοι. συμφησάντων δὲ, πῶς οὖν ἀφίκεσθε ἔφη τοσοῦτον ἀέρα διελθόντες; καὶ ἡμῶν δ' πᾶν ἀνεβοήσαμεν. καὶ ὃς ἀφεξάμενον τὸ καθ' ἑαυτὸν, ἡμῖν διεξῆλθε, ὡς ἐξ αὐτῆς ἀνεθρώπησε ὠκύ, πίνομα ἐνθυμίῳ ἀποφορᾷ ἡμετέρας γῆς καθείλκων, ἀναπαθεῖν ποτέ. καὶ ἀφικόμενος, βασιλεύσαι τῆς χώρας. εἶναι δὲ τὴν γῆν ἐκείνην ἔλεγε, τὴν ἡμῖν κάτω φαινομένην σελήνην. ἀλλὰ θαρρεῖν τε παρεκελεύετο, ἡ μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι. πάντα γὰρ ἡμῖν πρόσεσθαι ὧν δεόμεθα. ἤν δὲ καὶ κατορθώσωσιν ἔφη τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρουσιν πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἁπάντων εὐδαιμονέσατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσεται. καὶ ἡμεῖς ἠρόμεθα τίνες τε εἶεν οἱ πολέμιοι, καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν διαφοράς. ὁ δὲ, φαίνεσθαι φησὶν, ὁ τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ κατοικούντων βασιλεὺς, οἰκεῖται γὰρ δι' ἀκριβείας ὥσπερ καὶ ἡ σελήνη, πολλὰ ἤδη πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖν χρόνον. ἤρξατο δ' Ἡλιαδίας τοῦ αὐτοῦ. τῶν δὲ τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ πολιτευομένων τοὺς ἀπορωτάτους σαυτῷ γὼν, ἐβουλήθην ἀποικίαν ἐς τὸν ἑωσφόρον στεῖλαι, ὄντα ἔρημον, καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικούμενον. ὁ τοίνυν Φαέθων φθονήσας, ἐμοὶ λυσιτελῆ ἀποικίαν, καὶ μέσον τὸν πόρον ὑπαντήσας ἐπὶ τῶν ἱππομύρμηκων. τό τε μὲν οὖν νικηθέντες, οὐ γὰρ ἡμῶν ἀντίπαλοι τῇ παρασκευῇ, ἀνεχωρήσαμεν. νῦν δὲ, βούλομαι αὖθις ἐξενεγκεῖν τὸν πόλεμον, καὶ παραγενέσθαι τὴν ἀποικίαν. ἤν οὖν ἐθέλητε, κοινωνήσατέ μοι τοῦ πόνου. γῦπας δὲ ὑμῖν ἐγὼ παρέξω τῶν βασιλικῶν ἕνα ἑκάστῳ, καὶ τὴν ἄλλην ὁπλισιν. αὔριον δὲ ποι

ciemus exitū. Ita, inquam, quando tua hæc eſt ſentētia, fiat. Tunc apud eos conuiuio excepti manſimus. Mane aūt exurgētes ſtatuebamur in aciē. nunciabant enim exploratores, hoſtes appropinquare. Magnitudo quidem exercitus centum mília erant, abſq; peditibus & externis auxilijs, item abſq; impedimentis, et machinarum fabris. Horum autem octuaginta mília Equiuultures erant, qui autem ab Lachanopteris ferebātur, uiginti mília. Eſt autem ales hæc maxima, oleribus pennarum loco obſita. Qui uero ex his uelociores erant, pennas habebāt lactucæ ſolijs maxime ſimiles. Ibi uero & cum his Cenchrobolí ordinati ſunt, & Scorodomachi. Aduenerunt & à ſeptē trione auxília pſyllotoxotæ quidem numero triginta mília, Anemodromi autem quinquaginta milia. Horum ſane pſyllotoxotæ magnarū pulicum ſeſſores ſunt, unde et appellationē trahunt. Pulicum uero magnitudo, ut duodecim elephantes. Porrò Anemodromi pedeſtres quidē ſunt, feruntur autem uento abſq; alis per mediū aëra. Modus autem quo feruntur talis eſt. Subcingunt ſe talares tunicas, easq; uento ſinuantes, uelorum in morem, acuelut naues aguntur. Hi in pugna ſcutis armati plurimū ualent. Dicebātur autem aduentare ab his, quæ ſupra Cappadociā ſunt ſtellis, Struthobalani quidē numero ſeptuaginta mília, Equogrues quinquaginta mília. Hos ego non uidi, non enim uenerant, quare neq; eorum naturas ſcribere auſim. Portentuoſa quædā, ac incredibília de his dicebātur. et is quidē erat Endymionis exercitus. Omnium aūt armatura eadē erat. Galea quidē è fabarū ſpolijs. Magnę aūt apud illos fabæ, & duriſſimæ. Thoraces aūt ſquamei omnes, et ſquamis quidē lupinis. etenim lupinorū ſiliquas conſuētes thoracas faciūt. Sunt aūt ſiliquę ipſę, ut cornu, duræ, ſcuta et enſes quales Gręcorū. Vbi uero occaſio data eſt, ſic in aciē deducti ſunt. In dextro qdē cornu Equiuultures, et rex optimos quoſq; circa ſe habēs cū qbus et nos eramus, in lęuo uero Lachanopteri. Porrò in ter utrūq; auxilia, ut cuiq; magis placuit. Erat & peditat⁹ myriadū ſex militū. Hunc ſtatuere in aciē in hūc modū. araneæ

λαχανόπτεροι.

ψυλλοτοξόται.

ἀνεμόδρομοι.

σκοροδόκαλανοι.

στρουθοκέφαλοι.

ησόμεθα τὴν ἔξοδον. οὕτως ἔφιν ἐγὼ γιγνέσθω, ἐπεὰν ἥσοι δο
κῶ. τό τε μὲν οὖν παρ' αὐτοῖς ἐσιαθέντες, ἐμείναμεν. ἔωθεν δ' ἅμα
νασάντες, ἐτασόμεθα. καὶ ἦν οἱ σκοποὶ πλησίον εἶναι ἐσήμαινον
τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῆς στρατιᾶς, δέκα μυριάδες
ἐφύοντο, ἄνευ τῶν σκευοφόρων, καὶ τῶν μαχαιροποιῶν, καὶ τῶν πεζῶν
καὶ τῶν ξενικῶν συμμάχων. τούτων δὲ ὁπλιτικὸν μὲν ἦσαν οἱ Ιπ
πόγυποι, δισμύριοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν λαχαναπτέρων. ὄρνεον δὲ μὲν τὸ
τὸ ὄρνις μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερῶν λαχάνοις πάντη λάσιον. τὰς δ'
ὠκύπτερα ἔχει, θρισακίνοις φύλλοις μάλιστα προσεοικότα. ἐπὶ δὲ
τούτων, οἱ κεγχροβόλοι τέτακτο, καὶ οἱ σκοροδομάχοι. ἦλθον δὲ
καὶ ἀπὸ φυλῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν τυλλοτοξόται, πεν
τακισμύριοι δὲ ἀνεμοδρόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν τυλλοτοξόται, ἐπὶ
ψυλλῶν μεγάλων ἱππάζονται. ὁλκὸν μὲν τὴν προσηγορίαν ἔχουσι.
μέγεθος δὲ τῶν ψυλλῶν, ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δ' Ανεμοδρό
μοι, πεζοὶ μέν εἰσι, φέρονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀέρι ἄνω τῶν πτερῶν. ὁ δὲ
τρόπος τῆς φορᾶς, τοιόσδε. χιτῶνας ποδήρεις ὑπεζωσμένοι, κολ
πώσαντες ἑαυτοὺς τῷ ἀνέμῳ, καθάπερ ἱσία, φέρονται ὥσπερ τὰ σκά
φη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦτοι ὑπὸ ταῖς μάχαις πελτασταί εἰσιν. ἐλέ
γοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καππαδοκίαν ἀσέρων ἥκειν, ἑξη
κοντάλανοι μὲν, ἑπτακισμύριοι, Ιππογέρανοι δὲ, πεντακισχίλι
οι. τοντους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ
γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα. πρᾶσια γὰρ καὶ ἄπιστα πε
ρὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὕτη μὲν τοῦ Ενδυμίωνος ἡ διάβασις. σκε
υὴ δὲ πάντων ἡ αὐτή. κράνη μὲν ἀπὸ τῶν κυάμων. μεγάλοι γὰρ
παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι, καὶ καρτεροί. δόρακες δὲ φολιδωτοὶ
πάντες, θέρμινοι. τὰ γὰρ λέπη τῶν θέρμων συῤῥάπτοντες, ποι
οῦνται θώρακας. ἄῤῥηκτον δ' ἐκεῖ γίγνεται τὸ θέρμου τὸ λέ
πος, ὥσπερ κέρας. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἑλληνικά. ἐπεὶ
δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὧδε. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον οἱ Ιπ
πόγυποι. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχων. καὶ
ἡμεῖς ἐν τούτοις ἦμεν. τὸ δ' εὐώνυμον, οἱ λαχανόπτεροι, τὸ μέ
σον δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζὸν, ἦσαν μὲν ἀμ
φὶ τὰς ἑξακισχιλίας μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀρά=

raneæ apud illos multæ, ac magnæ sunt, nã Cycladibus insulis una quæq; multo maior. Has iussit intexere medium aëris, quod à luna in luciferũ diffunditur. Idq; ut primum perfecerunt, campus substratus apparuit, in quo peditatũ statuunt. Ducebat autem hunc Nycterion Eudianactis filius. Hostium autem læuum quidem Equisormici, & in his medius Phaëthon. Bestiæ autem magnæ sunt alatæ, hisq; quæ apud nos sunt formicis, præter magnitudinem, non dissimiles. harum maxima duorum iugerum mensuram implet. Pugnabant autem non solum qui desuper insidebãt, sed & ipsę cornibus maxime. Dicebant esse horum numerũ pene quinquaginta milium. In eorum autem dextro Aeroculices ferè quinquaginta milia, sagittarij omnes magnis in culicibus insidentes. Post hos autem Aerocordaces, expediti quidem illi ac pedestres, uerum bellicosi. etenim procul raphanos iaculabantur maximos, percussusq;, neq; parum subsistere poterat, moriebatur enim confestim uulnere quodam fœtore infecto. Nanq; sagittas maluæ ueneno delibutas ferebant. Hos iuxta Caulomycetes posuerunt armis accinctos, & cominus pugnantes numero decem milia. Dicũtur autem Caulomycetes, quoniam scutis quidem fungeis utuntur, hastilibus uero asparagorum uirgultis. Stetерunt autem post hos & Cynobalani, quos ij miserunt, qui canẽ stellam inhabitant, quinquaginta milia numero. & hi uiri non humanis sed canínis uultibus super alatas glandes pugnabant. Dicebant autẽ ab ipsis hostibus, & alia auxilia defecisse à lacteo orbe emittenda, iaculatores scilicet ac Nubecẽtauri. sed hi commisso iam prælio, aduenerũt, quod utinã non fecissent. Qui uero funda utebantur omnino non aduenerũt. Quare iratũ Phaëthonta tradunt, omnem illorũ regionem igne uastasse. Et is quidem Phaëthontis exercitus erat. Postquam uero signa erecta sunt, & asselli ruditu undiq; constrepuere (nam his tubarum loco utuntur) committentes prælium pugnabant, & solarium quidem læuum confestim fugit. Neque enim sufferre ualuit instantes Equiuultures, nosq;

Nycterion ἱππομύρμηκες.

ἀεροκώνωπες.

ἀεροκόρδακες.

καυλομύκητες.

κυνοβάλανοι.

inse

χναι παρ' αὐτοῖς πολλοί, καὶ μεγάλοι γίγνονται, πολὺ τῶν κυκλάδων νήσων ἕκαστον μείζω. τούτοις προσέταξε διυφλῶσαι τὸ μεταξὺ φῶς σελήνης, καὶ τὴν ἑωσφόρον ἄστρα, ὡς δὲ τάχιστα ἐργάσαντο, καὶ πεδίον δὲ ἐποίησαν. ἐπὶ τούτου πρόσταξε τὸ πέλαγος. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν, Νυκτερίων ὁ Εὐδιάνακτος. ξῖτος αὐτός. τὸ δὲ πολεμίων, τὸ μὴ εὐώνυμον, εἶχον οἱ ἱπποτόξοται. καὶ ὧν αὐτοῖς, ὁ Φαέθων. ἀνδρία δ' ἐδόκει μέγιστα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμηξι προσοικότα, πολὺ τὸ μεγέθος. ὁ δὲ μέγιστος αὐτῶν, καὶ δίπλεθρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλιστα τοῖς κέρασιν. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας. ἐπὶ δὲ τῷ δεξιῷ αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Λερακώνωπες, ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξόται, κώνωψι μεγάλοις ἐποχούμενοι. μετὰ δὲ τούτους, οἱ Δρακόρδακες, ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοί. πολὺ μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ῥαφανίδας ὑπερμεγέθεις. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπολίγον ἀντέχειν ἐδύνατο, ἀπέθνησκε δὲ, δυσοσμίας ζωὸς αὐτίκα ὑφ' ἑαυτοῦ γενομένης. ἐλέγοντο δὲ χρίεσθαι τὰ βέλη μαλάχῃ ἰῷ. ἐχόμενοι δ' αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ καυλομύκητες, ὁπλῖται ὄντες, καὶ ἀγχέμαχοι δ' πολὺ μύριοι. ἐκλήθησαν δὲ καυλομύκητες, ὅτι ἀσπίσι μὲν μυκητίνοις ἐχῶντο, δόρασι δὲ καυλίνοις, τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσπαράγων. πλησίον δὲ αὐτῶν, οἱ κυνοβάλανοι ἔστησαν, οὓς ἔπεμψαν αὖθις οἱ τὸ σήριον κατοικοῦντες, πεντακισχίλιοι. καὶ οὗτοι ἄνδρες κυνοπρόσωποι, ἐπὶ βαλάνῳ πτερωτῷ μαχόμενοι. ἐλέγοντο δὲ κἀκείνῳ ὑστερίζειν τῶν συμμάχων, οὓς τε ἀπὸ τῶν γαλαξίου μεπεπέμπτο σφενδονήτας, καὶ οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν, τῆς μάχης ἤδη κεκριμένης ἀφίκοντο, ὡς μή ποτε ὄφελον. οἱ σφενδονῆται δὲ, οὐ δ' ὅλως παρεγένοντο. διόπερ φασὶν αὐτοῖς ὕστερον ὀργισθέντα τὸν Φαέθοντα, πυρώσαι τὴν χώραν. τοιαύτη μὲν καὶ Φαέθων ἐπῆλθε παρασκευῇ συμμίξαντες δὲ, ἐπεδείκνυτο τὰ σημεῖα ἕκαστα, καὶ ὀγκήσαντο ἑκατέρωθεν οἱ ὄνοι, τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπίσων χρῶνται, ἐμάχοντο. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν ἡλιωτῶν, αὐτίκα ἔφυγεν οὐδ' ἐς χεῖρας ἐξάμενον τοὺς ἱππογύπους. καὶ ἡμεῖς ὑπομένοντες κλεί-

νοντες

bamur cædentes, dextrum autem illorum cornu superius euadebat, noſtro, quod in læuo erat, propulſato. Exeuntes autem Aëroculices inſequebantur uſque ad pediſtatum. Hinc auxiliantibus illis, defecerunt è regione declinantes, idq; maxime, ubi ſenſerunt ſuos, qui in læuo fuerant, manifeſte deuictos. Fuga uero inſigni facta, multi quidē capti, plurimi uero cōfecti occubuere, in ipſasq; nubes ſanguis multus defluebat, ut inficerentur, ac rubræ apparerent, quales apud nos uidentur occidēte ſole. Multus & in terram decidit, ut cogitarem, num tale aliquid olim contigiſſet, quum Homerus ſuſpicatus fuerit, louē in Sarpedonis morte ſanguineas guttas pluiſſe. Conuerſi autem à cæde duo trophæa ſtatuimus, unum quidem in aranearum telis, & pedeſtris pugnæ, alterum autem pugnæ in aëre ſupra nubes. His iamdudum exactis nunciatum eſt ab exploratoribus, Nubecētauros aduentare, & irrumpere, quos Phaëthonti antea aduenīſſe oportuerat. Iiq; ubi aduenere ſpectaculum præbuere inſolitum, & inexpectatum. homines erant alatis equis commixti. Magnitudo quidem hominū quanta Rhodiorum coloſſi à medietate ſurſum, equorum autē ſimilis ualidæ onerariæ nauis. Equidem eorum numerum non ſcripſi, ne cui incredibile id fiat. tantus erat. Ducebantur autem à ſagittario, qui eſt in zodiaco. Vbi autem amicos deuictos ſenſere, ad Phaëthontem quidē miſerunt ut iterum rediret, ipſi aūt in aciem ſtructi in lunares turbatos irruunt, inordinatos quidem, ob eam quam hoſtibus fecerant fugam, & iam ſpolia diuidentes, omnemq; noſtrorū multitudinem in fugam uertunt. Ipſum autem regem inſequuntur uſq; ad ciuitatem, atq; ex illius auibus conficiunt pluri-mas. Deiecerunt autem & trophæa, ac omnem aranearū contextum. Campum decurrerunt, mecq; ceperunt, & è comitibus duos. Iam autem & Phaethon aderat, et ſub illis alia trophæa ſtatuerunt. Nos aūt ad ſolem ipſo die ducebamur, araneæ teleę fragmēto manibus poſt tergū ligatis. Hi ciuitatē obſidere omnino noluerūt, conuerſi uero mediū aeris uallauerunt, ut de cætero ſplendor à ſole ad

Locus eſt Iliados ϖ.

νεφελοκέν-ταυροι.

lunā

νοντες. Σ' δεξιὸν σ' αὐτῶν, ἐκράτει τοῦ ἐπὶ ζοῦ ἡμετέρου ἐυωνύμου. Ὡς ἐπεξῆλθον δὲ Ἡρακώνωπες σ' ιώκοντες, ἄχει πρὸς τοὺς πεζούς. ἔνταῦθα δὲ κἀκείνων ἐπιβοηδούντων, ἔφυγον ἐπικλίναντες, ἡ μάλιστα ἐπεὶ ἤσθοντο τοὺς ἐπὶ ζοῦ ἐυωνύμου σφῶν νενικημένους. ἡ δὲ ἀροτῆς λαμπρᾶς γυομένης, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἁλίσκοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνῃρεῖτο. καὶ τὸ αἷμα ἔῤῥει. πολὺ μὲν ἐπὶ τῶν πεφῶν, ὥς τε αὐτὰ βάπτεσθαι, καὶ ἐρυθρὰ φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν σ' ὑο μένου τοῦ ἡλίου, φαίνονται. πολὺ δὲ καὶ εἰς τὸ γλῶ κατέσασεν, ὥστέ με εἰκάζειν, μή ἄρα τοιοῦτο τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γυομέ νου, Ὁμηρος ὑπέλαβεν αἵματι ὗσαι τὸν Δία ἐπὶ ζοῦ τὸ Σαρπη σ' όνος θανάπφ. ἀναζέφαντες δὲ ἀπὸ φοῦ σ' ιώξεως, σ' ύο ξύπαια. ἐσήσαμεν, ὁ μὲν, ἐπὶ τῆ ἀραχνίῳ φοῦ πεζομαχίας, ὁ δὲ τῆ ἀερομαχίας, ἐπὶ τῆ νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων γινομένων, ἠσθέλ λοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι, προσελαύνοντες, οὓς ἔδη πρὸ τῆ μάχης ἐληθεῖν ζοῦ φαέθοντος. ἡ σ' ἐφαίνοντο πρεσβύτεροι, δέαμα παρασ' οξότατον, ἰδεῖν ἵππων πτερωτῶν, Ὡς ἀνδρώπων συ γκειμένων. μέγεθος δὲ τῆ μὲν ἀνθρώπων, ὅσον τῆ Ροδίων Κολοσ σοῦ ἀπὸ ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω. τῶν δ' ἵππων, ὁσ' νεὼς μεγάλης φορτί σ' ος. τὸ μὲν σ' ῆπλῆθος αὐτῶν ἐυκ ἀνέγραφα, μή τῳ ἡ ἄπιστον σ' όξῃ· τοσοῦτον ἦν. ἠγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ ζωσ' ιακοῦ πεζότης. ἐπεὶ δὲ ἤσθοντο τοὺς φίλους νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν φαέθοντα ἔπεμπον ἀγγελίαν αὖθις ἐπίεναι. αὐτοὶ δὲ σ' ιαταξάμενοι, πεταραγμένοις ἐμπίπτουσι τοῖς σελλοίταις, ἀτάκτοις περὶ πλὺ σ' ίωξιν καὶ τὰ λάφυρα σ' κευσ' αμένοις. καὶ πάντας μὲν ξέπασιν. αὐτὸν σ' ὲ τὸν βασιλέα καταδιώκουσι πρὸς πλὺ πόλιν, ἡ τὰ πλεῖστα τῆ ὀρνίῳ αὐτοῦ κλείουσιν. ἀνέπαυσαν δὲ καὶ τὰ πρόπαια, καὶ κα τέσ' ραμον ἅπαν τὸ ὑπὸ τῆ ἀραχνῶν πεσ' όν ὑφασμένον. ἐς μὲ δὲ, καὶ σ' ύο τινὰς τῶν ἑταίρων ἐζώγρησαν. ἤδη σ' ὲ παρῆν ἡ ὁ φαέθων. καὶ αὖθις ἄλλα πρόπαια ὑπ' ἐκείνων ἵσατο. ἡμεῖς μὴ ὠῶ ἄπηγόμενα ἐς τὸν ἥλιον ἀυθημερόν, τῷ χεῖρε ὀπίσω σε δέντες ἀραχνίου ἀπεσκόμματι. οἱ δὲ, πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἔ γνωσαν πλὺ πόλιν, ἀναζέφαντες δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρ ὃ ἐπετείχιζον, ὥς τε μηκέτι τὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸ

lunam minus peruenirēt. Vallum autem erat duplex, nubeum, ut lunæ defectio manifesta fieret, & iam continua nox cuncta teneret. Qua in re pressus Endymion mittens orauit, ædificium demolirentur, neque se paterentur in tenebris uersari. Promisit autem & tributa persoluere, secq; auxiliarem, & amicum fore, neq; in posterum bellaturū. insuper & obsides offerebat. Phaëthon uero congregato bis concilio, primo quidem in ira perstitit, postremo mutauit sententiam, ac pacis conditiones acceptæ sunt huiusmodi. fœdus inierunt Solarij & horum socij cum Lunarijs, eorumque socijs his legibus, ut intermurale deijciant Solarij, neque posthac lunam inuadant, statutoque precio captiuos reddant. Lunarij autem dimittant stellas liberas, armaque posthac Solaribus non inferant. uicissim autem auxilientur si quis inuaserit uectigalium conditionem pendat. annuatim rex Lunariorum amphoras roris decem milia, obsidesque è suis det decies mille. Colonia in Luciferum communis fiat, & ex utrisque qui uolet participet. Sculpantur aūt fœdera columna electrina, erigantur que in medio aëris in confinijs. Qui uero pepigere ex Solarium quidem parte Pyronides, & Therites, & Phlogius, Lunarium autem Nyctor, & Menius, et Polylampes. & talis quidem pax sequuta est. confestim murus euersus est, & captiuos restituere. Vbi autem ad Lunam ipsi regressi sumus, obuiauerunt nobis socij, & cum lachrymis salutauerunt nos, & Endymion ipse. Atqui suadebat is quidem, nos ibi secum maneremus, & in colonia communicaremus, se enim daturum filium in uxorem mihi pollicebatur suum quem habebat. Nam apud eos mulieres nullæ sunt. Ego autem haudquaquam paruí, sed petebam dimitti in mare. Qui ut persuaderi non posse animaduertit, septem conuiuio acceptos diebus, tandem dimisit. Quæ interea in luna uersatus uiderim, quæue noua & inaudita cognouerim, dicam. Primum quidem eos non generari ex mulieribus sed maribus

Pyronides. *Therites.* *Phlogius.* *Nyctor.* *Menius.* *Polylāpes.*

σελήνην ἀνίκαμ. ὁ δὲ τέλος, ἦν ἀπλοῦν, νεφελωτὸν, ὥστε σαφῆ ἔκλειψιν τῆς σελήνης ἐγγενέσθαι. καὶ νυκτὶ ἀπενεχθέντα, πᾶσα κατείχετο. διεζόμενοι δὲ τούτοις ὁ ἐνδυμίων, πέμψας, ἐκέλευε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ἐν σκότῳ βιοτεύοντας. ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ φόρους τελέσειν, καὶ σύμμαχον ἕξεσθαι, καὶ μηκέτι πολεμήσειν, καὶ ὁμήρους ἐπὶ τούτοις, ἀδοῦναι ἤθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα, χθομένης δὶς ἐκκλησίας, τῇ πρότερα μὲν, οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δὲ, μετέγνωσαν. καὶ ἐχθύετο ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. καὶ τάδε συνθήκας ἐποιήσαντο οἱ Ἠλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς σελινίτας καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ ᾧ καταλῦσαι μὲν τὸν Ἠλιώτας τὸ διατείχισμα, καὶ μηκέτι ἐς τὴν σελήνην ἐσβάλλειν. ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ῥητὸν ἕκαστον χρημάτων. τοὺς δὲ σελινίτας, ἀφεῖναι μὲν αὐτονόμους τούς γε ἄλλας ἀστέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς Ἠλιώταις. συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἤν τις ἐπίῃ. φόρον δὲ ὑποτελεῖν ἑκάστῳ ἔτους τὸν βασιλέα τὸν σελινιτῶν ᾧ βασιλεῖ τῶν Ἠλιωτῶν, δραχμὰς ἀμφορέας μυρίους. καὶ ὁμήρους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους. τὴν δὲ ἀποικίαν τὴν ἐς τὸν ἑωσφόρον, κοινὴν εἶναι, καὶ μετέχειν τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον. ἐγγράψαι δὲ ἐς τὰς συνθήκας σιδηρᾶν ἀλυσσίνην, ἣ ἀνασπᾶσαι ἐν μέσῳ τῷ ἀέρι ἐπὶ τοῖς μεθορίοις. ὤμοσαν δὲ Ἠλιωτῶν μὲν, Πυρωνίδης, καὶ Θερίτης, καὶ Φλόγιος. σελινιτῶν δὲ, Νύκτωρ, καὶ Μήνιος, καὶ Πολυλαμπής. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐχθύετο. ἔνδυς δὲ τὸ τεῖχος καθεῖρε τὸ, καὶ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδοσαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐς τὴν σελήνην, ὑπεδεχόμην ἡμᾶς, καὶ πανδοκεύοντο μετὰ δακρύων, οἵτε ξυγγενεῖς, καὶ ὁ ἐνδυμίων αὐτός. καὶ μὲν, ἐξίει μεθ' αὑτοῦ παρ' αὐτῷ, καὶ κοινωνεῖν φησὶ ἀποικίας, ὑπισχνούμενος δώσειν πρός γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. γυναῖκες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς ἐπεθόμην, ἀλλ' ἠξίουν ἀποπεμφθῆναι κάτω ἐς τὴν θάλατταν. ὡς δὲ ἔγνω ἀδιάπαστον ὂν πείθειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς, ἑστιάσας ἑπτὰ ἡμέρας. ἀφ' ὧν τῷ μεταξὺ διαξίβων ἐν τῇ σελήνῃ, κατενόησα, καινὰ, καὶ παράδοξα, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν. πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γίνεσθαι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν

ribus, nam masculis nuptijs utuntur, sed nec quid sit fœmina omnino sciunt. Nam ad quintum & uigesimum usq; annum omnes mulierum habentur loco, eo autē supra non habentur, sed habent. Concipiunt non in uentre, sed in crurium posteriori parte. Vbi autem fœtus conceptus est, tumet crus, tandem suo tempore præcidētes educunt mortua, tum eadem ad uentum hiantia exponentes mulcent, & ad uitam excitant. Inde & mihi uidetur ad Græcos illud gastrocnemiæ uocabulum deuenisse, quod apud illos uentris loco sura cōcipit. Maius quiddam et his enarrabo. Genus hominum apud illos est, qui dicuntur arborei, idque hoc modo nascitur. Testiculum hominis præcidentes in terram plantantium more defodiunt. Inde autē exoritur arbor carnea maxima, ut phallus. Ramos quidem habet & frondes, fructus uero cubi tales glandes. Vbi autem eæ maturæ fuerint, decerptas cudunt, atq; in homines effingunt. Pudenda autem habent appositicia, quidam eburnea, pauperes autē lignea quibus coëant, & uxoribus misceantur. Postquam autē senuerit aliquis non moritur, sed ut fumus solutus euanescit in aërem. Cibus est omnibus unus: structo etenim igne, ranas assāt super prunas. Multæ apud illos sunt ranæ per aëra circumuolantes. His autem assatis circunfusi uelut ad mensam lambunt euaporatum ex illis fumum, ac uescuntur. et cibo quidem tali aluntur. Potus autem illis est aër expressus in calicem, liquorem ex se ut rorē rendens. Non egerunt autem, neque mingunt, neque perfossi sunt ea parte qua nos. sed ne pueri quidem natibus rem obscœnam præstant, uerum poplitibus supra suram. nam illic perfossi sunt. Pulcher apud illos habetur calluus, & sine coma, comatos autem abominantur. Apud eos uero, qui cometas inhabitant stellas, comati contrà formosi habentur. Aduenerunt enim quidam qui nobis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua demittunt, & in pedibus ungues non habent, sed unodigiti sunt omnes. In speciem caudæ brassica natibus cuiusque illorum innascitur prolixa, semper germinans

γαστροκνημία διυδρῖται

Cometæ.

ἀρρένων. γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χρῶνται. Οὐδ' ὄνομα γυναικὸς ὅλως ἴσασι. μέχρι μὲν σὺν πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτῶν, γαμεῖ ἕκαστος, ἀπὸ δὲ τότων, γαμεῖ αὐτός. κύουσι δὲ οὐκ οἶμαι ἐν τῇ νήσῳ ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπεὰν γὰρ συλλάβῃ δ' ἔμβρυα, παχαίνεται ἡ κνήμη, καὶ χρόνῳ ὕστερον ἀναπεμόντες, θλάγουσι νεκρά, ἐκθέντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἄνεμον κεχηνότα, ζωοποιοῦσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ἐς τοὺς ἕλληνας ἐκεῖθεν ἥκειν φλεγαστροκνημίας τοὔνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρὸς κυοφορεῖ. μεῖζον δὲ τοῦτο ἄλλο δικνύσομαι. γύνες εἰσὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ καλέονται Δευσίται. γίνεται δὲ τὸ τοῦτον. ὄρχιν ἀνδρῶν τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες, ἐν γῇ φυλεύουσιν. ἐκ δ' αὐτῆς, δένδρον ἀναφύεται μέγιστον, σάρκινον, οἷον φαλλός. ἔχει δὲ καὶ κλάδους, καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς, ἐστὶ βάλανοι πηχυαῖοι τὸ μέγεθος. ἐπεὰν δὲ ὦσι πεπανθῶσι, ξυγκόψαντες αὐτὰς, ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους. αἱ δ' οἷα μύτοι προσθεταὶ ἔχουσιν. οἱ μὲν, ἐλεφάντινα, οἱ δὲ πήκτες αὐτῶν, ξύλινα. καὶ διὰ τούτων ὀχεύουσι, καὶ πλησιάζουσι ταῖς γαμεταῖς αὐτῶν. ἐπεὰν δὲ γηράσῃ ὁ ἄνδρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὡς τῆς καπνὸς διαλυόμενος, οὕτω γίνεται. ἔστι φωνὴ ὃ πᾶσιν ἡ αὐτή. ἐπεὰν γὰρ τῶν ἀνακαύσωσι, βαξάχους ὀπτῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων. πολλοὶ δ' παρ' αὐτοῖς εἰσὶν ὧν ἕνεκα ἐγὼ μνήμην ποιέομαι. ὀπτωμένων δὲ, περικαθεσθέντες, ὥσπερ δαῖτα ποιεῦσαν, λάπτουσι τὸν ἀναθυμιώμενον καπνὸν, καὶ ἡδονὴν ἔχουσι. σίτῳ μὲν δὴ ἔφορῦσι τοιούτῳ. πόλον δὲ αὐτοῖς ὄρνιν, ἀμφὶ ἀπόθλιβόμενον ἐς κύλικα, καὶ ὑγρὸν ἀνιεῖς, ὥσπερ δρόσον. οὐ μὴν ἀποροῦσίγε, οὐδὲ ἀφορέουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τέκνων, ἧπερ ἡμῖν. ἀλλ' οὐδὲ πλὴν σωφροσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς φυγαῖς παρέχουσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡγεμόσιν, ὑπὲρ πλὴν γαστροκνημίαν. ἐκεῖ γάρ εἰσι πεζεύοντες. καλὸς δ' νομίζεται παρ' αὐτοῖς, ἢν πυθῇς φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἦ. τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσάττονται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων, τοὐναντίον, τοὺς κομήτας καλοὺς νομίζουσιν. ἐπεδήμουν γάρ ἔνιες οἱ καὶ περὶ ἐκείνων διηγοῦντο. καὶ μὲν καὶ γλῶσσα φύσει, μικρὸν ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πᾶν πλὴν ὑσὶ μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ δὲ τὰς φυγὰς ἑκάστῳ αὐτῷ, κράμβη ἐκ

tans, quæ & resupino cadente non frangitur. Emungũt & mel amarissimum, qui si quando uel labori insudant, uel luctantur, corpus lacte oblinunt, ut & caseus ex eo coaguletur melle paululum distillãtc. Oleum autem è cepis educunt, maxime pingue, ac redolens ut unguentũ. Vineas habent plurimas, & aquæ feraces: uuarum autem acini sunt uelut grando quæpiam. & mihi quidem uidetur ubi uentus inciderit, uites illas quati, fractisque uuis grandinem huc ad nos mitti. Ventre ut saculo utuntur, in eum quantum cupiunt mittentes. Apertilis etenim uenter est illis, & iterum clausilis, neque in illo intestinum ullum, aut epar apparet, solum autem densus est intus & pilis obsitus, ita ut & paruuli ubi frigent, in eum subeant. Amictus autem diuitibus quidem uitreus & mollis, cæteris æreus contextus. Nam ea loca metallorum sunt fœcunda, idemque aqua macerata metalla ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos omnino non ausim scribere, ne forte me quis mentiri putet ob sermonis absurditatem, tamen & id quidem dicam. Oculos exemptiles habent, ut qui uelit suos exemptos seruet eos apud se donec illis ad usum egeat, quos cum reposuit, cernit. Et multi cum forte proprios perdiderint, ab alijs mutuantur, & uident. Sunt & locupletes qui plures habeant, occultos quidem & reconditos. Aures illis sunt platani folia, præter eos qui ex glandibus formantur. illi enim solum ligneas habent aures. Cæterum & miraculum aliud in regia conspicatus sum. Speculum maximum supra puteum positum est, non adeo altum. In puteum si quis descenderit, omnia audiet, quæ apud nos in terra dicuntur. Si uero speculum intueris, omnes quidem urbes, omnesque gentes uides, non secus ac si omnibus interesses. Tunc & ipse meos uidi, & patriam omnem, an uero & illi me uiderint, satis exploratum non habeo. Quod si forte quis non credet hæc ita se habere, cum eò peruenict sciet, me uera dixisse. Tunc salutato rege & ijs, qui

circa

πέφυκε μαχηὰ, ὥςπ ὄυρὰ, θάλασσα ἐς ἀεὶ, καὶ ὑπ' ἰὸν ἀνάπαυ-
ςιν ποντος, οὐ καταλωλωκώς. ἀπομύπουται δὲ μέλι σφι μύταλον. καὶ
περὶ ἀμ ἢ πονῶσιν, ἢ γυμνάζονται, γάλακτι πᾶμ τὸ σῶμα ἀλείφε-
σιμ, ὥς τε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πήγνυσθαι, ὀλίγομ τὸ μέλιτ-
ἐπισάξαντες. ἔλαιομ δ' ποιοῦνται ἀπὸ τῆ κρομμύῳ πάνυ λπα-
ρόμ τε, καὶ ἐυῶδες, ὥςπ μύρομ. ἀμπέλους δ' πολλὰς ἔχουσιν ὑ-
σροφόρους. αἱ γὰρ ῥᾶγες τῆ βοτρύωμ, εἰσὶμ ὥςπ χάλαξα. καί
μοι σοκεῖ ἐπισρὰμ ἐμπεσὼμ ἄνεμ σιασείσι τὰς ἀμπέλους
ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτειν ἡ χάλαξα, σιαῤῥαγήτωμ τ'
ὀξύωμ. τῆ μὴ τοι γαρί, ὅσα πήρα χώνται, τιθέντες ὧν αὐτῆ, ὅ
σωμ σέονται, ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη, καὶ πάλιμ κλεισὴ ὄπιμ.
ἕτερομ δὲ ὧν αὐτῆ οὐδὲ ἵππαρ φαίνεται, ἢ τοῦτο μόνομ, ὅτι σας-
σᾶν ἔντοσθε, καὶ λάσιόν ὄπιμ. ὥς τε καὶ τὰ νεογνὰ ἐπισρὰμ βι-
γῶσιμ, ἐς ταὐτὸν ὑποσήεται. ἐθνικὸν δ' τοῖς μὴ πλουσίοις, ὑαλί-
νη, μαλθακὴ, τοῖς πένησι δὲ, χαλκῆ, ὑφαντή. πολύχαλκα γὰρ τὰ
ἐκῆ χωρία. καὶ ἐργάζονται τὸμ χαλκὸμ ὕσαι ὑποβρέξαντες, ὥς
περ τὰ ἔρια. περὶ μὴν τοι τῆ ὀφθαλμῶμ, οἵους ἔχουσιμ, ὀκνῶ
μὴ εἰπῶμ, μή τις με νομίσῃ ψεύσεσθαι σιὰ δ' ἄπιστον τοῦ λόγ-
ου. ὅμως δ' καὶ τοῦτο ἐρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιαυξεῖς ἔχου-
σι. καὶ ὁ βελόμενος ἐξελῶμ τοὺς αὐτοῦ, φυλάσσεται ἐς τ' ἂμ σκη-
νῆ ἰσῆμ. οὕτω σε ὠδέμενος, ὁρᾷ. καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους
ἀπολέσαντες, παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὁρῶσιμ. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πολ-
λοὺς ἀποδέτους ἔχουσιμ, οἱ πλούσιοι. τὰ ὦτα σὲ, πλατάνωμ
φύλλα ἐσὶμ αὐτοῖς, πλὴν τοῖς ἀπὸ τῆ βαλάνου. ἐκῆνοι
γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσι. καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ὧν τοῖς βα
σιλείοις ἐθεασάμην. κάλοπτρομ μέγισομ κεῖται ὑπὲρ φρέατ-
οὐ πάνυ βαθέος. ἂμ μὲν οὖν εἰς τ' φρέαρ καταβῇ τις, ἀκόσμη πάν-
των τῆ παρ' ἡμῖμ ὧν τῇ γῇ λεγομένων. ἐὰμ δ' ἐς τὸ κάτοπτρομ
ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δ' ἔθνη ὁρᾷ, ὥ πῆ ἐφεσὼς ἑκά-
σοις. τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐθεασάμην, καὶ πᾶσαμ τὴν πα
τρίδα. εἰ δὲ κἀκεῖνοί με ἐώρωμ, οὐκ ἔτι ἔχω δ' ἀσφαλὲς εἰπῶμ. ὁς ὡς
δ' μὴ πισεύσῃ ταῦτα οὕτως ἔχειμ, ἄμ ποτε καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἀφίκηται,
ὦσται ὡς ἀληθῆ λέγω. τότε δ' οὖν ἀσπαζόμενοι τ' βασιλέα, καὶ
τοὺς ἀμ

qui circa illum erant, nauẽ aſcendentes ferebamur. Abeuntí autem mihí dona dedit Endymíon, ueſtes quidem uitreas duas, æreas autem quinque, lupineamque panopliam, quæ omnia poſtea in ceto amiſi. Miſit & nobiſcũ Equouultures mille, qui nos deducerent ſtadijs quingẽtis. Nauigantes autem circa terram illam, prouincias quidem plurimas & alias præterlapſi ſumus, appulimus uero ad Luciferum nuper inhabitatum, ubí deſcendentes aquas hauſimus. Hinc zodiacum introeuntes, ad lęuam quidem ſolem prætergrediebamur, circa illius terræ marginem nauigantes. Neq; enim deſcendimus, & quidem ſocijs id ſumme cupientibus. Erat enim uentus, qui nos à terra propelleret, quanquam uideremus regionem fœcundam, ac pinguem, & irriguam, ac bonorũ multorum plenam. Atqui Nubecentauri, hí uidelicet quí Phaëthontí militabant, ſpeculati nos longe, ac delapſi uolauerunt ad nauem, quũq; ſocios eſſe didiciſſent, abiere, iam enim & Equiuultures diſceſſerant. Nauigantes autem ſequenti nocte ac die, circa ueſperam peruenimus ad lucernarũ urbem (ſic enim illam uocant) iam iter noſtrum ad inferiora ſecantes. Hæc autẽ ciuitas medío inter Pleiades, ac Hyadas ſtellas aëre ſita eſt, zodiacoq; multo inferior. Deſcẽdentes aũt neminem quidem inuenimus, lucernas uero multas decurrentes, & in foro & ſecus portũ deambulantes nõnullas quidẽ partas, &, ut ita dicã, egenas, ex magnis aũt ac potentibus paucas, & has ualde illuſtres ac nobiles. Domus illís, & lychneones ſeorſum unicuiq; erant, et hominum more appellabantur, & uocem emittẽtes audiebamus, neq; nocebant, ſed potius ad díuertendum inuitabant. Nos tamen formidare, nec noſtrum uel unus apud illos cœnare, aut capere ſomnum eſt auſus. Palatium autem illís in media ciuitate extructum eſt, ubí per totam noctem earum ſedet princeps, nomine unamquanq; compellans. Quæcunq; uero non paret condemnatur ad mortem ut tranſfuga. mors autem eſt extingui. Aſtantes autẽ nos conſiderabamus quæ fiebant ſimulq; lucernas reſpondentes audiebamus, cauſasque

λιχνόπωλοι λιβ.

quare

τοὺς ἀμφ' αὐτὸν, ἐμβάντες, ἀνήχθημεν. ἐμοὶ δὲ καὶ ὥρα ἔδωκε πρὸ Ευδυμίου, δύο μὲν τὴν ὑαλίνων χιτώνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανοπλίαν θερμίνου. ἀπάντα δὲ ταῦτα κατέλιπον: σωίπεμπε δ' ἡμῖν καὶ Ιπποτύπους χιλίους, πραπέμψοντας ἄχρι Σαδίων πεντακοσίων. ἐν δὲ ταῖς παράπλοις, πολλὰς μὲν καὶ ἕλλας χώρας παρημείψαμεν, προσέχομεν δὲ καὶ ταῖς ἑωσφόροις ἄρτι σωοικιζομένοις. καὶ ἀποβάντες, ὑδρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ εἰς τὴν Χωδιακὸν, ἐν ἀριστερᾷ παρήειμεν τὸν ἥλιον, ἐν χρῷ τῶν γιῶν παραπλέοντες. οὐ γὰρ ἀπέβημεν, καίτοι πολλὰ τῶν ἑταίρων ἐς πίνυμον ὄντων. ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἀφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν ἐνδαλῆτε, καὶ ποίαν, καὶ εὔυδρον, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστήν. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοροῦντες παρὰ τὸν Φαέθοντα, ἐπέπεσαν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ μαθόντες ἐν ὀλίγους, ἀπεχώρησαν. ἦδη δὲ καὶ οἱ Ιππόγυποι ἀπελελύθεσαν. πλεύσαντες δὲ τὴν ἑπτάνυσταν νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ ἑσπέραν ἀφικόμεθα ἐς τὴν Λυγχνόπολιν καλουμένην, ἦδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη, κεῖται μεταξὺ τοῦ πλείστου, καὶ τοῦ ὑάλου ἄρτι. ταπεινοτέρα μέντοι τοῦ Χωδιακοῦ. ἀποβάντες δὲ, ἄνθρωπον οὐδένα μὲν εὕρομεν, λύχνους δὲ πολλοὺς περιθέοντας, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ περὶ τὸν λιμένα διατρίβοντας. τοὺς μὲν, μικροὺς, καὶ ὥσπερ εἰπεῖν, πένητας. ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων, καὶ διαπύρους, πάνυ λαμπρούς, καὶ περιφανεῖς. οἰκίσθες δ' αὐτοῖς, καὶ λυχνεῶνες ἰδίᾳ ἑκάστῳ ποίλιτο. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι. καὶ φωνὴν προϊεμένων ἠκούομεν, καὶ δουλεύειν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὔτε δειπνῆσαι, οὔτε ὑπνῶσαί τις ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πεποίηται. ἔνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν, δι' ὅλης νυκτὸς καθῆται, ὀνομασὶ καλῶν ἕκαστον. ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ, καταδικάζεται ἀποθανεῖν, ὡς λιπὼν τὴν τάξιν. ὁ δὲ θάνατός ὅτι σκεδιῶναι. παρεῶντες δὲ ἐκ ἡμεῖς, ἐωρῶμεν τὰ γινόμενα, καὶ ἠκούομεν ἅμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων, καὶ τὰς αἰτίας

quare abfuiſſent dicẽtes. Hic & lucernam noſtram agnouí, & alloquutus rogabam, quomodo ſe haberent domeſtici noſtri, ea autem mihi omnia enarrauit. & noctem quidem illam ibi manſimus. Sequenti uero die ſoluentes ſecus nubes nauigabamus. Hic & Nephelococcygiam uidimus urbem, uidẽtesq; admirati ſumus. neq; in eam deſcendimus, non enim permittebat aura. Imperat autẽ illis Coronus Cottyphionis filius. Tum ego Ariſtophanis poëtæ recordatus ſum, hominis quidem ſapientis & ueri, ac in his quæ ſcripſit fruſtra non crediti. Tertia autẽ ab illa die, & oceanum iam manifeſte uidebamus, terram autem nuſquam, præter aërias illas, quæ iam ipſæ quidẽ igneæ & micantes, mihi uidebantur. Quarta autem die circa meridiem molliter aſpirante aura & ſubſidẽte in mare deponimur. Vt uero aquam attigimus, mire ac ſupra modum læti fuimus, & omnibus prandiũ exijs quæ ſuppetebant exhibuimus, et deſcendentes natabamus: erat enim tranquillum mare. Sed ut uidetur, ſæpenumero mutatio in melius, maiorum malorum conſueuit eſſe principium. Etenim nobis duos tantum dies feliciter naui gantibus, illucente tertia ad orientem ſolem, repente beluas uidemus, & cete cum multa alia, tum omnium maximum, & quingentorum et mille ſtadiorum magnitudine. aduenichat autem hians, et mare procul turbans, ſpumaq; undiq; circũfuſum. Dentes exerebat phallis noſtris multo longiores, acutos omnes, ut pali, ac ebore candidiores. Nos igitur cum poſtremũ nobis mutuo uale dixiſſemus, & amplexi eſſemus, præſtolabamur, & cum reſorberet, una cum naui ipſa nos deglutiuit. Non autem contigit in dentes offendere, ſed per eorum raritatem nauis delapſa intro decidit. Vbi autem intus fuimus primo quidem obſcurum erat, & uidebamus prorſus nihil. Tandem eo hiante uidemus cetum magnum, undiquaque altum latumque, & ciuitatis capacem, quæ uel decem hominum milia capere poſſit. Erant præterea paſſim & parui piſces, & alia quædam animalia concha multa, nauiumq; uela, & ancoræ, et hominum oſſa, &

Ariſtophanes in auib.

λεγόντων, ὅτι ἀφ' ἑβράδιωμον. ἔνθα κὴ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνῶ
ρισα. καὶ προσφπὼν ἄυτὸν, περὶ τῆν καθ' οἶκον ἐπιωθανόμιλιαν, ὁπ
πως ἔχοιεν. ὁ δέ μοι πάντα διηγήσαλο. τὴν μὲν οὖν νύκλα ἐκεί
νην, αὐτοῦ ἐμείναμεν. τῇ ἐπιούσῃ δ', ἄραντες, ἐπλέομεν πλησίον
τῆν νεφῶν. ἔνθα δὴ κὴ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες, ἐθ
θαυμάσαμεν. ὃν μὲν τοι ἐπέβημεν αὐτῆς, οὐ γαρ εἶα τὸ πνεῦμα
βασιλεὺς μὲν τοι αὐτῶν κορωνὸς ὁ κοπτυφίων. κὴ ἐγὼ ἐμνή
σθην Αριστοφάνες τοῦ ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ, καὶ ἀληθοῦς, κὴ
μάτην ἐφ' οἷς ἔγραψεν ἀπιστεμένου. τρίτῃ δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρᾳ,
κὴ τὸν ὠκεανὸν ἤδη σαφῶς ἑωρῶμεν. γῆ δὲ ὄυδαμοῦ, πλὴν γε τ
ὴν ὑφ' ἁρπ, κὴ αὐταὶ δὲ, πυρώδεες ἤδη, κὴ ὑπδαυγεῖς ἐφαντάζον
το. τῇ τετάρτῃ δ' περὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς ἐνδιδόντος τ πνεύ
ματος, κὴ σωιζάνοντος, ἐπὶ τὴν θάλατταν κατετέθημεν. ὡς δ' τ
ὕδατος ἐψαύσαμεν, θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμεθα, κὴ ὑπδεχαίρο
μεν, κὴ δῆπνον πᾶσιν ἐκ τῆν πλοντων ἐποιδμεθα. κὴ ἀπορρί
ψαντες, ἐνηχόμεθα. κὴ τ' ἔτυχε γαλιὴν οὖσα, ὑπεραθὺ τὸ πέ
λαγος. ἔοικε δ' ἀρχὴ καὶ μεγάνων γίνεσθαι πολλάκις ἡ πρὸς τὸ βέλ
τιον μεταβολή. κὴ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ὑπ' ὕδατι πλεύ
σαντες, φῶτες ὑποφαινόμενα τὸν ἥλιον ἄφνω ὁρ
ῶμεν θηρία, κὴ κήτη, πολλὰ μὴ κὴ ἄλλα, ἐμ δ' μέγιστον ἁπάν
των, ὅσον σταδίων χιλίων κὴ πενταποσίων τὸ μέγεθος. ἐπῆθ
δὲ κεχηνώς, κὴ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν θάλατταν, ἀφρῷ τε πε
ριελυόμενον, κὴ τυὲς ὀδόντας ἐκφαίνον, πολὺ τῆν παρ' ἡμῖν
φαλλῶν ὑψηλοτέρους. ὀξεῖς δὲ πάντας, ὥς τε σκόλοπας, κὴ λθ
κους, ὥς περ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν ὡς ὕστατον ἀλλήλους προ
σεπόντες, περιλαβόντες, ἐμένομεν. ὁ δὲ, ἤδη παρ' ὤν, κὴ ἀναρ
ροφήσαν, ἡμᾶς αὐτῆ νηὶ κατέπιεν. οὐ μήν τοι ἔφθη σαυαρράξαι τῖς
ὀδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῆν ἀραιωμάτων ἡνανδ εἰς τὸ εἴσω διεξέπε
σεμεν. ἐπεὶ δὲ ἐνδομήκεν, τὸ μὲν πρῶτον, σκότος ἦν, καὶ ὀυδὲν
ἑωρῶμεν. ὕστερον δὲ αὐτοῦ ἀναχανόντος, εἴδομεν κῆτος μέγα,
καὶ πάντη πλατύ, κὴ ὑψηλόν, ἱκανὸν μυριάνδρῳ πόλιν ἐνοικεῖν.
ἔκειντο δ' ὧν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες, κὴ ἄλλα πολλὰ θηρία συγ
κεκομμένα, κὴ πλοίων ἰσία, κὴ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὀστέα,

& onera. Circa medium uero & terra & colles erant, ut conijcio, ex eo quem absorpserat limo, accumulati. Igitur & sylua in his innata erat, & arbores omnigenæ, oleraq; accreuerant, ac cuncta cultis agris similia. circuitus autem terræ stadij ducenti & quadraginta. Erat autem uidere & marinas aues, laros, & alcyonas in arboribus nidificantes. Tunc uero plurimũ lachrymati fuimus. Denicq; cum erexissem comites, nauem fulcimus, ipsicq; è silicibus excitantes ignem, & accendentes, cœnã ex his quæ aderant fecimus. Aderant enim omnigenum piscium carnes, aquamq; adhuc ex Lucifero etiam habebamus. Sequenti uero exurgentes die, si quando hiasset cetus, non nunquam montes uidebamus, quandoq; solum cœlum, quandoq; insulas. nam sentiebamus eum concite ferri ad omnem pelagi partem. Postquam autem mansione iam assueti eramus, accipiens è comitibus septem, deambulabam per sylua, cuncta lustrare ac explorare uolens. Necdum quinq; stadijs totis digressus inueni sacellum quod dam Neptuni, quemadmodum testabatur inscriptio, ac paulo post & sepulchra multa, et columnas desuper, iuxtaq; fontem perspicuæ aquæ, et canis etiam latratum audiuimus, longeq; apparebat fumus, & domũ quampiam conijciebamus. Festinanter igitur accedentes, offendimus senem & adolescentem, sedule ac diligenter sulcum quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuantes. Læti ergo simul ac territi constitimus. illi uero idem & nobiscum merito passi, sine uoce stetere. Tandem uero aliquando, qui uos estis aduenæ inquit senex, num ex marinis estis dijs, an infelices homines nobis similes? Etenim nos hoïes, & in terra nutriti, marini nunc sumus, fluctuamusq; hac belua circũcluſi, neq; quid de nobis sit satis nouimus. mori qdẽ uidemur, uiuere tamẽ arbitramur. Ad hęc ego, et nos, inquã, ò pater adsumus hic hoïes uli unde profecti, ipsa cũ naui nuper absorpti. Accessim⁹ aũt nũc uolentes scire, quę in sylua sint, quõ se habeant, multa enĩ nobis, et dẽsa uisa est. Deus aũt, ut uidẽ nos duxit te ut uiderem⁹, sciremusq; nos in hac belua incluſos esse, nõ

solos

καὶ φορτία. ΚΓ μέσον δὲ, ϵ γῆ, καὶ λόφοι ἦσαν, ἐμοὶ σκεῦη, ἐκ τ ἰλύος, ἣν κατέπνευσαν ἰζάνουσα. ὕλη οἵα ἐπ' αὐτοῖς, καὶ σένδρα παντοῖα ἐπεφύκει, καὶ λάχανα ἐβεβλάστηκει, καὶ ἔοικε πάντα ἀξεργασμένοις. περίμεσον δ τ γῆς, σάσιοι διακόσιοι καὶ τεσσαράκοντα. ἦν δὲ ἰσθμὸς καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάροι, καὶ ἀλκυόνες, ἐπὶ τῶν σένδρων νεοττεύοντα. τότε μὲν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐσιακρύομεν. ὕστερον δ ἀναστήσας τοὺς ἑταίρους, τὴν μὲν ναῦν ὑπεκρίξαμεν, αὐτοὶ δ τὰ σωθέντα σωζέφαντες, καὶ ἀνακάναντες, σείπνον ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα. πρέκητο δ ἄφθονα καὶ παντοσαπὰ κρέα τ ἰχθύων. καὶ ὕδωρ ἔτι δ ἐκ τοῦ ἐωσφόρου εἴχομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ σιανασάντες, εἴποτε ἀναχάνοι δ κῦτος, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὄρη, ἄλλοτε δ μόνον τ οὐρανόν, ποικιλίας δὲ οὐκ ἦσαν. ϵ τ ἡδυνόμεθα, φερόμενοι αὐτοῦ ὀξέως πρὸς πᾶν μέρος τῆς θαλάττης. ἐπὶ σῆ δὲ ἑβάδες τῇ σιαξιβῇ ἐγινόμεθα, λαβὼν ἑπτὰ τῶν ἑταίρων, ἐμβάσιζόμενος τὴν ὕλην, περισκέψασθαι τὰ πάντα βουλόμενος. οὔπω δὲ ὅλως πέντε σιελθὼν σαδίους, εὗρον ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς ἐδήλη ἡ ἐπιγραφή. καὶ μετ' οὐ πολύ, ἡ τάφρος πολλούς, καὶ σήλας ἐπ' αὐτῷ, πλησίον τε, πηγὴν ὕδατος σιανγῆ. ἔτι δὲ καὶ κυνὸς ὑλακὴν ἠκούομεν, ἦ καπνὸς ἐφαίνετο πόῤῥωθεν. καί τινα ἦ ἐπαυλιν εἰκάζομεν. πρὸς σῆ οὖν βασίζοντες, ἐφισάμεθα πρεσβύτῃ καὶ νεανίσκῳ, μάλα πρεσβύμ πρασπάμ ἵνα ἐργαζομένοις, ἦ ὕδωρ ἀπὸ τ πηγῆς ἐπ' αὐτὴν σισχεύσιμ. ἰδόντες οὖν ἅμα, ἦ φοβηθέντες, ἔσκημεν. κἀκῆνοι δ ταυτὸν ἡμῖν ὡς τὸ εἰκὸς παθόντες, ἀνασταντες πα ρεσκέκεσαν. χρόνῳ δὲ ὁ πρεσβύτης ἔφη, τίνες ὑμῖν ἆρα ἐσὲ ὦ ξένοι; πότερον ἔφη, τῶν ἐναλίων σαιμόνων, ἢ ἄνθρωποι σύσυχεῖς, ἡμῖν παραπλήσιοι; ϵ τ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὄντες, ἦ ὦν γῆ βαφέντες, νῦν θαλάττιοι γεγόναμεν, καὶ σωνηχόμεθα ὧδ πρὶ ἔχοντι τούτῳ θηρίῳ, οὐσ ὃ πάσχομεν, ἀκριβῶς εἰσ όπες. πεθάναι μὲν γὰ εἰκάζομεν, ζῆν δὲ πισεύομεν. πρὸς ταῦτ ἐγὼ εἶπον. καὶ ἡμεῖς τοι ἄνθρωποι νεαλιθὲς ὦ πάτερ ἐσμὲν, ἀνῶδ σκάφει πρώην καταποθέντες. προήλθομεν δὲ νῦν, βουλόμενοι μαθεῖν τὰ ὦν τῇ ὕλῃ ὡς ἔχει. πολλὴ γάρ τις καὶ λάσιος ἐφαίνετο. σαίμων δὲ ὡς ὡς ἔοικεν ἡμᾶς ἤγαγε, σέτι ὁμομιλοῦντας, καὶ εἰσομιλοῦντας ὅτι μὲ

ſolos. Sed narra nobis tuam ipſius fortunam, quisquis es, & unde huc introieris. Is aũt inquit, non dicam, neq; quæ apud me ſunt ſcietis, ni prius hoſpitio recepti, ex præſentibus bonis fruamini, ſimulq; acceptos nos duxit in domum. Cum autem nobis olera & glandes appoſuiſſet, ac piſces, uinumq; infudiſſet, poſtquã ſaturi fuimus rogabat quid nobis accidiſſet. Cui ego omnia, ut ſeſe habebant enarraui, nimirum tempeſtatem illam, & quid in inſula contigiſſet, tum nauigationem in aëre, atq; bellum, cum reliquis alijs, uſq; ad id quod à ceto abſorpti fuerimus. Ille uero ſupra modum admiratus, & ipſe ex parte quid ſibi contigiſſet enarrabat, aiebatq;. Genere quidẽ hoſpites, ſum Cyprius. Egreſſus autem ad mercatũ cum filio quẽ uidetis, alijſq; meis familiaribus multis nauigabam in Italiam, naui quidẽ magna, ac uarijs mercibus onuſta, quã forte in ore ceti diſſolutam uidiſtis. Igitur in Siciliam uſq; feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ablati poſt tertiam diem in oceanũ delati ſuimus. hic in cetũ incidentes, et ipſa cum naui ac comitibus abſorpti, cęteris morientibus duo nos euaſimus. Sepultis autẽ ſocijs templum Neptuno erexim⁹, eam quã uidetis agimus uitã. Olera quidẽ ex orto legimus, ueſcimur uero piſcibus ac glandibus. Multa aũt, ut uidetis, eſt ſylua, & ſanè uineas habet plures, è quibus nobis uinum exoritur dulciſſimũ, fontemq; non minus optima q̃ frigidiſſima aqua. Lectulum aũt ſubſternimus è frondibus, ignẽq; ſuccendimus copioſum, aduolãtesq; uolucres aucupamur, piſcamur et uiuos piſces, ad beluæ brãchias ſollicitatos. ubi abluimur ſi quando cupimus. etenim ſtagnum ſalſum eſt non procul, uiginti ſtadiorum circuitu, quod uis piſcium genus continens, in quo & namus, & uauigamus parua in cimba, quam ipſe compegi. Annos autem à ceti abſorptu ſeptem & uiginti numeramus. & alia quidem utcunq; ferre poſſemus, ſed incolæ, & uicini moleſti uehementer ſunt & oneroſi, fericq; & agreſtes. Papæ inquã ego, & alij etiã ſunt in ceto? multi quidẽ, inquit, & inhumani, ac uiſu deformes. Nam occidentalem, & extremam ſyluæ

partem

μόνοι ϛν ζῳ δε καθείργμεθα ζῳ θηρίφ. ἀλλὰ φράσον ἡμῖν τὰ σεαυτοῦ πύχλω, ὅσα ζῇς ἀμ, καὶ ὅπως διῦρο εἰσῆλθες. ὁ δε, οὐ πρότερον ἔφη ἐρεῖν, οὐδε πεύσεσθαι παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίων τῶν παρόντων μεταδοῦναι. καὶ λαβὼν ὑμᾶς, ἦγον ἐπὶ τὰ οἰκία. ἐπειρίτο ὁ ἀυλάρκη. καὶ σιβάδας ἐνώκοδόμητο. καὶ τἆλλα, θλιπτισο. παραθεὶς δε ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθῦς, ἔτι δε ϛ οἶνον ἐγχέας, ἐπεὶ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπαυθάνετο ἃ ἐπεπόνθημεν. κἀγὼ πάντα ἐξῆς διηγησάμην, τόν τε χειμῶνα, καὶ τὰς ϛν τῇ νήσῳ, καὶ τὸν ϛν ζῳ ἀέρι πλοῦν, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τἆλλα μέχρι οὗ ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως. ὅσ' ὑπερθαυμάσας, ἡ αὐτὸς ϛν μέρει τὰ καθ' αὐτὸν διεξῆλθε, λέγων, ὃ μὴ γλύος εἰμὶ ὦ ξένοι, κὐ πριος. ὁρμηθεὶς δε καὶ ἐμπορίαν ἀπὸ τ παξίδος μετὰ παιδὸς ὃν ὁρᾶτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν, ἔπλεον εἰς Ἰταλίαν, πολύ λον φορτίον κομίζων ἐπὶ νεὼς μεγάλης, ἣν ἐπὶ σόματι τοῦ κήτους διαλελυμμένου ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν οὖν Σικελίας, εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν. ἐκεῖθεν δε ἁρπαθέντες ἀνέμῳ σφοδρῷ, ξιταῖοι ἐς τὸν ὠκεανὸν ἀπήχθημεν. ἔνθα ζῳ κήτει περιτυχόντες, ἡ ἄυλανδροι καταποθέντες, δύο ἡμᾶς, τῶν ἄλλων ἀποθανόντων, ἐσώθημεν. δάψαντες δ' τοὺς ἑταίρους, καὶ ναὸν ζῳ ποσειδῶνι δεμάμενοι, τετονὶ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μεὶ κηπεύοντος, ἰχθῦς δε στεγνοί, ἡ ἀκρόδρυα. πολλάκις ὡς ὁρᾶτε ἡ ὕλη. ἡ μὰν ἡ ἀμπέλος ἔχει πολλὰς, ἀφ' ὧν ἥδιστος οἶνος γίνεται. καὶ τὸν πηγὸν δ' ἴσως εἴδετε καλλίστου ψυχροτάτου ὕδατος. ἐννοῦ δ' ἀπὸ τ φύλλων τοὺ οὐμεθα, ἡ πῦρ ἄφθονον καίομεν, ἡ ὄρνεα δ θηρεύομεν τὰ εἰσπτόμενα, ἡ ζῶντας ἰχθῦς ἀγρεύομεν, θλίβοντες ἐπὶ τὰ βραγχία τ θηρίου, ἔνθα ἡ λούόμεθα, ὁπόταν ἐτίθυμιῶμεν. ϛ μὰν ἡ λίμνη δυ πόρρω ὄξιν ἅλμυρὰ, σασίων εἴκοσι τὸν πλῖθος, ἰχθῦς ἔχουσα παντοδαπός. ϛν ᾗ ἡ νηχόμεθα, ἡ πλέομεν ἐπὶ σκάφους μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπηγησάμην. ἔτη δ' ἡμῖν ὄξι τ καταπόσει ταῦτα, ἑπτὰ, ἡ εἴκοσι. ἡ τὰ μὲν ἄλλα, ἴσως φέρειν δυνάμεθα. οἱ δ' γείτονες ἡμῖν, ϛ πάροικοι, σφόδρα χαλεποί, ἡ ξαρῆς εἰσιν, ἄμικτοί τε ὄντες, καὶ ἄγριοι. ἥ τ' ἔφην ἐγὼ, ἡ ἄλλοι ζυνές εἰσιν ϛν ζῳ κήτει; πολλοὶ μὲν οὖν ἔφη ἡ ξένοι, ἡ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἑωτέρια, καὶ

αὐραῖα

Tarichanes. partem, Tarichanes inhabitant, gens oculis anguillinis, & facie Carabea, bellatrix, temeraria, ac mordax. Aliam quæ ad dextrum est latus, Tritonomendites tenent, superioribus quidē partibus hominibus similes, inferioribus uero felibus. Atqui alijs minus immites sūt. Ad lęuā uero Carcinochires, & Thynocephali, mutua inter se amicicia & fœdere iuncti. Mediterraneā denicq; Paguradæ, ac Pittopodes, genus bellicum, ac celerrimum. Quæ ad orientem, ad beluæ uidelicet os uergunt, deserta ut plurimū sunt, & à mari stagnantia. tamen et hæc ego teneo. uectigal pendens Pittopodibus, ostrea quingenta. Hæc aūt sic se habet regio. Nos autem prospicere oportet, quomodo possimus tot cum gentibus congredi, & quo iure uiuere. Quot, inquam ego, omnes hi? Plures, inquit, mille. armis autem quibus utuntur? nullis, inquit, nisi piscium ossibus. Igitur, inquā ego, feliciter dimicabimus, si nos his bello congrediamur, utpote nos armati cum inermibus. Si enim eos superabimus, posthac sine timore uiuemus. Quæ ut probauimus, abeuntes ad nauem accingebamur. Belli autem causa futura erat, quod pensio nō persolueretur, iam pacti tempore imminente. Et illi quidem misere, tributa postulantes, is uero superbe respondens, nuncios persequutus est. Primi igitur Pittopodes & Paguradæ Scintharo (sic enim uocabatur) indignati, cum tumultu ingruebant. Nos uero aggressum præuidentes stetimus armati, insidias statuentes hominum quinq; & uiginti. Præceptum autem erat his qui ex insidijs erant, ubi prætergressos hostes uidissent insurgerent, quod et fecere. Nam insurgentes à tergo cædebant illos, nos uero & ipsi uiginti quinq; (siquidē Scintharus eiusq; filius commilitabant) obuiauimus, committentesq; manum ira & uiribus decernebamus. Denicq; conuersos in fugā, ad suas usq; latebras insequuti sumus. Cæsi autē ex hostibus sunt nonaginta, è nostris uero unus, & gubernator, tergum triglæ costa perfossus. Die igitur illa & nocte māsimus in prælio, trophæumq; statuimus, arida Delphini spina in sublime erecta. Sequēti uero die aderant & alij,

Tritonomēdites.

Paguradæ.

Pittopodes

quæ

θυραῖα τ' ὕλης, τοριχᾶν ἐσοικοδόμημα, ἔθνος ἐγχελυωπόν, & καραβο πρόσωπον, μάχιμον, καὶ θρασύ, καὶ ὠμοφάγον. τὰ δὲ τ' ἑτέρας πλευρᾶς, καὶ τὸν σφενδόνην τοῖχον, τριπωνομιζόντες, τὰ μὲν ἄνω, ἀνθρωποειδέσι κόραις, τὰ δὲ κάτω, τοῖς γαλεώταις. ἦσαν μὲν τοι ἄλλοι εἰσὶ τὴν ἄλλων. τὰ λαιὰ δὲ, καρκινόχειρες, καὶ θυνοκέφαλοι, συμμαχίαν τε, καὶ φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς ποιησάμενοι. τὴν δὲ μεσόγαιαν, νέμονται παγυράσαι, καὶ τιτθόποδες, γλυκεῖς μάχιμον, καὶ σφοδρικώτατον. τὰ ἔξω δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ σώματι, τὰ ποικίλα μὲν ἡμάδες, προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως δὲ ταῦτα ἐγὼ ἔχω, φόρου ὑποτίμησιν ὑποτελῶν ἑκάστου ἔτους, ὄγδοα πεντακόσια. τοιαύτη μὲν χώρα ἐστίν. ἡμᾶς δὲ χρὴ ὁρᾶν ὅπως σωσόμεθα πρὸς τοῖς ἔθνεσι μάχεσθαι, καὶ ὅπως βιοτεύσομεν. πόσοι δ' ἔφην ἐγὼ οὗτοι πάντες εἰσί; πλείους ἔφη χιλίων. ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν αὐτοῖς; οὐ δῆτ' ἔφη, πλὴν ἢ τὴν ἰχθύων. οὐκοῦν ἔφην ἐγὼ, ἄρις ἂν ἔχοι σὺν μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς, ἅτε οὖσιν ἀνόπλοις, αὐτούς γε ὡπλισμένους. εἰ δὲ κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸ λοιπὸν οἰκήσομεν. ἔδοξε ταῦτα. & ἀναβάντες ἐπὶ ναῦν, παρεσκευαζόμεθα. αἰτίαν τοῦ πολέμου ἐμέλλομεν ἔσεσθαι, τὴν φόρου ἀπόδοσις, ἣν δὴ προθεσμίας ἐνεστώσης. καὶ σὺ οἱ μὲν, ἔπεμπον, τὴν σάσμον ἀπαιτοῦντες. ὁ δὲ, ὑπὸ πλικῶς ἀποκρινόμενος, ἀπεσείσατο τοὺς ἀγγέλους. πρῶτον οὖν οἱ τιτθόποδες, καὶ οἱ παγυράσαι, καλεσαμένους τοὺς σκινθάρους, τὸν μὲν ἕκαλεῖτο, μετὰ πολλοῦ θορύβου ἐπῆσαν. ἡμεῖς δὲ, τὸν ἔφοδον ὑποπτεύοντες, ἀναλισάμενοι, ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες ἀνδρῶν πέντε, & εἴκοσιν. εἵρκτο δὲ αὐτοῖς ὧν τὴν εὐέδρα, ἐπέσαν ἴσωσι παρελκυθόλος τοὺς πολεμίους, ἐπανίσασθαι. καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπανασάντες δ', καὶ ὀπίσω ἑκόπτομεν αὐτούς. καὶ ἡμεῖς δ', καὶ αὐτοί, πέντε καὶ εἴκοσιν τὸ ἀριθμὸν ὄντες, καὶ δ' καὶ ὁ σκίνθαρος, καὶ ὁ παῖς αὐτῷ συνεφαπτεύοντο, ἀντιάζομεν. καὶ συμμίξαντες θυμῷ, καὶ ῥώμῃ, σὺν κινδύνῳ μεγ. τέλος δ', ξόπλων αὐτῷ ποιησάμενοι, καταδιώξαμεν, ἄχρι πρὸς τοὺς φωλεούς. ἀπέθανον δ' τῶν μὲν πολεμίων, ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. ἡμῶν δ', εἷς. καὶ ὁ κυβερνήτης ξίγλης πλουρᾷ σιαπεῖς τὸ μετάφρενον. ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τῇ νύκτα, ἐπαυλισάμεθα τῇ μάχῃ, καὶ ξόπασον ἐσκήσαμεν, ῥάχιν ξηρὰν δελφῖνος ἀναπήξαντες. τῇ

quæ facta fuerant ſentientes. Dextrum quidē cornu Tarichanes, quos & Pelamus ductitabat, læuum Thynocephali, medium Carcinochires tenebant. nam Tritonomendites quieſcebant, neutri parti addicti. Nos uero cōgreſſi apud Neptuni templum obuiauimus, manumq; conſeruimus, multo clamore uſi. Reſonabat autem cetus, ut antra ſolent. His item in fugam uerſis, erant enim expediti undiq;, & in ſyluā fugatis, ex illo terra potiti ſumus, neq; poſt multum præcone miſſo, ſuſtulerunt ſuos in bello mortuos, fœdera & amicicias poſtulātes. Nobis uero de amicicia uel fœdere non eſt uiſum, ſed poſtera die conuerſi in eos, funditus omnes cecidimus, præter Tritonomendetes. Siquidē hi ut uidere quæ contigerant, dila pſi per per cetī branchias deſiliere in mare. Igitur prouinciam ingreſſi iam hoſtibus uacuam de cætero abſq; timore habitabamus, palæſtris, aliſq; gymnaſijs plurimum ac uenationibus dediti. Quandoq; uineas exercebamus aut ex arboribus poma legebamus, omnino his ſimiles, qui in maximo & ineuitabili carcere concluſi delitijs & uoluptatibus indulgent. Annum autem et menſes octo ibi exegimus. Nono autem menſe, quinta die menſis, circa ſecundum oris hiatum (tunc enim id ſemel uno quoq; anni tēpore faciebāt, ita ut nos coniectura aſſequemur, quatuor ea eſſe anni tempora) Ad tertiū igitur, ut prædiximus, oris hiatum, confeſtim uocem ac tumultū audiebamns, ut nautarum præcipientiū ac remigantiū. Turbati igitur ad ipſum beſtiæ os prorepſimus, ſtantesq; intra dētes aſpiciebamus oīa, ſpectaculū, quod quidē uiderim inuſitatiſſimum. Hoīes magnos dimidij ſtadij ſtatura, magnis inſulis nō ſecus q; triremibus nauigātes. & quanq; ſciā me non ueriſimilia narrare, dicā tamen. Inſulę erant in longū qdē porrectę, arduę tamen, ſingulę centū ſtadiorū ambitu, in quibus nauigabāt ex uiris illis circiter uigīti octo. Horum aliqui utrinq; inſulæ lateribus inſidentes ordine remigabant, cupreſſis magnis, ipſis cum ramis ac frondibus, tanquā remis. Ponè autem ad ipſam puppim, ut uidebatur, gubernator, ut in colle quodam ſublimi

ὑσεραίᾳ δὲ, καὶ οἱ ἄλλοι αὐτόμολοι, πλὴν ὅσοι, τὴν δεξιὸν κέρας ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Πίλαμος, τὸ δ' ἐυώνυμον οἱ κυνοκέφαλοι. ἐς μέσον δὲ, οἱ καρκινόχειρες. οἱ γὰρ τριτωνομιῶται ὄντες, τὴν ἡσυχίαν ἦγον, οὐδετέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι. ἡμεῖς δὲ, προαπαντήσαντες αὐτοῖς περὶ τὸ Ποσειδώνιον, προσεμίξαμεν, πολλὴν βοὴν χρώμενοι. ἀντήχει τὸ κῦτος, ὥς που τὰ ωπλαια. ξεφάμενοι τ' αὐτοὺς, ἅτε γυμνῆτας, καὶ καταδιώξαντες ἐς τὴν ὕλην, τὸ λοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς. ἡ μετ' ὀλίγον πλὴν κήρυκας ἀποστείλαντες, νεκρούς τε ἀνῃροῦντο, καὶ περιελίας διελέγοντο. ἡμῖν δ' οὐκ ἐδόκει σπένδεσθαι. ἀλλὰ τῇ ὑσεραίᾳ χωρήσαντες ἐπ' αὐτοὺς, πάντας ἄρδην ἀξεκόψαμεν, πλὴν τῶν Τριτωνομιήτων. οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γιγνόμενα, διαδραμόντες ἐκ τῶν βραγχίων ἀφῆκαν αὐτοὺς εἰς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ τὴν χώραν ἐπελθόντες, ἔρημον ἤδη οὖσαν, τῷ πολεμίῳ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατῳκοῦμεν, τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ κωμητείοις χρώμενοι, καὶ ἀμπελουργοῦντες, καὶ τὸν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων καὶ ὅλως, ἐώκεσαν τοῖς γε δεσμωτηρίῳ μεγάλῳ καὶ ἀφύκτῳ ξυφῶσι, καὶ λελυμένοις. ἐνιαυτὸν μὲν οὖν, καὶ μῆνας ὀκτὼ τὸν διῆγομεν τὸν ξύπαντα. ἐν δὲ ἑνάτῳ μηνὶ, πέμπτῃ ἰσαμένου, περὶ τὴν δευτέραν τοῦ σώματος ἄνοιξιν, ἅπαξ γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὸν ὡραῖον ἑκάστῳ ἐτείᾳ τὸ κῆτος, ὥς που ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τεκμαίρεσθαι τὰς ὥρας, περὶ οὖν τὴν δευτέραν ὡς ἔφην ἄνοιξιν, ἄφνω βοὴ τε πολλὴ, καὶ θόρυβος ἠκούετο, καὶ ὦθος, οἷόν που κελεύσματα, καὶ εἰρεσίαι. ταραχθέντες οὖν, ἀνερπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ τοῦ σώματος τὸ ὀρθίον. καὶ στάντες ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν. καθεωρῶμεν ἅπαντα. ὧν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παραδοξότατον, ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τὰς ἡλικίας, ἐπὶ νήσων μεγάλων προσπλέοντας, ὥσπερ ἐπὶ γηρῶν. οἶδα μὲν ἀπίστοις ἐοικότα ἰσωρήσω. λέξω δ' ὅμως. Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάνυ δ' ὑψηλαὶ, ὅσον ἑκατὸν σταδίων ἑκάστην τὴν περίμετρον. ἐπὶ δ' αἰεὶ ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτώ. τούτων δ' οἱ μὲν παρ' ἑκάτερα τῶν νήσων καθήμενοι, ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν, κυπαρίσσοις αὐτοκλάδοις μεγάλαις, καὶ αὐτοκόμοις, ὥσπερ ἐρετμοῖς. καθόπιν δ' ἐπὶ τῶν πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ

ſublimi ſtabat, æreũ regens gubernaculũ, lõgitudine ſtadij unius. Ad prorã uero ex his armati circiter quadraginta pugnabãt, hominibus, præter comã, omnino ſimiles. Ipſa enim coma ignis erat, et ardebat, ut galearũ uſu nõ ſanè opus eſſet Pro uelis uero uentus in ſyluã incidens, quę plurima cuiq; inerat, ſinuabat inſulã & deferebat, quò gubernator ipſe cupiebat. Erant et in his præfecti ad remigium incitantes, ac ocyus mouebantur, quemadmodum longæ naues conſueuerunt. Primum igitur duos uidebamus aut tres, poſtremo autẽ ſexcenti apparuere, ſtantesq; ſeorſum commitebant prælium ac pugnabãt. Multæ quidẽ inter ſe commiſſæ obtritæ ſunt, multęq; diſſolutæ ſubmerſę ſunt. Aliæ connexæ certabant fortiter, neq; facile ab inuicem ſoluebant. Qui autẽ ad proram conſtituti pugnabant, omnẽ oſtendebant induſtriã, conſcendẽtes & cędentes, neminẽ autẽ uiuum ceperunt. pro ferreis autem roſtris polypos magnos inuicem cõnexos iaciebãt, qui & ſyluis complicati tenebãt inſulas. Iaciebant etiam ac cædebant oſtreis, quorũ unũ currũ impleat, & ſpõgijs iugereis. Hos aũt ducebat Aeolocẽtaurus, illos Thalaſſopota. Pugnare aũt ipſis, ut uidebaṫ, contigit prędæ gratia. etenim dicebaṫ Thalaſſopotes multos Aeolocẽtauri delphinorũ greges ſurripuiſſe, ut erat audire, ex eo q; ſibi inuicem exprobrarent, & regum nomina conclamarent. Tandem uicerũt qui ab Aeolocentauro ſtabant, & inſulas ſubmerſerunt centum circiter & quadraginta, tresque ipſis unà cum hoĩbus ceperunt. cęterę uero puppi colliſa fugerunt. Sanè hi paululũ illos inſecuti, ueſpere facto ad naufragia cõuerſi, plurima obtinuere, ſuaq; recepere. Etenim inſulæ nõ minus octuaginta perierant. Statuerunt aũt trophæum inſularis pugnę in capite ceti, unam ex hoſtium inſulis ſuſpendẽtes. Nocte quidẽ illa circa beſtiam cõmorati ſunt, retinacula ad illam allígantes, & ancoris non procul iactis. Nam utebãtur ancoris magnis uitreis fortiſſimis. Poſtera autẽ die ſupra ceti tergũ litantes ſuos; q; ibi tumulantes abiere lęti, et ut pæana canentes. Hæc igitur in inſulari pugna geſta ſunt.

Aeolocentaurus. Thalaſſopotes.

ὑμπλοῦς ἐις ἡκε, χαλκοῦν ἔχων τὸν σκάλμον, σαλπιαῖον τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ τῇ πρώρᾳ ὅσον πεντεκαίδεκα ὡπλισμένοι αὐτῷ ἐμάχοντο, πάντα ἐοικότες ἀνθρώποις, πλὴν τῆς κόμης. ἄυτη δὲ, οὐ μόνον ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῖς. ὥστε οὐδὲ κορύθων ἐλέοντο. ἀντὶ δὲ ἱστίων, ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὕλῃ, πολλῇ ἐνδόσει ἑνὶ ἑκάστῳ, ἐκόλπωτε αὐτήν, καὶ ἔφερε τὴν νῆσον, οἱ ἐθέλοντος τοῦ κυβερνήτης. κελευσθεὶς δὲ ἔφη σφίσιν αὐτοῖς. ἀλλὰ πρὸς τὴν εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινδύνευτο, ὥστε τὰ μακρὰ τῶν πλοίων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἐωρῶμεν. ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσον ἑξακόσιοι. καὶ διασάντες, ἐπελέμουν, καὶ ἐναυμάχουν. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντιπρῳροι συνῆραξαν ἀλλήλαις. πολλαὶ δὲ καὶ ἐκβληθεῖσαι κατεδύοντο. αἱ δὲ συμπλεκόμεναι, καρτερῶς διεκινδύνευον, καὶ οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώρας πεταγμένοι, πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν, ἐπεμβαίνοντες, καὶ ἀναῤῥήγνυντες. ἐζώγρει δὲ οὐδείς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν, πολύποδας μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἐπερρίπτουν. οἱ δὲ, περιπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ, κατεῖχον τὴν νῆσον. ἔβαλλον μέντοι, καὶ ἔτι ξωσκον ὀστέοις τε ἀμαξοπλήθεσι, καὶ αἰόλοις πλεθριαίοις. ἦγε δὲ τὸ μὲν Αἰολοκένταυρος, ἡ δὲ, Θαλασσοπότης, καὶ μάχη ἀνεῖτο ἐγεγήθει, ὡς ἐδόκει, λείας ἕνεκα. ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασσοπότας πολλὰς ἀγέλας ἐλαφίνων τῶν Αἰολοκενταύρου ἐληλακέναι, ὡς ἦν ἀκέων ἐπικαλούντων ἀλλήλοις, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοωμένων. τέλος δὲ, νικῶσιν οἱ τοῦ Αἰολοκενταύρου. καὶ νήσους τε τῶν πολεμίων κατεδύσαμεν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. καὶ ἄλλας ξῆς λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνεῤῥάσιμον. αἱ δὲ λοιπαὶ, πυθόμεναι κρυσάμεναι, ἔφθορον. οἱ δὲ, μέχρι ἑνὸς διώξαντες, ἐπεσπόμεθα ἡμῖν, ἕως πόρρω τὰ ναυάγια, τῶν πολεμίων ἐπεκράτησαμεν, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο. καὶ τὰ μὲν ἐκείνων κατέδυσαμεν νῆσοι οὐκ ἐλάττους τῶν οἰκουμένων. ἔσχομεν δὲ καὶ ξόπασιν τῆς νικομαχίας, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῶν κίτρων μίαν τῶν πολεμίων νῆσον ἀνασαυρώσαντες. ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ νύκτι περὶ τὸ θρίον κυλίσαντο, δείψαντες αὐτῶν τὰ ἀπόγαια, καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὁρμισάμενοι. καὶ τὰ ἀγκύρας ἐχρῶντο μεγάλαις, ὑαλίναις, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ θύσαντες ἐπὶ τῶν κίτρων, καὶ τοὺς οἰκείους θάψαντες ἐπ' αὐτῶν, ἀπέπλεομεν ἥδομενοι, καὶ ὥστε πάσας ἄγοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νικομαχίαν γιγνόμενα.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS NARRATIONIBVS COMMENTARIVS SECVNDVS.

Interea non iam amplius illum ferens in ceto uictum, mansionisq; illius tædio affectus, quærebam quanam arte nobis pateret exitus. Et primum quidē non inutile uisum, ad dextrum latus fodere, perque defossum foramen tentare fugam. Incipientes igitur pertundebamus. Vbi uero progressi ad quinq; stadia effodimus, nihil proficientes ab opere destitimus. Tum syluam exurere uisum est, ut sic cetus moreretur. quod si fieret, facile liceret egredi. Igitur ab extremitate incipientes cōburebamus. & dies quidem septem, ac totidem noctes calorem non sensit. Porrò octaua ac nona intelleximus illum ægrotare, quum hiabat non solita cum uehementia, cum neq; hiatum suspēdebat ac protrahebat, sed confestim comprimebat. Decima autem & undecima moriebatur, ac male olebat. At duodecima usx sensimus periclitari nos, & in cadauere concludi, ni hiante ceto cuneos submitteremus, quo fauces in posterum non præcluderentur. Itaque maximis trabibus illius diuulso ore nauem parabamus, aquæ plurimum inferentes, & ad necessitatem cætera. gubernator futurus erat Scintharus. Postera autē die iam ille mortuus erat. Nos uero attrahentes nauem, & per raritatem dentium educentes, ac explicantes, leniter in mare demisimus. Ascendentes autē in dorsum apud trophæū Neptuno immolauimus, ibiq; tribus diebus mansimus (erat enim tranquillitas) quarta uerò nauigātes abscessimus. Hinc nos multis ex nauali pugna cadaueribus obuiauimus, & impegimus, ubi & corpora dimensi mirabamur. Diebus aūt quibusdam nauigauimus multa aēris tēperie usi, tandē uiolento spirante Borea frigus magnū secutum est, ab eoq; totum glacie astrictum est pelagus, non

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ος δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρων ἐγὼ τὴν ὄψιν κύτει δ' ἰαίτην, ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ, μηχανὴν ἐζήτουν, δι' ἧς ἂν ἐξελθεῖν γένοιτο. ἡ δὲ μία πρῶτον, ἔδοξεν ἡμῖν διορύξασι τὸν ἐξιὸν τοῖχον, ἀποδρᾶναι. ἐπεὶ δὲ ἠρξάμενοι, διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προελθόντες ὅσον τὸν σωλῆνα, οὐδὲν ἠνύομεν, τὸ ὀρύγμα ἐπαυσάμεθα. τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν. οὕτω γὰρ ἂν τὸ κῆτος ἀποθανεῖν. εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, ῥᾳδία ἐμέλλεν ἡμῖν ἔσεσθαι ἡ ἔξοδος. ἀρξάμενοι οὖν ἀπὸ τῶν οὐραίων ἐκαίομεν. καὶ ἡμέρας μὲν ἑπτὰ καὶ νύκτας ἴσας ἀναιθήτως εἶχε τὸ πῦρ. ὀγδόῃ δὲ καὶ ἐνάτῃ σωιέμεν αὐτοὺς νοσοῦντος. ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε. καὶ εἴποτε ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμυε. δεκάτῃ δὲ, καὶ ἓν δεκάτῃ, τέλεον ἀπενεκρώθη, καὶ δυσωδὲς ἦν. τῇ δωδεκάτῃ δὲ, μόγις ἐνεπήσαμεν ὡς εἰ μή τις χανόντος αὐτοῦ ὑποσκήψειε τοὺς γομφίους, ὥς τε μηκέτι συγκλῆσαι, κινδυνεύσομεν καταπλαγέντες ὧν νεκρῷ αὐτῷ ἀπλεῖσθαι. οὕτω δὴ τὸ σῶμα μεγάλαις δοκοῖς διερείσαντες, τὴν ναῦν ἐπεσκευάζομεν, ὕδωρ τε ὡς ὅτι πλεῖστον ἐμβαλλόμενοι, καὶ τἄλλα ἐπιτήδεια. κυβερνήσειν δ' ἔμελλεν ὁ σκίνδαψ. τῇ δ' ἑπομένῃ, τὸ μὲν, ἤδη πεπνίκει. ἡμεῖς δ' ἀνελκύσαντες τὸ πλοῖον, καὶ διὰ τῶν ἀραιωμάτων διαγαγόντες, ἐκ τῶν ὀδόντων ἀφάψαντες, ἠρέμα καθήκαμεν ἐς τὴν θάλατταν. ἐπιβάντες δ' ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ δύσαντες ἐς ποσθῶνι, αὐτοὺ παρὰ τὸ πρόπαυρον, ἡμέρας τρεῖς ἐπαυλισάμενοι, νηνεμία γὰρ ἦν, τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἔνθα δὴ πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυμαχίας νεκροῖς ἀπολωτῶμεν, καὶ προσωκείλομεν. καὶ τὰ σώματα καταμετροῦντες, ἐθαυμάζομεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινας ἐπλέομεν, εὐκράτῳ ἀέρι χρώμενοι. ἔπειτα βορέης σφοδρὸς πνεύσαντος, μέγα κρύος ἐγένετο. καὶ ὑπ' αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη, τὸ πέλαγος· οὐκ ἀξιπιστολῆς μόνον,

non modo in ſuperficie, ſed & in profundum & alte, ad paſſus trecentos, ut deſcendentes ſuper glaciem currere/mus. Quum autem uentus perſtaret, neq; amplius ferre poſſemus, tale quiddam commenti ſumus. Qui uero in ea re conſilium dederat erat Scintharus. Igitur in aquam antrum maximum fodientes, in eo latitauimus diebus triginta, ignemque accendebamus, ac ueſcebamur piſcibus. ſiquidem fodiendo plurimos inueniebamus. Vbi uero commeatus defecit, egreſſi infixam nauem euul/ſimus, ac uelum expandimus, trahebamurq;, ut nauigantes molliter ac leniter per glaciem delapſi. Quinta autem die tepore glacies ſoluebatur, iterumq; omnia in a/quam ſoluta. Iam uero & circiter ſtadia trecẽta nauigauerāmus, quum ad inſulam delati, non adeo magnam, & eam deſertam aquas hauſimus (iam enim defecerant) tauroſq; ſylueſtres ibi duos arcu confecimus. Ipſi autem tauri cornua non in fronte, ſed in ipſis habebant oculis, ut Momo placuit. Poſt paulum in pelagus deuenimus, nõ aqueum, ſed lacteum, & in eo inſula apparebat alba referta uitibus. Erat autem inſula caſeus maximus uehementer coagulatus, quemadmodum poſtea comedentes didicimus. Eius autem circuitus ſtadiorum uiginti quinque, & uites uuis ſcatebant, ex quibus lac, non uinũ expreſſimus. Templum autem erat in media inſula Galateæ Nereidi ſacrum, ſicut oſtendebat epigrãma. Quamdiu igit̃ in inſula conſedimus, eſcam quidem nobis ac cibum terra ſuppeditauit, lac autem ex uuis expreſſum, potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur Tyro Salmonei filia, cum è uita diſceſſiſſet eo à Neptuno honore acceptо. Exactis autẽ in inſula diebus quinq;, ſexta egreſſi ſumus portum, tranquillo quidem mari ab undis, ac aura quadam impellente. Porrò octaua die nauigantes non amplius per lac, ſed in ſalſa ac cœrulea aqua, uidemus homines multos ſupra mare decurrentes, omnino nobis ſimiles & corporibus & magnitudine, præter ſolos pedes, ſiquidem hos ſuberinos habebant. Quare, ut exiſtimo, et Phellopodes appellati ſunt. Mirabamur autẽ cum uide/remus

Momus.

Tyro.

Phellopodes.

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσον ἐς πεντακοσίας ὀργυιάς. ὧν τὰ
καὶ ἀποβάντας, διαθέσθαι ἐπὶ τῶ κρυσάλλω. ἐπιμιλύοντος οὖν τ
πνεύματος φέρεσθαι οὐ δυνάμενοι, τοιόνδέ τι ἐπενοήσαμεν. ὁ δὲ
σίων γνώμῃ ἀποφηνάμενος, ἦν ὁ Σκίνδαρος. σκάφαντες γὰρ ἓν
ὧν ὕδατι ἐπήλαιον μέγεθος, ὧν τέτῳ ἐμείναμεν ἡμέρας τριά
κοντα, ὧν ἀνακαύοντες, καὶ σιτούμενοι τοὺς ἰχθῦς. εὑρίσκομεν
ἀνορύττοντες. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προσελθόντες,
καὶ τὴν ναῦν ἐπικηλῆσαι ἀναστάσαντες, καὶ στάσαντες τὸν ὀθό
νιον, ἐσυρόμεθα ὥσπερ πλέοντες λείως καὶ προσκώπως, ἐπὶ τοῦ πά
γου διολισθαίνοντες, ἡμέρας δὲ ἑπτὰ ἀλέα τε ἦν, καὶ ὁ πάχος ἐλύ
ετο. καὶ ὕδωρ πάντα αὐθις ἐγίνετο. πλεύσαντες δὲ ὅσον τριά
κοσίους σταδίους, νήσῳ μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσωρμίσθημεν. ἀφ' ἧς
ὕδωρ λαβόντες, ἐπελείπομεν γῆς ἤδη, καὶ δύο ταύρους ἀγρίους κα
τατοξεύσαντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι, τὰ κέρατα οὐκ
ἐπὶ τῆ κεφαλῆς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ μῶ
μος ἔξιν. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πέλαγος ἐμβαίνομεν, οὐχ ὕδατος,
ἀλλὰ γάλακτος. ἡ νῆσος γὰρ αὐτῷ ἐφαίνετο λόφος, πλήρης ἄμπε
λων. ἦν δὲ ἡ νῆσος, τύρος μέγιστος πάνυ συμπεπηγώς, ὡς ὕστερον
ἐμφαγόντες ἐμάθομεν, σταδίων εἰκοσιπέντε τὸ μέγεθος. αἱ δ'
ἄμπελοι, βοτρύων πλήρεις. οὐ μήν τι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν
ἐπεθλίβομεν. ἱερὸν δ' ἦν ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνῳκοδόμητο, γαλαθείας
τῆς νηρηίδος, ὡς ἐδήλου τὸ ἐπίγραμμα. ὅσον οὖν χρόνον ἐνῆν ἐμεί
ναμεν, ὄψον τε ἡμῖν καὶ σιτίον ἡγὸν παρῆχε. ποτὸν δὲ τὸ ἐκ τῶν βο
τρύων γάλα. βασιλεύων δὲ τότων τῶν χωρίων ἐλέγετο Τυρὼ ἡ
σαλμωνέως μετὰ τὸν ἐνιπεῦ δεμ ἀπαίδαγωγὸν, ταύτην παρὰ τοῦ
ποσειδῶνος λαβοῦσα τὸν τιμὴν. μείναντες δ' ἡμέρας ἓν τῇ νήσῳ
πέντε, τῇ ἕκτῃ ἀναχωρίσαμεν, αὔρας μήν τινος παραπεμπούσης,
λεκύμονος δὲ οὔσης οὐ δυνάμενοι τῇ ὀργῇ δὲ ἡμέρᾳ πλέον
τες, οὐκ ἔτι διὰ τοῦ γάλακτος, ἀλλ' ἤδη ἐν ἁλμυρῷ καὶ κυανῷ
ὕδατι, καθορῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῦ πελάγους διαθέ
οντας, ἅπαντα ἡμῖν προσεοικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ με
γέθη, πλὴν μόνων τῶν ποδῶν. ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον. ἀφ'
οὗ δή μοι καὶ ἐκαλοῦντο φελλόποδες. ἐθαυμάζομεν οὖν ἰδόν

τες οὖν

remus eos non demergi, sed supra fluctus extare, intrepidè incedere. Qui & accedẽtes salutarunt nos Græca uoce, dicebant aũt se in Phellò patriã suam properare. Comitabantur autem aliquousq; nos præcurrentes, postea conuersi ab itinere ibant, felicem nobis nauigationem cõprecati. Post paululum uero & insulæ multæ apparuere. Prope quidem à læua Phellò, ad quam illi properabant, quę ciuitas super magno ac rotundo subere habitabatur. Longe autem, & ad dextram magis, quinque maximæ insulæ, & altissimę, ubi ignis accendebatur multus. Ad proram autem una lata et humilis, distans stadijs non minus quingentis. Iam uero nõ procul aberamus, cum mira quædam nos afflauit aura, dulcis & odorifera, qualem historicus Herodotus à felice Arabia spirare dicit. nam qualis à rosis, narcissis, hyacinthis, lilijs, uiolis, myrto, uel lauro redolere consueuit, talis nobis odor aspirauit. à quo deliniti, boniq; aliquid longis ex laboribus sperantes, iam in insulam prope aduenieramus. Hic & portus uidemus plurimos tranquillos, & magnos, nitentiaque flumina leniter in mare prorumpere, prataque & syluas, et canoras aues, partim quidem per littora canentes, multas autem super ramis. Aër autem lenis, ac placide spirans regioni circumfundebatur. Hinc suaues quædam auræ spirantes leniter syluam mouebant, ut ex motis ramis dulces, & perpetui cantus æderentur, simi-lesijs qui in locis desertis obliquis fistulis reddi solẽt. At qui audiebatur uox quædam promiscua non tumultuosa, sed qualis in conuiuio reddi posset, cum quidam fistula canunt, alij probant, alij ad fistulam, aut citharam saltant. His illecti deferebamur in portum, egressique nauem Scintharum in ea, & ex socijs duos dimisimus. Procedentes autem per florens quoddam pratum in custodes incidimus, ac ministros, qui nos roseis uinculis uincientes (id enim apud eos maximum est uinculum) ad principem adduxere, à quibus & per uiam intellexi-mus, eam esse beatorum insulam, regnare'que in ea

Herodotus.

Creticum

τες δὲ βαπτιζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων, καὶ ἀδιέως διοιπερδύντας. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ καπάζοντο ἡμᾶς ἑλληνικῇ φωνῇ. ἐλεγόμτε εἰς φελλὼ τὴν ἀυτῶν παγρίδα ἐπείγεσθε. μέχρι μὲν δή τινος σωσοποιπόρων ἡμῖν παραβέοντες. ἔπτα δὲ ἀποξαπόμενοι δ' ὁδὸν, ἐβάδιζομ, εὔπλοιαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι. μετ' ὀλίγον δὲ, πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο. πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν ἦν φελλώ, ἐς ἣν ἐκεῖνοι ἔπλευσόμ, πόλις ἐπὶ μεγάλου ἐν σγοιμύλου φελλοῦ κατοικημένη. πόρρωθεν δὲ, καὶ μᾶλλον ὡν δεξιᾷ πέντε μίγισαι, ἐν ὑψηλόταται. καὶ πῦρ πολὺ ἀνεκαίετο. ἡμέρᾳ δὲ τῇ πρώραμ μία πλατεῖα, ἡ ταπεινή, σαλίνης ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττους πεντακοσίων. ἦδη δὲ πλησίον τε ἦμεν. καὶ θαυμασκῶς αὖρα περιέπνευσεν ἡμᾶς, ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἵαν φησὶν ὁ συγγραφεὺς Ηρόδοτος, ἀπόξεσθαι φὴ εὐδαίμονος Αραβίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδου, καὶ ναρκίσσου, καὶ ὑακίνθου, ἐκ κρίνων καὶ ἴωμ, ἔτι δὲ μυρσίνης, καὶ σάφυκος, ἐκ ἀμπελάνθης. τοιοῦτον ἡμῖν ἐκ κόλπου προσέβαλλεμ. ἡδόμενοι δὲ τῇ ὀσμῇ, καὶ χαρὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, καὶ ὀλίγον ἤδη πλησίον φὴ νήσου ἐγινόμεθα. ἔνθα σὺ καθεωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλύστους ἐκ μεγάλους. πολλαμόθι σὺ ἀυγῆς ἀγιόντας ἀρέμας τὴν θάλατταν, ἔτι ὑλεμώνας, καὶ ὕλας καὶ ὄρνεα μουσικὰ, τὰ μὲν ἐπὶ τῶν κιόνων ᾄδοντα, πολλὰ δ' ἐκ ἐπὶ τ κλάδων. ἀὴρ δὲ κῶφος ἐκ εὔπνους περ. ἐκέχυτο τὴν χώραν. καὶ αὖραι σέλανες ἦσαν διαπνέουσαι, ἀρέματ τὴν ὕλην διασάλευομ ὥς τε καὶ ἀπὸ τ κλάδων κινουμένων, περπνὰ καὶ σωεχῆ μέλη ἀπεσυρίζετο, ἐοικότα τοῖς ἐπ' ἐρημίας αὐλήμασι τ πλαγίων αὐλῶν. καὶ μὴν καὶ βοὴ σύμμικτος ἠκούετο, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἵα γένοιτ' ἂν ὧν συμποσίῳ, τῶν μὲν αὐλούντων, ἄλλων δὲ, ἐσαιδόντων ἐνίων δὲ, κροτούντων πρὸς αὐλόν, ἢ κιθάραν. τοῦτοις ἅπασι κηλούμενοι, καὶ ἐχθημῶν. ὁρμίσαντες δ' τὴν ναῦν, ἀπεβαίνομεν, τὸν Σκίνθαρον ὧν αὐτῇ, ἐκ δύο τῶν ἑταίρων ἀπολιπόντες. προϊόντες δ' διὰ λημῶνος ἐυανθοῦντος, ἐντυγχάνομεν τοῖς φρέασι, καὶ πηγαῖς πλόοις. οἱ δὲ, δήσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις στεφάνοις, οὕτως ἀμίτισος παρ' αὐτοῖς δεσμός ὄζειν, ἀνῆγον ὡς τ' ἄρχοντα. παρ' ὧν δὴ καθ' ὁδὸν ἐκόσμουν ὡς ἢ νῆσος εἴη τ μακάρων προσαπορθυομένων, ἄρχι δ'

Radamanthus. Creticum Radamanthum. ad quem ubi adducti fuimus, ſtetimus in ordine iudicandorũ quarto loco. Erat autẽ prima cauſa de Aiace Telamonio, an illi in heroum numero eſſe liceat, an non. Accuſabatur autem quod furijs actus ſeipſum necaſſet. Denique multo prius habito ſermone uiſum eſt Radamantho, hauſto helleboro, ac demum reſipiſcentem, tradere eum Hippocrati Coo medico, indeque iam in heroum conuiuium recipi. Secunda autẽ cauſa amoris erat, Theſei ſcilicet ac Menelai pro Helena certantium, utri illa cohabitare debeat. Et Radamanthus quidem eam Menelao adiudicauit, qui coniugij huius gratia tantis olim laboribus ſeſe obiecerit, periculiſq; Etenim Theſeo ipſi alias eſſe mulieres, Amazonem ac Minois filias. Tertia uero de præeminentia inter Alexandrum Philippi filium, & Hannibalem Carthaginenſem. uiſum eſt Alexandrum præcellere, eiq; ſedes poſita eſt apud Cyrum Perſem primum. In quartam autem cauſam nos adducti ſumus. & is quidem interrogauit, quidnam in cauſa eſſet quod adhuc uiui ad ſacrum illum locum deueniſſemus. Nos autem ex ordine cuncta illi enarrauimus. Tum nobis paululum è loco ſummotis, ſecum diu penſitabat, & de nobis cõmunicabat cum aſſeſſoribus. Conſederant autẽ ei cum alij multi, tum et Athenienſis Ariſtides, cognomẽto iuſtus, cui ut placuit decreuit, ut daremus pœnas curioſitatis, & peregrinationis poſtquam moreremur. Nunc uero præſcripto tempore licere nobis in inſula apud heroas uerſari, indeque abire. Præſcripſit autem receſſus terminum non amplius quàm menſium ſeptem. Hinc ſua ſponte defluentibus ſertis à nobis, ſoluebamur, ac in urbem adducebamur, ad beatorum conuiuium. Ipſa autem ciuitas tota aurea, murus uero ſmaragdo lapide cingitur. Porrò portæ ſeptem ſunt, oẽs ex integro ligno & amomo. Pauimentum uero ciuitatis, & quę intra mœnia eſt terra eburnea. oĩm aũt deorũ templa beryllo lapide conſtructa ſunt, & altaria in eis maxima, uno è ſimplici lapide Amethyſto conſtant, in quibus et dijs ĩmolant. Circa ciuitatẽ uero fluuius defluit unguento

Hippocrates. *Menelaus.* *Theſeus.* *Alexander* *Hannibal.* *Cyrus.* *Ariſtides.*

ὁ κρὴς Ραδάμανθυς. καὶ δὴ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν, ὧν τάξει τῶν δι καζομλύωμ ἔκμεμ τέταρτοι. ἦμ δὲ ἡ μὴ πρώτη δίκη, περὶ Αἴανθος τοῦ τελαμῶνος, εἴτε χρὴ αὐτὸν σωθῆναι τοῖς ἥρωσιμ, εἴτε μὴ μή. κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ, ὅτι μεμήνοι, καὶ ἑαυτὸν ἀπεκτόνοι. τέλος δὲ, πολλῶμ ῥηθέντωμ, ὁ Ραδάμανθυς ἀπεφαίνετο. νῶν μὴν αὐτὸν πιόμενομ τ ἐλλεβόρου, παραδοθῆναι Ιπποκράτει τῷ κῴῳ ἰατρῷ. ὕστερομ δὲ σωφρονήσαντα, μετέχειμ τοῦ συμποσίου. δευτέρα δὲ ἦμ κρίσις ἐρωτική, ὁκοίως ποτὲ Μενελάου περὶ τῆς Ελένης διαπαιζομλύωμ, ποτέρῳ αὐτλὼ χρὴ συνοικεῖμ. καὶ ὁ Ραδάμανθυς, ἐνίκασε Μενελάῳ σωθῆναι αὐτλώ, ἅτε καὶ τοσαῦτα πονήσαντι, καὶ κινδυνεύσαντα τοῦ γάμου ἕνεκεμ. καὶ γοῦν αὐτῷ ὁκοῖ καὶ ἄλλας εἶναι γυναῖκας, τλήτε ἐμαζόνα, καὶ τὰς τοῦ Μίνωος θυγατέρας. ξύτη δ' ἐνίκαθε περὶ προεδρίας, Αλεξάνδρῳ τε τῷ Φιλίππου, καὶ Αννίβα τῷ καρχηδονίῳ. καὶ ἔνικε προέχειμ ὁ Αλέξανδρος. καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ κύρομ τὸμ πέρσαν, τὸμ πρότερομ. τέταρτοι δ' ὑμεῖς προσιόντες ἠρόμεθα. καὶ ὁ μὲν ἤρετο, τί παθόντες, ἔτι ζῶντες ἱερὸν χωρίον ἐπιβαίνομεν. ἡμεῖς δ', πάντα ἐξῆς διηγησάμενα. οὕτω δὲ μετασκάμενος ἡμᾶς, ἐπὶ πολὺ χρόνομ ἐσκέπτετο, καὶ τοῖς σωέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν· σωέδρους δὲ ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Αριστείδης ὁ δίκαιος, ὁ Αθηναῖος. ὡς δ' ἔδοξεμ αὐτῷ, ἀπεφήνατο, φῆ μὲν πολυπραγμοσύνης καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπεσθαι ἀποδύνομεν, δοῦναι τὰς ἐνδύνας. δ' δεννοι, ῥητὸν χρόνομ μείναντας ὧν τῇ νήσῳ, καὶ σωδιαιτηθέντας τοῖς ἥρωσιμ, ἀπελθεῖμ. ἔταξε δὲ καὶ τὴμ προθεσμίαμ φῆ ἐπιδημίας, μὴ πλεῖομ μυρίων ἐτῶν. τούντεῦθεν, αὐτομάτως ἡμῖν τὴν στεφάνωμ περιῤῥυέντωμ, ἐλελύμεθα, καὶ εἰς πλὴν πόλιμ ἠγόμεθα, εἰς τὴν μακάρωμ συμπόσιομ. αὕτη μὲν οὖν ἡ πόλις πᾶσα χρυσῆ, δὲ τεῖχος περίκειται σμαράγδινομ. πύλαι δέ εἰσιμ ἑπτὰ πᾶσαι μονόξυλοι κιονάμώμινοι. τὸ μὲντοι ἔδαφος φῆ πόλεως, καὶ ἡ ἔντὸς τοῦ τείχους γῆ, ἐλεφαντίνη. ναοὶ δὲ πάντωμ θεῶν, βωμοὶ δ' αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλιθοι, ἀμεθύστινοι, ἐφ' ὧμ ποιοῦσι τὰς ἑκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν, ῥεῖ ποταμὸς μύ-

unguento optimo, huiusq; latitudo regaliū cubitorum centum, altitudo, ut commode nare posſes. Porrò ipſius balnea, domus magnæ ſunt uitreæ, cynamomo ſuccenſæ. Atquí pro aqua ros tepidus ín peluíbus ſeruatur. Vtūtur autem ueſtíbus purpureís, tenuiſſimis aranearum telís. Ií corpora non habent, ſed & impalpabiles ſunt, & abſque carne. Formam autem & effigíem ſolam habent ac oſtendunt. Incorporei tamen cum ſint, ſtant, mouentur, intelligunt, uocemq; emittunt, omninoq; uidetur eorū anima nuda quædā circūuagari, corporis ſimilitudine circundata. Si quís autem non tetigerit, non credet quod uídetur non eſſe corpus. Sunt enim ut umbræ rectæ non nigræ. Seneſcit nemo, ſed ea ætate, qua ſe eō cōtulit, permanet. Denicq; hic haudquaq; eſt nox, neq; dies admodum clara, ſed quale crepuſculum eſſe ſolet, ſiam aurora apparente ante oriētem ſolem. talís lux terram habet. quare & unum ſolum anni tempus nouere. Semper enim apud eos uer eſt, unusq; uentus ſpirat zephyrus. At locus cunctís quidē floribus, omnibus manſuetis plātis, & umbroſis uíret. Quę illic ſunt uineæ duodecies quotannis ferunt, & ſingulís menſibus uuas reddunt, mala uero granata ac malos, cæteraq; poma terdecies ferre dicebant. Nam menſe, quí apud eos *Minous* appellatur, bís ferre fructum. pro frumento uero ſpicæ ín ſummitate paratos panes emittūt, ut fungos. Fontes ſunt per ciuitatē, aquæ quídem quinq; et ſexagínta, ac trecenti, mellís uero alij totidē, unguēti quingēti. Verum & hi minores ſunt. flumina lactís ſeptē, & uíni octo. Conuiuiū aūt celebrat extra ciuitatē ín campo, quí Elyſius uocatur. Eteni Pratū eſt pulcherrimum, & circa illud nemus omni arborū ſpecie conſitū, umbrā diſcūbentíbus faciēs, ſtratū aūt ſub ſternūt è floríbus. Miniſtrant quidē ac cuncta afferūt uēti pręterq; q uinū nō miſcent, ſiquidē eo nō indigēt. nā circum conuiuiū arbores ſunt uitreę magnę è micāte uitro. harū fructū pocula ſūt omni ſpecie opis ac magnitudinis. Vbi aūt qs ad conuiuiū acceſſerit, unū uel ex illís duo decerpta menſis apponit. ea confeſtim uino replentur. Proſertis

Minous menſis.

Elyſius cāpus.

φου τοῦ καλλίστου, τὸ πλάτος πηχέων ἑκατὸν βασιλικῶν. Κάθοδός ἐστιν ὡς πεζῇ εὐμαρῶς. λευκὰ δέ ἐστιν αὐτοῖς, οἷα κεγάλοι, ὑάλινοι, ὥσπερ κεκαυμένοι ἐγκαυόμενοι. ἀντὶ μέν τοι τοῦ ὕδατος, ὃν τοῖς πυέλοις ὀρόσος θερμὸν ἔστιν. ἐνθάδε δὲ χρῶνται, ἀραχνίοις λεπτοῖς, πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφεῖς, καὶ ἄσαρκοί εἰσι. μορφὴν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. Καὶ ἀσώματοι ὄντες, ὅμως οὕτω ἐοίκασι, καὶ κινοῦνται, καὶ φρονοῦσι, καὶ φωνὴν ἀφιᾶσι. καὶ ὅλως ἔοικε γυμνή τις ἡ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν, τὴν τοῦ σώματος ὁμοιότητα περικειμένη. εἰ γοῦν μὴ ἅψαιτό τις, οὐκ ἂν ἐλέγξειε μὴ εἶναι σῶμα, ἃ ὁρώμενον. εἰσὶ δ' ὡς πᾶσι καὶ ὁρᾶσθαι, οὐ μέλλουσι. γηράσκειν δ' οὐδείς. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ, παραμένει οὐ μὴν οὐδ' ὑπὸ νυξὶ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδὲ ἡμέρα πάνυ λαμπρά. ἀλλὰ καθάπερ δὲ λυκαυγὲς ἤδη πρὸς ἕω, μηδέπω ἀναλείλαντος ἥλιον. πιθανὸν φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι καὶ ὧρῶν, μίαν ἴσασι τὸν ἔτους. αἰεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔαρ ἔστι, Καὶ εἷς ἄνεμος πνεῖ ὁ ζέφυρος. ἡ δὲ χώρα, πᾶσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ σκιεροῖς τέθηλεν. αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι, δωδεκάφοροί εἰσι, καὶ καθ' μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ῥοιὰς, καὶ τὰς μηλέας, Καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν, ἔλεγον μὴ εἶναι τρισκαιδεκάφορον. ἑνὸς γὰρ μηνὸς τοῦ παραυτοῖς μηνὸς, δίς καρποφορεῖν. ἀντὶ δὲ πυροῦ, οἱ σάκχυες ἄρτους ἑτοίμους ἐπ' ἄκρῳ φύουσιν, ὥσπερ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν πόλιν ὕδατος μὲν, πέντε, καὶ ἑξήκοντα, Καὶ διακόσιαι. μέλιτος δὲ, ἄλλαι τοσαῦται. μύρου δὲ, πεντακόσιαι. μικρότεραι μέντοι αὗται. καὶ πολλαὶ γάλακτος ἐπῆλθον, καὶ οἴνου ὀκτώ. τὸ δὲ συμπόσιον, ἔξω τῆς πόλεως πεπήγει, ἐν τῷ ἡλυσίῳ καλουμένῳ πεδίῳ. λειμὼν δέ ἐστι κάλλιστος, καὶ περὶ αὐτὸν, ὕλη παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς καταπεπλουκότας. καὶ στρωμνὴν μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων ὑπεβέβλητο, διακόσιαι δὲ καὶ διαφέρουσιν ἕκαστοι ἄνεμοι, πλήσιον τοῦ οἰνοχοοῦντος. τότε μέν οὐδὲν διέσυρε, ἀλλ' ἔστι διέσυρα περὶ τὸ συμπόσιον ὑάλινα, μεγάλα, διαυγέστατα ὑάλου. ὁ καρπὸς δὲ ἔστι τούτων τῶν διέσυρων πολίται παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς, καὶ τὰ μεγέθη. ἐπεισῆλθον οὖν παρίπλοις εἰς τὸ συμπόσιον, ξυγγένεσθαι ἐμοὶ, καὶ καὶ διὰ τῶν ἐκπωμάτων, ἀγαπητόν. τὰ δὲ, ἄμπελα οἶνον πλεῖστον γίνεται. οὕτω μὲν πίνουσιν. ἀντὶ δὲ τοῦ

sertis uero luscinię, canoræque uolucres cæteræ flores è proximis pratis ore legentes, cum cantu eos superuolãt, asperguntque. Porrò unguntur ad hunc modum. Densæ nubes unguentum combibentes è fontibus ac flumine, supraque conuiuium sparsæ, sensim exprimentibus uentis, tenuissimum quiddam uelut rorem distillant. In cœna autem musicæ & cantilenis uacant. Canuntur autem in primis Homeri uersus, qui & ipse adest, & cum illis conuiuatur, supra Vlyssem discumbens. Choreæ autem sunt è pueris & uirginibus. præsunt uero illis & concinũt Eunomus Locrus, et Arion Lesbius, & Anacreon & Stesichorus. Nam et hunc apud eos uidi iam ipsi Helena reconciliata. Vbi autem ij quieuerunt, secundæ choreæ succedũt è cygnis, philomenis, ac hirundinibus. Post quam et illæ canere cœperint, iam tota sylua resonat præsidentibus uentis. Hoc aut maximum ad lætitiam habent: fontes duo sunt circa conuiuiũ, unus quidem risus, alter uero uoluptatis. Ex horum ambobus in initio conuiuij omnes bibunt, deinde reliquum læti ac ridentes exigunt. Volo & ex insignibus uiris, quos apud eos uidi, dicere. Omnes quidẽ semideos, & qui sub Ilio militauere, præter Locrensem Aiacẽ. nã hunc solũ dicebant in impiorũ loco supplicio affici. Barbarorum autẽ utrunq; Cyrum, Scythamq; Anacharsim, & Thracem Zamolxim, Numamq; Italicum, necnon & Lacedæmonium Lycurgũ & Phocionem, & Tellum Athenienses, & præter Periandrum sapientes omnes. Vidi & Socratem Sophronisci filium cum Nestore et Palamede nugantem. circa quẽ Hyacinthus Lacedæmonius, & Thespieus Narcissus, Hylas, aliiq; formosi. Videbatur autem Hyacinthum amare, idq; multis argumentis. Ferebatur autem illi succẽ sere Radamanthum, & sæpe numero comminatum, si pergeret ineptire, se illum ex insula eiecturum, aut nisi omissa simulatione conuiuaretur. Solus Plato nõ aderat, sed conditam à se ciuitatem habitare dicebatur, ubi republica et legibus quas tulerat, uteretur. Porrò Aristippus et

Homerus.

Eunomus.
Arion.
Anacreon.
Stesichorus

Aiax Locrensis.
Anacharsis.
Zamolxis
Lycurgus
Socrates.
Hyacinthus.
Narcissus.
Hylas.

Plato.

Aristippus.

Epi

δὲ τῶν σεφάνων, αἱ ἀηδόνες, ἢ τἄλλα τὰ μουσικὰ ὄρνεα, ἐκ τ πλη σίον λιμώνων τοῖς σώμασιν ἀνθολογοῦντα, καταινίφει αὐτοὺς μεῖ ζόνως ὑπερπετόμενα. ἢ μὴν ἢ μυρίζουσί. τεφέλαι πυκναὶ ἄνα πασασαι μύρον ἐκ τ πηγῶν, ἢ τ ποταμῶν, ἢ ἐπισᾶσαι ὑπὲρ τὸ συμποσιον, ἡρέμα τ ἀνέμων ἀπαλιβόντων, ὕσαι λεπτόν, ὡς πᾶ σι ῥόσον. ἐνὶ δ' ἦρι δεῖπνοι, μουσικήν τε, ἢ ὠδαῖς χολάζουσι. ἄδετ δ' αὐτοῖς τὰ Ομήρου ἔπη μάλιστα. Καὶ αὐτὸς δὲ πάρεστι, ἢ συνδυωχῆ ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τ Ολυμπίου καταπεπλωκώς. οἱ μὲν ἐν χορτοι, ἐκ παί δων εἰσί, ἢ πᾶδένων. ἀρξάμενοι δ', ἢ μὴ συμφθέγξωνται, ἐπισκώπτει τε ὁ λοκρὸς, ἢ Αρίωνα ὁ λέσβιος, ἢ Ανακρέοντα, καὶ Σπισίχορος. καὶ τ ἢ Ομηρον παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην, ἤδη τ Ελένης αὐτῆς ἀκούσας μένης. ἔπειτα δ' οὗτοι παύσωνται ἄδοντες, δεύτερος χορὸς παρέρχεται ἐκ κύκνων, ἢ χελιδόνων, ἢ ἀηδόνων. ἔπειτα δὲ ἢ οὗτοι ἄσωσι, τότε δὴ πᾶσα ἡ ὕλη ἐπαυλῆ τ ἀνέμων καταρχόντων. μέγιστον δὲ δὴ πρὸς εὐφροσύνην ἐκεῖνο ἔχουσι. πυκναί εἰσι δύο περὶ τὸ συμπόσιον ἢ μὴ γέλωτος, ἢ δὲ δακρύων. ἐκ τούτων ἑκατέρας, πάντες μὲν ἀρχῆ τ εὐνοίας σίνουσι. ἢ τοιοῦτον ἡδόμενοι, ἢ γελῶντες, διάκεινται. βούλομαι δὲ εἰπεῖν ἢ τ ἐπισήμων οὓς ἔναρα παρ' αὐτοῖς εἶδεν ἀσάμην. πάντας μὲν τοὺς ἡμιθέους, καὶ τοὺς ἐπὶ Ιλιον στρατεύσαντας, πλὴν γε δὴ τ λοκροῦ Αἴαντος. ἐκεῖνον δὲ μόνον ἔφασκον μὲν θεῶν ἀτειβῶν χώρῳ κολάζεσθαι. βαρβάρων δ', κύκλῳ τε ἀμφιτέρας, ἢ τ σκύθαι Ανάχαρσιν, ἢ τ θρᾷκα Ζάμολξιν. ἢ Νομᾶν τὸν Ἰταλιώτην. Καὶ μὴν ἢ Λυκοῦργον τ λακεδαιμόνιον, ἢ Φωκίωνα, ἢ τέλλον, τοὺς Αθηναίους. ἢ τοὺς σοφούς, ἄνδρ Περιάνδρου. εἶδον δ' ἢ Σωκράτην τ Σωφρονίσκου, διαλεγόμενα μετὰ Νέστορος, ἢ Παλαμήδους. περὶ δ' αὐτὸν, ἦσαν τάκινθός τε ὁ λακεδαιμόνιος, ἢ ὁ θετιεὺς Νάρκισσος, ἢ γλαυκος, ἢ ἄλλοι κάλοι. καί μοι ἐδόκει ἐράσ τ τακίνθου. τὰ πολλὰ δ' οὖν ἐκεῖνον διήλεγχεν. ἐλέγετο δ' χαλεπαί νειν αὐτῷ ὁ Ράδάμανθυς, ἢ ἠπειληκέναι πολλάκις ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τ νήσου, ἢν φλυαρῇ, Καὶ μὴ θέλῃ ἀφεὶς τὴν εἰρωνείαν, ἐνωχεῖσθαι. Πλάτωνα δ' μόνος οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐλέγετο Καὶ αὐτὸς μὲν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀναπλασθείσῃ πόλει οἰκεῖν, χώμενος τῇ πολιτείᾳ, ἢ τοῖς νόμοις οἷς συνέγραψε πολιτεύεσθαι. οἱ μήτι ἀμφ' Αρίσιππόν τε, ἢ

Epicurus primi apud illos habebantur, cum hilares essent & læti, compotoresque suauissimi. Aderat et Phryx
Aesopus. Aesopus, quo homine pro morione utuntur. Atqui Di
Diogenes. ogenes Sinopensis tantum à pristinis moribus degenerauerat, ut Laidem meretricem duceret uxorem, & subinde surgeret ac temulentus saltaret, debaccharetur que.
Stoici. Stoicorum autem aderat nemo. nam adhuc illos rectum
Chrysippus. uirtutis uerticem ascendere aiebant. Quin et id de Chrysippo audiuimus, illi non prius fas esse ut insulam ingre
Academici deretur, quàm iam quarto se elleboro purgaret. Academicos dicebant uelle quidem uenire, continere se tamen, & adhuc considerare. neque enim satis adhuc capere, num usquam talis insula sit, nec ne. Verum, ut consicio, Radamanthi iudicium haud dubie metuerunt, utpote qui forum iudiciarium sustulerint. quanq; non paucos ex illis excitatos fama erat, ut eos qui illuc præcesserãt subsequerentur, uerũ præpigritia defecisse, neq; potuisse assequi, sed è medio itinere redijsse. Hi igitur inter eos qui
Achilles. aderant erant maxime memorabiles. Enĩuero Achillẽ, et
Theseus. post illũ Theseum in primis colunt. Quod uero ad coitũ & Venerem pertinet, commiscentur fœminis simul et maribus palàm, et spectantibus omnibus, idque haud
Socrates. quaquam turpe arbitrantur. Solus uero Socrates deierabat, se innocenter cum iuuenibus uersari, & quidem cum omnes illum peierare scirent. Siquidem Hyacinthus & Narcissus fatebantur, ille autem negabat. Fœminæ sunt omnibus communes, neque quisquam uicino inuidet, sed sunt certe in hac re maxime Platonici. Pueri quoque uolentibus se exhibent, nihil reluctantes. Vix autem duos, aut tres totos dies ueneram, cum accede
Homerus. rem Homerũm poëtam. nam utrique ocium erat, & cum alia multa, tum illud rogabam, cuias esset, dicens illud maxime apud nos ad hunc usque diem esse in controuersia. At ille se nescire respondit. Nam quidam Chium, alij Smyrnæum, alij Colophonium eum arbitran
Tigranes. tur, ipse uero se Babylonium esse aiebat. siquidem à ciuibus suis nõ Homerũ, sed Tigranem uocatũ fuisse, postea

uero

ἐπίκουρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, ἀσθενῆς τε ὄντες, καὶ κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρὼν δὲ καὶ Αἴσωπος ὁ φρύξ. τούτῳ δέ, ὅσα καὶ γελωτοποιῷ χρῶνται. Διογένης μέν γε ὁ σινωπεύς, τοσοῦτον μετέβαλε τὸν τρόπον, ὥς τε γῦμναι λαΐδα τὴν ἑταίραν, ὀρχεῖσθαί τε ὑπὸ μέθης πολλάκις ἀνισάμενον, καὶ παροινεῖν. τῶν δὲ Στωϊκῶν, οὐδεὶς παρῆν. ἔτι γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον λόφον. ἤκουον μὴν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον ἀνῆρ ἐπιβῆναι τῆς νήσου θέμις, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσῃ. τοὺς δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς ἔλεγον ἐθέλειν μὴν ἐλθεῖν, ἐπέχειν δ' ἔτι, καὶ διασκέπτεσθαι. μή δὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν, εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἐστίν. ἄλλως τε, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος οἶμαι κρίσιν ἐνεστοικέναι, ἅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐτοῦ ἀνήρηκότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφασκον ὁρμᾶσθαι, ἀκολουθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις, ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπολείπεσθαι, μὴ καταλαμβάνοντας, καὶ ἀναζέφειν ἐκ μέσης φησὶ ὁδοῦ. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν ἀξιολογώτατοι τῶν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν Ἀχιλλέα. καὶ μετὰ τοῦτον, Θησέα. περὶ δὲ σωφροσύνης, καὶ ἀφροδισίων, οὕτω φρονοῦσι. μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁρώντων, καὶ γυναιξὶ, καὶ ἄρσεσι, καὶ ὁμοίως τοῦτο αἰσχρὸν ἂν τοῖς δοκεῖ. μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο, ἢ μὴν καθαρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις. καὶ μήν τοι πάντες αὐτὸν ἐπιορκεῖν κατεγίγνωσκον. πολλάκις γοῦν ὁ μὲν τάκινθος, ἢ ὁ Νάρκισσος, ὡμολόγουν. ἐκεῖνος δὲ, ἠρνεῖτο. αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσὶ πᾶσαι κοιναὶ, καὶ οὐδεὶς φθονεῖ τῷ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα πλατωνικώτατοι. καὶ οἱ παῖδες δὲ, παρέχουσι τοῖς βουλομένοις, οὐδὲν ἀντιλέγοντες. οὕτω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διελιλύθεσαν, καὶ προσελθὼν ἐγὼ Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμφοῖν, τά τε ἄλλα ἐπωδανόμην, καὶ ὅθεν εἴη, λέγων τοῦτο μάλιστα παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἔφασκεν. οἱ μὲν, γὰρ χῖον. οἱ δὲ, σμυρναῖον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον ἂν τὸν νομίζουσιν. εἶναι μέν τοι ἔλεγε βαβυλώνιος. καὶ παράγε τοῖς πολίταις, οὐχ Ὁμηρον, ἀλλὰ Τιγράνης καλεῖσθαι. ὕστερον

uero cum apud Græcos obsidis officio functus esset, pristinam appellationem mutasse. Rogabã præterea, num & ij uersus, qui uulgo reijciuntur, ab se conscripti essent, nec ne. Ille autẽ omnes suos esse asseuerabat. Ibi ego Zenodoti, & Aristarchi grãmatici frigidas ratiocinationes non potui non damnare. Vbi autẽ hęc abunde disseruit, iterum rogabam, quamobrem ab ira poëmatis sui initiũ sumpserit. Sic enim inquit, mihi in mentem uenit, nihil studio agenti. Tum & illud scire cupiebã, an, quod multi uolunt, Odysseam Iliade priorem scripsisset. Ille uero negabat. Nam quod cæcus nõ esset, quod & de eo affirmãt, mox cognoui. Videbam enim, quare non erat opus illũ percontari. Quin idem alias sæpe agebam, ubi illi uacare uiderem. Cum autẽ illum adirem, rogaremq́, ipse contra prompte ad omnia respondebat, maxime uero post causam quam uicit. Nam illum calumniæ Therſites accusauerat, quod se in poësi conuicijs agitasset. Vicit autem Homerus causam agente Vlysse. Aduenit & circa illa tẽpora Pythagoras Samius septies mutatus, qui in totanimalibus uixit, & animæ errores consummauit. Erat aũt eius dextra pars aurea. & uisum est ut cõmuni cum illis republica uteretur. Dubitabatur autẽ adhuc, utrum Pythagoræ, aut Euphorbi nomine appellandus esset. Empedocles uero, nã & ipse uenit semielixus, et toto corpore excoctus, nõ receptus est, quãq́ id multis precibus postularet. Procedẽte aũt tẽpore instabat certamen, quod apud illos Thanatusia appellant. Præfuit Achilles iam quintũ Theseus uero septimũ. Porrò qd in totũ actum sit longũ esset cõmemorare, uerũ summam, ac capita rerũ perstringam. Lucta quidẽ uicit Carus, q ab Hercule stabat, et pro corona cum Vlysse decertabat. Pugilum æqualis fuit pugna, Arij Aegyptij qui Corinthi sepultus est, & Epius, qui sibi mutuo congressi erant. Nam apud eos Pancratij nullum præmiũ proponit. Porrò quis cursu uicerit non satis memini. Ex poëtis, ut uere dicã, quanquam longe excelleret Homerus, uicit tamen Hesiodus. Præmia autem omnibus erat corona ex pauonum pennis contexta. At

Aristarchus. *Zenodotus* *Odyssea. Ilias.* *Therſites.* *Pythagoras.* *Empedocles.* *Thanatusia.* *Carus.* *Arius.* *Epius.* *Hesiodus.*

iam

δὲ ὁμπρεύσας πχρὰ τοῖς ἕλλησιμ, ἀλλάξαι τὴν πρσσκηρίαμ. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆν ἀθελγμμίων σίχωμ ἐσκρώτωμ, εἰ ὑπ' ἐκείνυ εἰσὶ γεγραμμμίοι. καὶ ὅς ἔφασκε πάντας αὐτὸ εἶναι. καὶ γίγνωσκομ σῶ τῆν ἀμφὶ τὸμ ζκνόδοτομ, καὶ Αρίσαρχομ γραμματικῶμ πλ λὼ τὴν φιλολογίαμ. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἱκανῶς ἀπεκέκριτο, πάλιμ αὐτὸμ ἠρώτωμ, τί δήποτε ἀπὸ τ μιώδους τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. καὶ εἶπεμ ὅς, οὕτως ἐπελθεῖμ αὐτῷ, μηδὲμ ἐπιτηδεύσαν. ἡμᾶμ κἀκεῖνο ἐσκεύμμμ εἶναι, εἰ πρότεραμ ἔγραφε τὴν ὀδύσσειαμ ἢ ἰλιάδος, ὡς πολλοί φασιμ. ὁ δέ, ἠρνεῖτο. ὅτι μὴν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦμ, ὃ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγουσιμ, αὐτίκα ἐπισάμην. ἑώρα γὰρ ὥς πε οὐδὲ πεπθάνεσθαι ἐβούλετο. πολλάκις δὲ ἐ ἄλλοτε τε ἐπὶ ουμ, εἴποτε αὐτὸμ σχολὴμ ἄγοντα ἑώρωμ. προσιὼν γὰρ ἄντι ἐπεσθα νόμην αὐτοῦ. καὶ ὅς, πρσθύμως πάντα ἀπεκρίνετο. ἐ μάλισα καὶ τὴν ὀδύσσειαν, ἐπειδὴ ἐκράτησεμ. ἦμ γάρ τις γραφὴ καὶ αὐτὴ ἀπεννεγμμένη ὕβριος ὑπὸ Θερσίτου, ἐφ' οἷς αὐτὸμ ἐν τῇ ποιήσει ἐσκωψε, καὶ ἐνίκησεμ Ομηρος, Οδυσσέως σωκηρύττοντος. καὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους, ἀφίκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ σάμιος, ἐπάκις ἄλλα γῆς, καὶ ἐν τοσούτοις βίοις βιοτεύσας, καὶ ἐκτελέσας τ ψυχῆς τὰς περιόδους. ἦμ δὲ χρυσοῦς ὅλομ τὸ δεξιὸμ ἡμίτομομ. καὶ ἐκρίθη μὴν συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς. ἐνεμοιάζετο δέ τι, πότερομ Πυθαγόραμ, ἢ Εὔφορβομ αὐτὸμ ὀνομάζειμ χρή. ὁ μήτοι Εμπεδοκλῆς, ἦλθε μὴ καὶ οὗτος περίεφθος, καὶ τὸ σῶμα ὅλομ ὠπηκμίος. οὐ μὴμ παρελέχθηγε, καί τοι πολλὰ ἱκετεύωμ. πρσιόντ δὲ τοῦ χρόνου, ἐνέκειτο ὁ ἀγὼν, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατώσια. ἠγωνοθέτει ὁ Αχιλλεὺς δ' πέμπτομ, καὶ Θησεὺς τὸ ἕβδομομ. τὰ μὴν οὖν ἄλλα, μακρὸμ ἂν εἴη λέγειμ. τὰ δὲ κεφάλαια τῆν πραχθέντωμ, δηλώσομαι. πάλιμ μὴν ἐνίκησε κάρος ὁ ἀφ' Ηρακλείους, Οδυσσεὺς περὶ τοῦ σεφάνου καταγωνισάμενος. πυγμὴ δὲ ἴσην ἐνέμετο Αρείῳ τε τοῦ αἰγυπτίου, ὃς ἦν Κορίνθῳ τεθραμμένος, καὶ Επειῷ, ἀλλήλοις συνελθόντωμ. παγκρατίῳ δὲ ὁυτίθεται ἆθλα παρ' αὐτοῖς. τὸμ μὴν τοι δρόμομ, οὐκ ἔτι μέμνημαι τίς ἐνίκησε. ποιητῶμ δὲ, τῇ μὲν ἀληθείᾳ, παραπολὺ ἐκράτει Ομηρος, ἐνίνησε δὲ ὅμως Ησίοδος. τὰ δ' ἆθλα, ἦμ ἅπασι σέφανος, πλακοῦς ἐκ πηγῶμ τοωνίωμ. ἀρξ

iam absoluto certamine nunciatum est, eos qui in impio rum loco plecterentur, ruptis uinculis, & superata custo dia in insulam irrumpere. Eorum duces esse Phalaridem Agrigentinum, & Busyridem Aegyptium, Diomedem Thracem, & Scironem, et Pityocamptē. Vt uero hæc animaduertit Radamanthus, statuit heroës in aciem super littus. Ducebat aūt exercitum Theseus, & Achilles, et Aiax Telamonius iam iam ad se reuersus. Commixti ergo inter se pugnabant, uicerunt; heroës, Achille uel in primis rem strennue gerente. Fortiter se gessit & Socrates in dextro cornu constitutus, multoq; fortius cū adhuc apud Delium pugnaret. nam ingruentibus hostibus haudquaq; fugit, sed uultu intrepido constitit. quam ob rem præmio donatus est, nimirū luculento & amplo horto, in quem conuocatis alijs disserebat. quem locum Necracademiā appellauit. Comprehēsos igitur et colligatos eos qui uicti fuerant, remiserunt multo grauius puniēdos. Eam aūt pugnam scripsit et Homerus, & mihi abeūti libellos dedit ad nostros homines deferendos. Verum hos unà cum reliquis postea amisi. Erat poëmatis initiū ferè in hunc modū. Nunc mihi Musa refer pugnā heroū extinctorū. Cum igitur fabas coxissent, quēadmodum illis mos est, ubi bello rem præclare gesserint, epinicia celebrarunt, & festū solēne egerunt. Solus Pythagoras à cōuiuio illo abstinuit, & ieiunus procul desidebat, abominatus fabarū esum. Iam uero mensibus sex exactis, septimoq; ad mediū deducto, res nouę ac insperatę exortę sūt Nam Cinyrus Scinthari filius iam grādis et formosus, Helenā multo iā tēpore deperibat. Ipsa aūt contra manifeste adolescentē ad insaniā usq; redamabat. Siquidē in conuiuio subinde alter alteri annuebat & præbibebat, soliq; ceteris surgentes in sylua deerrabant. Tandem præamore & impatientia consilium cepit Cinyrus rapiendi Helenam. Illa uero hoc probabat, ut cederent, ac in uicinam quampiam ex insulis proficiscerentur. nimirum in Phellò, aut Tyroëssam. Addiderunt & huic consilio coniuratos è meis comitibus tres audacissimos. Nam

Phalaris.
Busyris.
Diomedes.
Sciron.
Socrates.
Necracademia.
Pythagoras.
Cinyrus.

hæc

δὲ τοῦ ἀγῶνος σώματι πλεισμένῳ, ἠγάλλοντο οἱ ἐν τῷ χωρίῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζόμενοι, ἀποβρήξαντες τὰ δεσμὰ, καὶ φυγῇ ἐπικρατήσαντες, ἐλαύνεται ἐπὶ τὴν νῆσον. ἠγεῖσθαι δ' αὐτῶν, Φάλαρίμε τὸν Ἀκραγαντῖνον, καὶ Βάσυριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Διομήδη τὸν Θρᾷκα, καὶ τοὺς περὶ Σκείρωνα, καὶ Πιτυοκάμπτην. ὡς δὲ ταῦτ' ἤκουσεν ὁ Ῥαδάμανθυς, ἐκτάσας τοὺς ἥρωας ἐπὶ τὴν πεδιάδα. ἠγεῖτο δὲ Θησεύς τε, καὶ Ἀχιλλεὺς, καὶ Αἴας ὁ Τελαμῶνιος, ἤδη σοφρονῶν. καὶ συμμίξαντες, ἐμάχοντο. καὶ ἐνίκησαν οἱ ἥρωες, Ἀχιλλέως τὰ πλεῖστα κατορθώσαντος. ἡρίσευσε δὲ καὶ Σωκράτης ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ταχθείς, πολὺ μᾶλλον, ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. προσιόντων γὰρ τῶν πολεμίων, οὐκ ἔφυγε, καὶ τὸ πρόσωπον ἄτρεπτον ἦν. ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον ἠνέθη ἀνὰ τοῦ ἀριστεῖον, καλός τε, καὶ μέγας παράσχοις ἂν τοῦ προασείου. ἔνθα συγκαλῶν τοὺς ἑτέρους, διελέγετο, νεκρακαδημίαν τὸν τόπον προσαγορεύσας. συλλαβόντες οὖν τοὺς νενικημένους, καὶ δήσαντες, αὖθις ἀπέπεμψαν ἔτι μᾶλλον κολασθησομένους. ἔγραψε δὲ καὶ ταύτην τὴν μάχην Ὅμηρος. Ἀπιόντι μοι, ἔδοξε τὰ θεῖα κομίζειν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις. ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων ἀπωλέσαμεν. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὕτη, Νῦν δέ μοι ἔννεπε Μοῦσα μάχην νεκύων ἡρώων. τότε δ' οὖν κυάμους ἐψήσαντες, ὡς καὶ παρ' αὐτοῖς νόμος, ἐπεδήμει πόλεμον κατορθώσωσιν, εἰσιῶντό τε ἐπινίκια, καὶ ἑορτὴν μεγίστην ἦγον. μόνος δὲ ταύτης οὐ μετεῖχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρω ἐκαθέζετο, μυσαττόμενος τὴν καταμοφαγίαν. ἤδη δὲ μηνῶν ἐξ διελελυθότων, περὶ μεσοῦντα τὸ ἕβδομον, νεώτερα σαίνεται πράγματα. Κίνυρος γὰρ ὁ τῆς Σκυθάρος πατὴρ, μέγας τε ὢν, καὶ καλὸς, ἦρα παλαιὸν ἤδη χρόνον τοῦ ἐλεύνης. καὶ αὕτη δὲ οὐκ ἄφαντος ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸ νεανίσκου. πολλάκις γοῦν καὶ συνέδρυον ἀλλήλοις ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ προὔπινον. καὶ μόνοι ἡδυσάμενοι, ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλην. Ὁ δὲ ὑπ' ἔρωτος, καὶ ἀμηχανίας, ἐβουλεύσατο ὁ Κίνυρος ἁρπάσας τὴν ἐλένην. ἐδόκει δὲ κἀκείνη ταῦτα, οἴχεσθαι ἀπιόντας εἰς ἄλλα τι ἐπικεκλιμένους νήσων, ἢ τοι εἰς τὴν Φελλώ, ἢ εἰς τὴν Τυρόεσσαν. σωσωμότας δὲ πάλαι προσελθόντες ξένοι τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, τοὺς θρασυτάτους.

τοῦ μὲν

hæc patri non indicauerat. Sciebat enim quod ab illo acriter increparetur. Itaq; cum ipsis oportunũ uisum esset facinus perpetrarũt. Vbi enim nox aduenit, nam tum forte no intererã, sed in conuiuio distertebã, illi clam alijs correpta Helena, mature se proripuerunt. Menelaus aũt cum circa mediũ noctis excitatus, thorum uacuũ sensisset protinus clamore sublato, & fratre secum accepto, ad regiam Radamanthi profectus est. Porrò illucescente die aiebant exploratores nauem procul distantem apparere. Itaq; Radamanthus, cum quinquaginta heroes in nauẽ asphodelinam, & ex integro et solido ligno constructã, collocasset, iussit eos persequerent. At illi cũ magna alacritate remis incumberent, tandem circa meridiem eos deprehẽdunt, cum iam in lacteũ Oceanum subirent, haud procul à Tyroëssa insula. tantũ enim aberant ut elaberentur Cum igit nauẽ rosea caterua reuinxissent, reuersi sunt. Helena itaq; flebat & erubescebat, operiebaturq;. Vertũ Radamanthus habita prius cũ Cinaro diligẽti quęstione num et alijquipiam conscij fuissent, postq; ullum fuisse negauit, uinctum hominẽ ex pudendis, & malua prius bene cæsum, in impiorũ locum amandauit. Decreuerũt & nos ante prędscriptũ tempus ex insula ablegare, data unius proximæ diei mora. Ibi ego grauiter ferre, & lachrymari, utpote qui eiusmodi felicitate relicta, rursus erraturus essem. At illicontra consolabant me, q futurũ dicerent, ut propediẽ ad se essem rediturus. Iamq; mihi in futurũ sedẽ et locũ optimis quibusq; uicinũ ostendebant. Ego uero accedẽs Radamanthũ obnixe orabam, ut quæ mihi futura essent prędiceret, et de nauigatione certiorẽ redderet. Is autẽ me quidẽ in patriam rediturũ respondit, uerũ multis prius erroribus et periculis exantlatis. Tempus autem quo essem rediturus addere noluit, sed ostensis uicinis insulis, apparebant autem numero quinq;, & alia sexta longius, hæ inquit, adiacentes sunt impiorum, in quibus uides ignis plurimum accensum. Sexta autem illa somniorum est ciuitas. Post hãc & Calypsus est insula, uerum nondum tibi adhuc apparet. Vbi uero has

Menelaus.

Tyroëssa.

præterna

ζως μὴν τοι παγχυ, οὐκ ἐμέμνυσε ταῦτα. ἠπίστατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κολαζόμενος. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλουν τὴν ἐπιβουλήν. ἡ δὲ νὺξ ἐγένετο, ἐγὼ μὲν οὐ παρῆν. ἐπύγχανον γὰρ ξὺν ζως συμποσίῳ κεκοιμημένος. οἱ δὲ, λαθόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαβόντες τὴν ἐλένην, ὑπὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλαος, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν ἐννὴν κενὴν φίλης γυναικός, βοᾷ πως ἴσως. ἡ δ' ἀδελφὸν παραλαβών, ἦλθε πρὸς τὰ βασίλεια τοῦ Ῥαδαμάνθυος. ἡμέρας δ' ὑποφαινούσης, ἔλεγον οἱ σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν, πολὺ ἀπέχουσαν. οὕτω δὴ ἐμβιβάσας ὁ Ῥαδάμανθυς πεντήκοντα τῶν ἡρώων εἰς ναῦν μονόξυλον, ἀσφαλίζειν, παρήγγειλε διώκειν. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες, περὶ μεσημβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι εἰς τὸν γαλακτώδη ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας, πλησίον φρυγίας παρὰ τοστόμην λόφον διαφράναι. καὶ ἀναδησάμενοι τὴν ναῦν ἁλύσει χρυσίνῃ, κατέπλεον. ἡ μὲν οὖν ἑλένη, ἐλάκρυέ τε, καὶ ἠχάνετο, καὶ ἐνεκαλύπτετο. τοὺς δ' ἀμφὶ τὸν κύπρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθυς, εἴ ζνες καὶ ἄλλοι ἀυτοῖς συνίσασιν, ὡς οὐδένα εἶπον, ἐκ τῶν αὐτοίων δήσας, ἀπέπεμψε τὸν τῆς ἀσεβοῦς χώρου, μαλάχην πρότερον μασησθέντας. ἐμνησίσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμπροθέσμους ἐκπέμπειν ἐκ τῆς νήσου, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μόνην ἐπιμείναντας. ἔνθα δὴ ἐγὼ ἀνιώμην τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα ἐμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν, αὖθις πλανηθήσεσθαι. αὐτοὶ μὲν τοι παρεμυθοῦντο λέγοντες, οὐ πολλῶν ἐτῶν ἀφίξεσθαι πάλιν πρὸς αὐτούς. καί μοι ἤδη ἀρόνομα, καὶ κλισίαν ἐς τοὐπίσω παρεσκευάσαντο, πλησίον τῆν ἀρίστων. ἐγὼ δὲ προσελθὼν ζως Ῥαδαμάνθυϊ, πολλὰ ἱκέτευον εἰπεῖν τὰ μέλλοντα, καὶ ὑποσχέσθαί μοι τὸν πλοῦν. ὁ δὲ, ἔφασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ δὲ πρότερον πλανηθέντα καὶ κινδυνεύσαντα. τὸν δὲ χρόνον, οὐκ ἔτι οἱ ἐπανόδου προσθεῖναι ἤθελησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ θεοὺς τὰς πλησίον νήσους, ἐφαίνοντο δὲ πέντε τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἄλλη ἕκτη πόρρωθεν, ταύτας μὲν εἶναι ἔφασκε τὰς τῆν ἀσεβῶν, τὰς πλησίον, ἀφ' ὧν δὴ ἔφη ὁρᾶς τὸ πρὸ πῦρ καιόμενον. ἕκτη δὲ ἐκείνη τὸ ὀνείρου ἡ πόλις. μετ' αὐτὴν δὲ, ἡ τῆ καλυψοῦς νῆσος. ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπῆλθον δὲ ταύτας

prętermauigantes, tum deuenies in magnã illã continen tem, quę è regione eſt ei quę à nobis incolitur. Illic multa paſſus, multasq; gentes prætergreſſus, et inter Barbaros incultosq; homines peregrinatus, tandem in alteram ter ram deuenies. Hæc ubi dixiſſet, euulſam è terra maluæ ra dicem mihi porrexit, iubens ut hanc adorarẽ cum in ma ximis periculis uerſarer. Admonuit autem, ſi unquam in hanc terram incolumis redirem, ignem gladio ne foderẽ ne'ue lupinis ueſcerer, ne'ue puero ſupra decẽ octo an nos nato cõgrederer. quorũ ſi memor eſſem, bene ſperarẽ de reditu ad inſulam. Ibi demum quæ ad nauigationem pertinent paraui, cumq; oportunum eſſet cum illis cibũ cepi. die deinde proxima accedens Homerum, orabã, ut mihi duorum uerſuum epigramma conderet. Quod ubi fecit, columna berylli lapidis recta iuxta portum inſcri pſi. Erat autem epigramma huiuſmodi.

Lucianus charus diuis hæc cuncta beatis
Vidit, & hinc iterum patrias remeauit ad oras.

Manens autem & diem illam, ſequenti proficiſcebar, de ducentibus heroibus. Hic & Vlyſſes accedens neſciente Penelope, mihi literas dat in inſulã Ogygiã ad Calypſo ferẽdas. Miſit & mecũ Radamãthus portitorẽ Nauplĩ, ut ſi ad inſulas appelleremus, nemo nobis manũ inijce ret, uelut ijs, qui ad mercatũ quempiã alium nauigarent. Vbi uero progreſſi odoratum aërem prætereſſemus, cõti nuo nos teterrimus neſcio quis odor excepit, uelut bitu minis, et ſulphuris, picisue, cum ſimul ardent. Nidor au tem erat grauis, intolerabilisq;, uelut ab exuſtis homini bus. Erat et aër obſcurus & caliginoſus, à quo diſtillabat ros quidam piceus. Quin & uerberum ſtrepitus exaudi ebatur, & multorum hominum eiulatus. Ad alias igitur non applicuimus. Illa uero quã aſcendimus talis erat. To ta in girũ præceps eſt, et exuſta, cautibus et ſaxis aſpera. Arbor autem aut aqua ne inerat quidem. Irrepſimus ta men per præcipitia, & per ſpinoſam, & aculeis ple nam ſemitam euaſimus, tranſiuimusq; regionis tetram fœditatem. Procedentes aũt ad carceres, & ſupplicij locũ,

Calypſo.
Nauplius.
Impiorum inſulæ.

Primũ

παραπλεύσας, τότε δὴ ἀφίξῃ ἐς τὴν μεγάλην ἤπειρον τὴν ἑαυτίαν τὴν ὑφ' ἡμῶν κατοικουμένην. ἐνταῦθα δὲ πολλὰ περιδρόμησας, καὶ ποικίλα ἔθνη διελθών, καὶ ἀνθρώποις ἀμίκτοις ἐπιδημήσας, χρόνῳ ποτὲ ἥξεις εἰς τὴν ἑτέραν ἤπειρον. τοσαῦτ' εἶπε. καὶ ἀναπάσας ἀπὸ τῆς γῆς μαλάχης ῥίζαν, ὤρεξέ μοι ταύτην, κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ταύτῃ προσεύχεσθαι. παρήνεσε δὲ καὶ εἴποτε ἀφικοίμην ἐς τὴν ὑδὲ τὴν γῆν, μήτε τοῖς μαχαίραις σκαλεύειν, μήτε δέρματα ἐσθίειν, μήτε παιδὶ ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη πλησιάζειν. τούτων γὰρ μεμνημένον, ἐλπίδας ἔχειν τοῦ τὴν νῆσον ἀφίξεσθαι. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ τὸν πλοῦν παρεσκευαζόμην. καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, σωφρονιώμην αὐτοῖς. τῇ ἐπιδόσῃ δ' ἐλθόντι πρὸς Ομηρον τὸν ποιητὴν, ἐπηνέθην αὐτὸν ποιῆσαί μοι δίστιχον ἐπίγραμμα. καὶ ἐπεδήμησε, σπάνιον βιβλίον λίθου ἀνασώσας, ἐπέγραψα πρὸς ᾧ λιμένι. τὸ δ' ἐπίγραμμα, ἦν τοιόνδε.

Λυκιανὸς τάδε πάντα φίλῳ μακάρεσσι θεοῖσιν
Εἰσέτι, καὶ πάλιν ἦλθε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Μείνας δ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ᾗ ἐπιούσῃ ἀνηγόμην, τὸν ἥρωα παραπεμπόντων. ἔνθά μοι καὶ Οδυσεὺς προσελθών, λάθρᾳ ᾗ Πηνελόπης δίδωσιν ἐπιστολὴν εἰς Ωγυγίαν τὴν νῆσον καλυφθεῖ κομίζειν. σαυτὲπεμψε δέ μοι ὁ ῥαδάμανθυς τὸν πορθμέα, Ναύπλιον, ἵνα καταχθείημεν ἐς τὰς νήσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβοι, ἅτε καὶ ἄλλην ἐμπορίαν πλέοντας. ἐπεὶ δὲ τὸν ἐνώδη ἀέρα προϊόντες παρελελύθειμεν, αὐτίκα ἡμᾶς ὁ μὲν δεινὴ διελέχετο, οἷον ἀσφάλτου, καὶ θεῖον, καὶ πίσσης, ἅμα καπνιζόμενον. ἐκινάσσετο δ' ὀδυνηρὰ, καὶ ἀφόρητος, ὥστε ἀπ' ἀνθρώπων ὀπτωμένων. καὶ ὁ ἀὴρ ζοφερὸς, καὶ ὁμιχλώδης, καὶ καλέσασθαι ἑαυτοῦ δοκοῦσα πυρίνη. καὶ μύριοι μασίγων φόβος ἠκούετο, μὴ οἱ μὲν ἀνθρώπων πλῶμεν. ταῦτα μὲν οὖν ἄλλοις, οὐ προσέχομεν. ἦν δ' ἐπέβημεν, τοιάδε ἦν. κύκλῳ μὲν πᾶσα κρημνώδης, καὶ ἀπόξηρος, πέτραις, καὶ ξάχωσι καταστικτή. σπόρον δὲ, οὐδὲ ὕλην ἐνῆν. ἀνερπύσαντες δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς, πρόϊμεν διὰτίνος ἀκανθώδους, καὶ σκολόπων μεστῆς ἀτραποῦ, πολλὴν ἀμορφίαν τῆς χώρας διελθόντες. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὴν εἰρκτὴν, καὶ τὸ κολαστήριον,

Primũ quidẽ loci naturã admirati ſumus. Siquidem uni uerſum ſolũ gladijs & mucronibus efflorebat, circũ quod fluuij duo decurrebãt, unus cœno, alter uero ſanguine, & item alius intus igne, & quidẽ ingens & immenſus. fluebat autem uelut aqua, & inſtar maris agitabatur. Habebat etiãnum & piſces permultos, quorũ aliquot torribus erant ſimiles, nonnulli uero minuſculi carbonibus igniti, quos lychniſcos uocabant. Aditus autẽ unus erat & per quam anguſtus. Ianitor adſtabat Timon Athenienſis. Ingreſſi tamen duce Nauplio, uidebamus eos qui ſupplicio afficiebantur, inter quos reges et priuati erant plurimi quorũ etiam nonnullos agnouimus. Vidimus & Cinyrum fumo enecari, & à pudendis pendere. Addebant & ductores ſingulorum uitas, & cauſas ob quas ſupplicio afficerentur. Maxima uero omnium pœna eos imminebat, qui in uita quippiam ementiti eſſent, neq; ueritatẽ literis mandaſſent. Inter quos erat Cteſias ille Cnidius, & Herodotus, & alij non pauci. Hos ergo cum uiderem bono animo eſſe cœpi. nam nullius mendacij mihi conſcius eram. Itaq; ad nauem mature reuerſus, neq; enim tale ſpectaculũ ferre amplius poteram, ſalutato Nauplio diſceſſi. Neq; ita multum poſt apparebat non procul ſomniorũ inſula, obſcura illa & uix uiſu conſpicua. Habebat autem & ipſa ſomnijs aliquid ſimile. cedebat enim accedentibus nobis & ſubterfugiebat, ac longius ſe ſubducebat. Cum ergo tandẽ eam cõprehendiſſemus, et in portum qui ſomnus dicitur, delati eſſemus, prope eburneas portas, ubi ædes eſt Gallinaceo ſacra, ſub obſcurã ueſperã deſcendimus, cumq; in portam progreſſi fuiſſemus, ſomnia multa, uariaque, uidebamus. Verum de ipſa ciuitate libet ante omnia commemorare, quoniam de ea nemo adhuc conſcripſit, ſolus autem Homerus eius meminit, non ita accurate exacteque deſcripſit. Circa hanc undique circumiacet ſylua. Arbores autem ſunt papaueera procera, & mandragoræ, in quibus magna uis ueſpertilionum ſedet. Sola enim hæc auis in ea inſula naſcitur. Flumen autem iuxta præterlabitur, quod ab illis

Lychniſci.
Timon.
Cteſias.
Herodotus
Somniorũ inſula.
Gallinaceus.
Somniorũ ciuitas.

πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τοῦ τόπου ἐθαυμάσομεν. τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος αὐτὸ, μαχαίρας, καὶ σκόλοπι πάντη ἀξιωθήκει. κύκλῳ δὲ, πταμοὶ περιέῤῥεον, ὁ μὲν, βορβόρου, ὁ δὲ πέτρας δὲ, αἵματος. ὁδὲ ἔνδον, πυρὸς, πάνυ μέγας οὗτος, καὶ ἀπέραντος. καὶ ἔῤῥει, ὥσπερ ὕδωρ. καὶ ἐκυματοῦντο, ὥσπερ θάλασσα. καὶ ἰχθῦς δὲ εἶχε πολλάς. τοὺς μὲν, θαλαττίοις προσεοικότας, τοὺς δὲ μικροὺς, ἄνθραξι πεπυρωμένοις. ἐκάλυμ δὲ αὐτοὺς λυχνίσκος. εἰσῆσαν δὲ μία, σενὴ διὰ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφεστήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος. παρελθόντες δὲ ὅμως, τὸν Ναυπλίου καθηγουμένου, ἐωρῶμεν κολαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ ἰδιώτας. ὧν ἐνίους καὶ ἐγνωρίζομεν. εἰσῆλθομεν δὲ καὶ τὸν κίνυρον καπνὸν ὑπερφόμενον, ἐκ τῆς αὐλοίων ἀπηρτημένον. προσετίθεσαν δὲ οἱ πειρατικαὶ καὶ τοὺς ἑκάστων βίους, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζονται. καὶ μεγίστας ἁπασῶν τιμωρίας ὑπέμενον οἱ ψευσάμενοί τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τἀληθῆ συγγεγραφότες. ὧν οἷς Ctησίας ὁ κνίδιος ἦν, καὶ Ηρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν ὁρῶν ἐγὼ, χαρὰς εἶχον εἰς τὸ πιὸν τὰς ἐλπίδας. οὐδὲν ἐμαυτῷ ψεῦδος εἰπόντι συνεπισάμενον. ταχέως οὖν ἀναῤῥῴψας ἐπὶ ναῦν, οὐ πολὺ ἐδυσάμην φέρων τὸν ὦμον, ἀπασασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέπεμψα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφαίνετο πλησίον ἡ τῆς ὀνείρων νήσος, ἀμυδρὰ, καὶ ἀσαφὴς ἰδεῖν. ἔπαχε δὲ καὶ αὐτὴ τοῖς ὀνείροις τι παραπλήσιον. ὑπεχώρει γὰρ προσιοῦσιν ἡμῖν, καὶ ὑπέφευγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. καταλαβόντες δ' ἑπόμενοι αὐτῇ, καὶ ἐπιπλεύσαντες ἐς τὸν κρημνὸν λιμένα προσαγορευόμενον, πλησίον τῆς πυλῶνος τῆς ἐλεφαντίνου, ἣ τὸ τοῦ Ἀλεκτρυόνος ἱερὸν ὄξι, περὶ δίλιθον ὁρμίαν ἀπεβαίνομεν. παρελθόντες δ' ἐς τὴν πόλιν, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἐωρῶμεν. πρῶτον δὲ βούλομαι περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἐπεὶ μή τῳ ἄλλῳ τινὶ γέγραπται περὶ αὐτῆς. ὃς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ομηρος, οὐ πάνυ ἀκριβῶς συνέγραψε. κύκλῳ μὲν περὶ πᾶσαν αὐτὴν ὕλη ἀνέστηκε. τὰ δένδρα δ' ὄξι μήκωνες ὑψηλοὶ, καὶ μανδραγόραι. Ct ἐπ' αὐτῶν πολύτι πλῆθος νυκτερίδων. τοῦτο γὰρ μόνον οὐ τῇ νήσῳ γίγνεται ὄρνεον. ποταμὸς δὲ παραῤῥεῖ πλησίον, ὑπὲ

illis Nyctiporus appellatur. Sunt & fontes duo iuxta portas, quibus & nomen est, uni quidem Negretus, alteri uero Pannychia. Ipsa autem ciuitatis mœnia alta sunt, uariaque, iridis colore simillima. Enimuero portæ sunt, non duæ, ut uoluit Homerus, sed quatuor. Nam duæ Mollicie campum respiciunt, hæc quidem ferrea, illa uero testa constructa, per quas horrenda, & sæua, immitiaque somnia emitti aiebant. Duæ uero alteræ ad portum & mare. ex quibus quædam corneæ erant, quædam, per quas transiuimus, eburneæ. Ingressis autem ciuitatem ad dextram est templum Noctis. Nam illam ex deis in primis colunt, & Gallinaceũ. cui iuxta portum sacellum dedicatum est. Ad sinistram uero Somni regia. Is enim apud eos regnat, duobus à se satrapis & præfectis constitutis, Taraxione Mataeogenis, & Plutocle Phantasionis filio. In medio autem foro fons est quem Careotin appellant. delubra duo adiacent, Imposturæ uidelicet, & Veritatis. Vbi & illorum est adytum & oraculum, cui præfectus erat Antipho ille somniorum histrio, hunc apud Somnum honorem sortitus. Somniorum autem neque natura, neque forma eadem est. Nam quidam procera erant & formosa, suauiaque, quidam uero breuia & deformia. Nonnulla etiam aurea, ut uidebantur, sordida item & abiecta non nulla. Erant & inter illa alata aliquot & monstrosa, alia uelut in pompam instructa, nimirum in reges aut deos, aut aliquid eiusmodi. Quin & ex illis non pauca agnouimus, utpote ea quæ olim apud nos uideramus. Quædam etiam nos accedebant, salutabantque, uelut familiaria iam & domestica, qui cum nos excepissent, ac sopiuissent, splendide plane, ac eleganter tractauerunt, apparato magnifico alio diuersorio, pollicita reges aut satrapas ex nobis se factura. Nonnulla & in suam quemque patriam abduxere, & domesticos ostendere, rursusque eadem die reduxere. Diebus ergo triginta, & totidem noctibus dormientes, commessantesque

Nyctiporus. *Negretus.* *Pannychia* *Somniportæ.* *Somnus.* *Taraxion.* *Plutoales.* *Antipho.* *Careotis.*

αὐτῶν καλὸν μὲν Νυκτιπόρος. καὶ πηγαὶ δύο περὶ ταῖς πύλαις, ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ μὲν, Νίγριτος, τῇ δὲ, Πανιυχία. ὁ δὲ περίβολος τῆς πόλεως, ὑψηλός τε, καὶ ποικίλος, ἴριδι τὴν χροιὰν ὁμοιότατος. πύλαι μὲν τοι ἕπτασιν, οὐ δύο καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες. δύο μὲν πρὸς τὸ τῆς βλακείας πέδιον ἀποβλέπουσαι, ἡ μὲν, σιδηρᾶ, ἡ δὲ, κεράμου πεποιημένη, καθ' ἃς ἐλέγοντο ἀποθήκας αὐτῶν οἵ τε φόβεροι, καὶ φονικοὶ, καὶ ἀπηνεῖς. δύο δὲ, πρὸς τὸν λιμένα, καὶ τὴν θάλατταν. αἱ μὲν, κεράτιναι, αἱ δὲ, καθ' ἃς ἡμεῖς παρήλθομεν ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων δ' ἐς τὴν πόλιν, ᾗ δεξιᾷ μὲν ὄξει ὁ Νυκτῶον. σέβουσι γὰρ θεῶν ταύτην μάλιστα, καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα. ἐκείνῳ δὲ πλησίον τοῦ λιμένος τὸ ἱερὸν πεποίηται. ᾗ ἀριστερᾷ δὲ, τὰ τοῦ ὑπνου βασίλεια. οὗτος γὰρ δὴ ἄρχει παρ' αὐτοῖς, σατράπας δύο, καὶ ὑπάρχους πέντε μυρίους, Ταραξίωνά τε τὸν Μαμαυγύην, καὶ Πλουτοκλέα τὸν Φαντασίωνος. ᾗ μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγή ἐστιν, ἣν καλοῦσι Καρεῶτιν. καὶ πλησίον ναοὶ δύο, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἔνθα καὶ τὸ ἄδυτόν ἐστιν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ προθύμως προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκριτής, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. αὐτῶν μέντοι τῶν ὀνείρων, οὔτε φύσις, οὔτε ἰδέα ἡ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροί τε ἦσαν, καὶ καλοὶ, καὶ ἐμφερεῖς. οἱ δὲ, μικροὶ, καὶ ἄμορφοι. καὶ οἱ μὲν, χρύσειοι, ὥς ἐδόκουν. οἱ δὲ, ταπεινοί τε, καὶ εὐτελεῖς. ἦσαν δ' ὧν αὐτοῖς καὶ πτερωτοί τινες, καὶ περαιώδεις, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκευασμένοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλέας, οἱ δ' ἐς θεούς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοιαῦτα διεσκευασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσαμεν, πάλαι παρ' ἡμῖν ἑωρακότες. οἳ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ ἠσπάζοντο, ὡς ἂν καὶ σωμάθεις ὑπάρχοντες. καὶ παραλαβόντες ἡμᾶς, καὶ κατοικοδομήσαντες, πάνυ λαμπρῶς, καὶ διεξιῶς ἐξένιζον, τήν τε ἄλλην ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ παρασκευάζοντες, καὶ ὑπισχνούμενοι βασιλέας τε ποιήσειν, καὶ σατράπας. ἔνιοι δὲ, καὶ ἀπῆγον ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκείους ἐπεδείκνυον, καὶ ἀδυκμερὸν ἐπανῆγον. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα, καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καθεύδοντες, ἐυωχούμενοι

tesque apud ea manſimus. Hinc tonitru cum ingenti fragore repente ædito excitati ac conſternati, ſaturi diſceſſimus. Inde poſt tertiam diem in Ogygiam delati deſcendimus. Hic ego primum reſignatis literis, quæ ſcripta erant legebam. Erant autem ferè huiuſmodi.

Ogygia.

VLYSSES CALYPSONI S.

NOlim te ignorare, quod ubi primum abs te diſceſſiſſem, rate inſtaurata poſtq̃ naufragiũ feciſſem, et uix à Leucothea in Phæacum regionẽ ſeruatus fuiſſem, à quibus domũ remiſſus fui, me multos uxoris procos deprehendiſſe, qui rebus noſtris abuterentur ad uoluptates ſuas, quos cum omnes confeciſſem, tandẽ ipſe à Telegono, quem ex Circe ſuſceperam, è medio ſublatus ſum. Nunc autẽ in beatorum ſum inſula, uehementer dolens ob relictã, qua apud te uſus ſum, conſuetudinẽ & oblatam abs te mihi immortalitatem. Quod ſi per occaſionem licebit, hinc arrepta fuga, ad te ueniam. Et hęc quidem quæ per literas ſignificabantur. de nobis præterea, ut hoſpitio exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, inueni antrum tale quale Homerus deſcripſit, ipſamq̃ lanificio dantem operam. Poſtq̃ uero literas accepit, admiſitq̃, primũ quidẽ abunde fleuit, tum nos ad hoſpitium inuitauit, ſplendideq̃ excepit, interim de Vlyſſe multa ſciſcitata, & Penelope cuiuſmodi forma eſſet. Num ita caſta eſſet, quemadmodum de ea Vlyſſes iactauerat. Nos autem ea, quibus potiſſimum eam delectari coniiciebamus, reſpondimus. Digreſſi igitur ad nauem prope littus obdormiuimus. Mane autem ſoluimus uehementius uento inſurgente. Tandem poſt biduitem peſtatem, die tertia, incidimus in Colocynthopiratas. Homines autem immanes ſunt hi, ferique, qui ex uicinis inſulis nauigantes infeſtant. At uero naues magnas habent cucurbitinas, ſex cubitorum longitudine. Nam ubi exaruerint, excauata una, & medulla illius egeſta nauigant. ſiquidem malis harundineis utuntur, & pro uelo cucurbitæ folio. Impetu ergo in nos facto, duabus inſtructis

Leucothea.

Telegonus

Penelope.

Colocynthopiratæ.

χόμενοι. ἔπειτα δὲ, ἄφνω βροντῆς μεγάλης καταῤῥαγείσης, ὑγρόμενοι, καὶ ἀναδορόντες, ἀνήχθημεν ἐπισιζάμενοι. ξυτάλοις δ' ἐκεῖθεν τῇ Ωγυγίᾳ νήσῳ προσχόντες, ἀποβαίνομεν. πρότερον δ' ἐγὼ λύσας τὴν ἐπιστολὴν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμένα. ἦν δὲ τοιάδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΛΥΠΟΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἴσθι με ὡς τὰ πρῶτα ἀῤῥεπλεύσαντα παρὰ σοῦ, τὴν χειμῶνα κατασκευασάμενον, ναυαγίᾳ χρησάμενον, καὶ μόλις ὑπὸ λευκοθέας διασωθέντα, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν, ὑφ' ὧν ἐς τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς, κατέλαβον πολλοὺς μὲν γυναικὸς μνηστῆρας, οἳ τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας. ἀποκτείνας δ' ἅπαντας, ὕστερον ὑπὸ τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης μοι γενομένου, ἀνῃρέθην. καὶ νῦν ἐμὲ ὧν τῇ μακάρων νήσῳ, πάνυ μεταξὺ ἐπὶ ζῷ καταλιπὼν τὴν παρὰ σοὶ διαίταν, ἢ τὴν ὑπὸ σοῦ προτεινομένην ἀθανασίαν. ἦν οὖν καιρὸν λάβωμαι, ἀποδράς, ἀφίξομαι πρὸς σέ. ταῦτα μὲν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. ἢ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενισθείημεν. ἐγὼ δὲ, προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης, ὄρος τι ἀπέλαιον τοιόνδε, οἷον Ὅμηρος εἶπε, καὶ αὐτὴν ταλασιεργοῦσαν. ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβε, καὶ ὑπεδέξατο, πρῶτα μὲν, ἐπιπολὺ ἐδάκρυεν. ἔπειτα δὲ, παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξενίαν, καὶ εἰσία λαμπρῶς, καὶ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἐπυνθάνετο, καὶ περὶ τῆς Πηνελόπης, ὁποία, εἰ ἔτι τὴν ὄψιν, καὶ εἰ σωφρονοίη, καθάπερ Ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐτῆς ἐκόμπαζε. καὶ ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, ἃ ἔφ' ὧν εἰκάζομεν εὐφραινεῖν αὐτόν. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, πλησίον τῆς νηὸς καὶ ἐκοιμήθημεν. ἔωθεν δὲ ἀνηγόμεθα, σφοδρότερον πνεύσαντος. καὶ δὴ χειμασθέντες ἡμέρας δύο, τῇ τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς κολοκυνθοπειραταῖς. ἄνθρωποι δέ εἰσιν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῆς πλησίον νήσου λῃστεύοντες τοὺς περιπλέοντας. πλοῖα δ' ἔχουσι μέτρια κολοκύνθινα, τὸ μῆκος πηχέων ἑξήκοντα. ἐπειδὰν δὲ ξηρανθῶσι, κοιλάναντες αὐτὰ, καὶ ἀφελόντες τὴν ἐντερώνην, ἐμπλέουσιν, ἰσοῖς μὲν πιχώμενοι καλαμίναις, αὐτὴ δὲ ἡ δόνης, ἀφ' φύλλων τε κολοκύνθης. προσβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δύο

instructis classibus oppugnabãt, & è nostris cõplures saucíabant, uice lapidũ cucurbitarũ grana iaculati. ut plurimũ enim cominus depugnabãt. Circa meridiẽ uero à tergo Colocynthopiratarũ uidemus adnauigare Caryonautas. erant autem inter se hostes, ut postea declarauerunt. Nam ut eos adesse sensérunt, nobis neglectis in eos conuersi, nauibus conflictabantur. At nos interea sublato uelo, illisque pugnantibus inter se relictis, cepimus fugam. Manifesto autẽ uidebantur superiores futuri Caryonautæ, utpote qui numerosiores essent. Nam illis classes erãt quinque, pugnabantque nauibus aliquanto fortioribus. Siquidem naues habebant corticeas, è putamine nucum per medium secto excauatoque. Magnitudo autem putaminis cuiusq; in longum decem & octo cubitos protẽdebatur. Vbi uero ab ijs subducti fuimus, eos qui saucij fuerant curauimus, & postea in armis ferè stetimus, semper insidias quaspiam subueriti. neque id quidem immerito. Nondum enim occiderat sol, cum ab insula quadam deserta circiter uiginti uiri, delphinibus prægrandibus insidentes nobis adequitabant. Erant autem hi prædones, quos firmos ac stabiles ferebant Delphines, perinde ac equi subsultantes, & hinnientes. Cum autem iam prope adstarent, hinc atque hinc diuisi, nos aridis sepijs, & cancrorum oculis feriebant. Verum cum nos sagittaremus, & iacularemur, non potuerunt subsistere, sed magna parte eorũ saucia, ad insulã confugerũt. Circa mediã uero noctẽ cũ tranquillũ esset mare, non aduertẽtes in Alcyonis nidũ mirę magnitudinis incidimus. Erat enĩ eius circuitus stadiorũ sexaginta. Insidebat aũt illi Alcyon, fouebatq; oua, nido haud multo maior, quę cũ auo laret, parũ abfuit quin alarũ uento nauẽ submergeret. fuga enĩ se proripuit, edita tristi quadã et lamentabili uoce. Nos igĩt iã die apparẽte uidemus nidũ ingenti nauí similẽ ex arboribus congestũ. Incrãt aũt & oua, quorũ unũquodq; Chio dolio erat capaci⁹. Atq et pulli iã intus cõspiciebant, et crocitabãt. Cũ igĩt unũ ex ouis securibus p̃cidissemus, pullũ inplumẽ uigiti uulturib⁹ ampliorẽ eduxim⁹

Vbi

πλήρωμάτων ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατεξαυμάτιζον, βάλλοντες ἀντὶ λίθων, ζωὸν σπέρμα τὴν κολοκυνθῶν. ἀγχωμάλως δ' ἐπιπολὺ ναυμαχοῦντες, περὶ μεσημβρίαν, εἶδομεν κατόπιν τὴν κολοκυνθοπειρατῶν, προσπλέοντας τοὺς καρυοναύτας. πολέμιοι δ' ἦσαν ἀλλήλοις, ὡς ἔφθασαν. ἐπεσπήδων γὰρ κἀκεῖνοι ἤθροντο ἀυτοὺς ἐπιόντας, ἡμῶν μὴν ὀλιγώρησαν. τραπόμενοι δ' ἐπ' ἐκείνους, ἐναυμάχουν. ἡμεῖς δ' ὧν τοσούτῳ ἐπάραντες τὴν ὀθόνιν, ἐφεύγομεν, ἀπολιπόντες ἀυτοὺς μαχομένους. καὶ δ' ἦλοι ἦσαν κρατήσοντες οἱ καρυοναῦται, ἅτε καὶ πλείους. πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα, καὶ ἀπὸ ἰσχυροτέρων νεῶν μαχόμενοι. τὰ γὰρ πλοῖα ἦν ἀυτοῖς κελύφινα, καρύων ἡμίτομα, κεκενωμένα. μέγεθος ἑκάστου ἡμιτόμου ἓς μῆκος, ὀργυιαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δ' ἀπεκρύψαμεν ἀυτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ τολιπὸν ὧν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαν ἦμεν, ἀεί τινας ἐπιβουλὰς προσδεχόμενοι. οὐ μάτην. οὕτω γοῦν δεδύκει ὁ ἦλος. καὶ ἀπό τινος ἐρήμης νήσου προσήλαυνον ἡμῖν ὅσον εἴκοσιν ἄνδρες, ἐπὶ σκελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι. λῃσαὶ καὶ οὗτοι. καὶ οἱ σκελφῖνες ἀυτοὺς ἔφερον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπαυσάμενοι, ἐχειμέτιζον, ὥσπερ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἦσαν, διασάντες οἱ μὲν, ἔνθεν, οἱ δὲ, ἔνθεν, ἔβαλλον ἡμᾶς σκηπίοις ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς καρκίνων. τοξευόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκοντιζόντων, οὐκ ἔτι ἐπέμειναν, ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ ἀυτῶν, πρὸς τὴν νῆσον κατέφυγον. περὶ δὲ δ' μεσουράνιον, γαλήνης οὔσης, ἐλάθομεν προσωκείλαντες ἀλκυόνων καλιᾷ παμμεγέθη. σασίων πέ ἑξήκοντα ἦν ἀυτῇ δ' περίμετρον. ἐπέπλει δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὠὰ θάλπουσα, οὐ πολὺ μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δ' ἀναπαμένη, μικρὸν μὴν κατέδυσε τὴν ναῦν ζωῇ ἀνέμῳ τῶν πτερῶν. ὤχετο γὰρ φεύγουσα, γοεράν τινα φωνὴν προϊεμένη. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἤδη ὑποφαινούσης, ἐνθέομεθα τὴν καλιὰν, σχεδία μεγάλῃ προσοικειῶσαν, ἐκ σπόρων συμπεφορημένην. ἐπῆν δὲ ὠὰ πεντακόσια, ἕκαστον ἀυτῶν χοᾶ μίαν περιπλησίερον. ἤδη μέντοι νεοσσοὶ ἔνδοθεν ἐφαύοντο, καὶ ἔκραζον. πελέκεσι γοῦν διακόψαντες ἓν τῶν ὠῶν, νεοσσὸν ἕκτερον ὀξεκολάψαμεν, εἴκοσι γυπῶν ἀδρότερον.

ἐπεὶ

Vbi uero prope ducentis ſtadijs à nido digreſſi fuimus, mira et inuſitata prodigia nobis obuenere. Nam qui in prora erat cheniſcus ſubito alas emiſit, & exclamauit. Porrò gubernator Scintharus cum iam caluus eſſet capillos produxit, & quod eſt omnium inuſitatiſſimum, ipſe malus nauis germinauit, & ramos propagauit, atque in uertice fructum ædidit. Erant autem eius fructus fici, & uuæ permagnæ, necdum ſatis maturæ. Hæc poſtea cũ uidimus, non iniuria turbati ſumus, deos precati, ut portẽtoſam uiſionem auerterent. Nondum autẽ quingẽtis ſtadijs proceſſeramus, cum uideremus ſyluam magnam et frondoſam pinis & cupreſſis. Nos autem arbitrabamur continentẽ eſſe, uerum erat gurges cui fundus non erat, arboribus quę radices non haberẽt totus conſitus. Ipſę tamen arbores immobiles ſtabant, ac erectæ ac ſi ſuperna/tarent. Cum ergo acceſſiſſemus propius, & totam rem animaduertiſſemus, dubitabamus quidnam fieri conue/niret. Nam per arbores nauigare haud facile erat, q̃ denſæ ac contiguæ eſſent, neque reuerti facile uidebatur. Itaque aſcendens in altiſſimam arborem, contempla/bar quomodo ſe haberent quæ ſequerentur, atque ſyluam uideo ſupra quinquaginta ſtadia, aut paulo paucio/ra porrectam, aliumque uidi Oceanum ſuccedere. Tum ibi uiſum eſt nobis nauem in arborum frondes, erant e/nim denſæ, & ſi fieri poſſet, in aliud mare tranſferre. quod & fecimus. Nam nauem magno ſune colligauimus, ac in arbores conſcendimus, eãq; ægre in altũ eduximus. quam cum ſuper ramis demiſiſſemus, explicatis uelis ue/lut in mari uento impellente nauigabamus. Hic & mihi Antimachi poëtæ uerſus in mentẽ uenit. Nam et quodã loco ille ait. Iis qui ſyluoſũ tentant per cœrula curſum. Superata tamẽ aliquãdo ſylua ad aquã deuenimus, ubi de/miſſa naui per purã et lympidã aquã nauigabamus, donec ad hiatũ quendã magnũ, q̃ aqua hinc atq; hinc diuiſa cõtigerat, peruenimus, quẽadmodũ in terra à terræmotu nonnunq; uoragines fieri uidemus. Nauis autẽ mox detractis uelis facile cõſtitit, quanq; parũ abfuit quin in præceps

Antimachus.

ἔπειδὲ πλέοντες ἀπέχομεν ὅσον σαδίους διακοσίους, τέρατα ἡμῖν μεγάλα, καὶ θαυμάσια ἐπεσήμαινεν. ὅ, τε γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ χνίσκος ἄφνω ἐπερύξατο, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ κυβερνήτης Σκίνδαρος φαλακρὸς ἦδη ὤν, ἀνεκόμησε. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, ὁ γαῦρος ἦν νεὼς ἀζεβλάστησε, καὶ κλάδους ἀνέφυσε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν. ὁ δὲ καρπὸς, ἦν σῦκα, καὶ σαφυλαὶ μεγάλαι, οὔπω πέπειροι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ εἰκὸς ἐταράχθημεν, καὶ ἱκετεύομεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον τοῦ φαντάσματος. οὔπω δὲ πεντακοσίους σταδίους διελθόντες, εἴδομεν ὕλην μεγίστην, καὶ λάσιον, πιτύων, καὶ κυπαρίττων. καὶ ἡμεῖς μὲν εἰκάσαμεν ἤπειρον εἶναι. τὸ δὲ ἦν πέλαγος ἄβυσσον, ἀρίζοις δένδροις καταφυτευόμενον. ἐσήκει δὲ τὰ δένδρα ὅμως ἀκίνητα, ὀρθὰ, καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησιάσαντες δὲ οὖν, καὶ τὸ βάθος καταμαθόντες, ὧν ἀπόρῳ εἰχόμεθα, τί χρὴ δρᾶν. οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν διανατὸν ἦν, πυκνὰ γάρ, καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν, οὔτ' ἀναστρέφειν ῥᾴδιον ἐδόκει ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον, ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι. καὶ ἑώρων ἔστι σταδίους μὲν πεντήκοντα ἢ ὀλίγῳ πλείους, τῆς ὕλης οὖσαν. ἔπειτα δὲ αὖθις ἕτερον ὠκεανὸν ἐκδεχόμενον. ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὸν ναῦν ἐπὶ τὸν κόλπον τῶν δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἦν, ὑπερβιβάσαι εἰ διαιμεθα, ἐς τὸν ἑταίραν θάλατταν. καὶ οὕτως ἐποιοῦμεν. ἐκδήσαντες γὰρ ἀντλίῳ κάλῳ μεγάλῳ, καὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα, μόλις ἀνεμησάμεθα. καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πειράσαντές τε τὰ ἰσία, καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν, τῷ ἀνέμῳ προσωθοῦντος ἐπισυρόμενοι. ἐνθά με καὶ τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος εἰσῆλθε. φησὶ γάρ που κἀκεῖνος, Τοῖσι δ' ὑλήεντα διὰ πλόον ἔρχομένοισι. διελθόντες δ' ὅμως τὴν ὕλην, ἀφικόμεθα πρὸς τὸ ὕδωρ. ἡ πάλιν ὁμοίως καταθέντες τὴν ναῦν, ἐπλέομεν διὰ καθαροῦ, ἡ διαυγὲς ὕδατος, ἄχρι δὴ ἐπέσκημεν χάσμα μεγάλῳ ἐκ τοῦ ὕδατος διεστῶτος γεγυμνωμένον, καθάπερ ἐν τῇ γῇ πολλάκις ἑωρῶμεν ὑπὸ σεισμῶν γιγνόμενα διαχωρήματα. ἐν ᾗ οὖν ναῦς καθελόντων ἡμῶν τὰ ἱσία, ῥαδίως ἔσχε, παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα καπνεχθῆναι. ὑπὸ

ceps delaberetur. At nos prospicientes uidemus uoragi nem perquã horrendam & incredibilẽ, ad mille fere stadia patere. Nam aqua uelut utrinq; diuisa stabat. Circũspicientes autem ad dextram uidemus procul pontẽ extructum, aqua duo maria iungente, quantum ad superficiem attinet, & ex alio mare in aliud defluente. Incumbẽtes igitur remis ad illud delati sumus, ac multo labore prẽter spem traiecimus. Hinc nos suscepit mare placidum ac mite, insulaq; non magna, ad quam facilis erat accessus. Hanc autem incolebant Bucephali homines feri ac agrestes, cornutiq;, cuiusmodi apud nos Minotaurum fabulantur fuisse. Descendentes igitur ibamus aquatum, & si usquam fieri posset, cõmeatũ comparaturi. iam enim nobis defecerat. Et aquas quidẽ illic non procul inuenimus, & præterea nihil apparebat, nisi fortasse q; mugitus creber non longe exaudiebatur. Arbitrati igitur boum esse gregem, paululum procedentes in homines incidimus. At illi ubi nos uiderunt, mox infectati sunt, & tres è comitum numero ceperunt, reliqui uero ad mare confugimus. Hinc nos unà omnes armis instructi, neque enim socios inultos negligere consilium erat, irruimus in Bucephalos, qui iam interfectorum carnes inter se diuidebant. Terrefactos igitur ad unum persequuti sumus, & circiter quinquaginta interfecimus, captis ex illis duobus uiuis, ac iterum reuersi sumus, captiuos nobiscum trahentes. Porrò commeatus nihil offendimus. Quare nonnulli sua debant, ut captiui iugularentur. At mihi non probabatur, uerum uinctos seruaui, donec legati à Bucephalis repeterent, redimerentque captiuos. Intelligebamus autem eos ex nutibus, & tristi quodam mugitu, quem ædebant, uelut supplicantes. Erat autem redemptionis precium, multi casei, & sicci pisces, & cepe cum ceruis quatuor, quorum unicuique tres dumtaxat essent pedes, duos quidem in parte posteriore. nam qui in anteriore erant in unum concreuerant. His conditionibus redditis captiuis, unum tantum diem commorati, recessimus. Iam inde nobis pisces apparebant, & aues pre-

teruola

κύψαντες δὲ ἡμεῖς, ἐωρῶμεν βάθος ὅσον σαρίσῃ χιλίων, μᾶλλα φοβερόν, καὶ παράσχον. ἐοικε γὰρ τὸ ὕδωρ ὥσπερ μεμερισμένον. περιβλέποντες δὲ καὶ δεξιὰ, ὁρῶμεν πόρρωθεν γέφυραν ἐπεζευγμένην ὕδατος σωάπτοντος τὰ πελάγη καὶ τὴν ἐπιφάνειαν, κἀκ τῆς ἑτέρας θαλάττης ἐς τὴν ἑτέραν διαῤῥέοντος. προσελάσαντες οὖν ταῖς κώπαις, κατ' ἐκεῖνο παρεδράμομεν, καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν. οὔποτε προσδοκήσαντες. τοὐντεῦθεν ἡμᾶς ἐπεδέχετο πέλαγός τε πρασινές, καὶ νῆσον οὐ μεγάλην, εὐπροσίτως σωκεκομένην. ἐνέμοντο δὲ αὐτὴν ἄνθρωποι ἄγριοι, βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρ' ἡμῖν τὸν Μινώταυρον ἀναπλάττουσιν. ἀποβάντες δὲ, προσήειμεν ὑδρευσόμενοι, καίτοι καὶ σιτίου λιμόμενοι, εἴποθεν σωπορισόμενοι. οὐκ ἔτι γὰρ εἴχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοῦ πλησίον εὕρομεν. ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφαίνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολὺς οὐ πόρρωθεν ἠκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλην εἶναι βοῶν, κατολίγον προχωρήσαντες, ἐπέσκοπεν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐφίσκομεν. καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἑταίρων λαμβάνουσιν. οἱ δὲ λοιποὶ, πρὸς τὴν θάλατταν καταφεύγομεν. εἶτα μήν τινες πάντες ὁπλισάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρήτους περιιδεῖν τοὺς φίλους, ἐμπίπτομεν τοῖς βουκεφάλοις, τὰ κρέα τῶν ἀνηγμένων διαιρουμένοις. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδιώκομεν, καὶ κτείνομέν γε ὅσον πεντήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν καὶ αὖθις ὀπίσω ἀνεῤῥέφομεν, τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες. σιτίον μέν τι οὐδὲν εὕρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, παρήνουν ἀποσφάττειν τοὺς παρθλιμμένους. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ δήσας, ἐφύλαττον αὐτούς, ἄχρι δὴ ἄφίκοντο παρὰ τῶν βουκεφάλων πρέσβεις, ἀπαντοῦντες ἐπὶ λύτροις τοὺς συνειλημμένους: συνίεμεν γὰρ αὐτῶν διανευόντων, καὶ γοερόν τι μυκωμένων, ὥσπερ ἱκετευόντων. τὰ λύτρα δ' ἦν τυροὶ πολλοὶ, καὶ ἱχθῦς ξηροὶ, καὶ κρόμμυα, καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκδοσι πόσας ἔχουσα, δύο μὲν τοὺς ὄπισθεν. οἱ δὲ, πρόσω, ἐς ἕνα συμπεφύκεσαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνειλημμένους, καὶ μίαν ἡμέραν ἐπιμείναντες, ἀνήχθημεν. ἦσαν δὲ ἰχθῦές τε ἡμῖν ἐφάνοντο,

teruolabant, & eiuſmodi alia, quæ terræ uicinæ ſigna ſolent eſſe, occurrebant. Neq; uero multum poſt homines uidimus, qui nouo & inſolito more arte nautica utebantur. Ipſi enim ſimul & nautæ et naues erant. Libet autem nauigationis modum indicare. Reſupinati ſuper aquam iacebant, erectis in altum pudendis. nam illa grandia ferunt, ex illis linteum extendebant, & manibus pedem tenebant, ac incidente uento nauigabant. Poſt hos & alij ſuberibus inſidētes, iunctis duobus delphinis remigabāt equitabantq;, alij præcedentes ſubera trahebant. Hi nulla nos iniuria affecere, neque fugerunt, ſed intrepide & pacate uehebantur, nauis noſtræ figuram admirati, et undique circumſpectantes. Sub ueſperam autē appulimus ad inſulam non admodum magnam, quæ, ut arbitrabamur, à mulieribus Græca lingua loquentibus habitabatur. Nam nos acceſſerunt, & exceperunt, ſalutaruntq;, meretricie admodum comptæ, ornatæque, ac formoſæ omnes & iuuenculæ, talares tunicas ſecum trahentes.

Cabaluſa. Inſulæ quidem nomen erat Cabaluſa, ciuitatis uero Hy-
Hydamardia. damardia. Suſceperunt itaque nos mulieres, & ſecum quemque ſingulæ abduxerunt, ac hoſpitem fecerunt. Ego uero cunctabundus ſubſtiti, nihil enim fauſti ominabar, circumſpiciens diligentius, uideo multorum hominum oſſa, & caluas paſſim iacere. Vt autem clamorem ſuſcitarem, & ſocios conuocarem, ac ad arma proſilirem non placuit, uerum accepta in manus malua enixe orabam eam, ut ex præſentibus malis euaderem. ac paulopoſt cum miniſtraret hoſpita, uidi non mulieris crura, ſed ungulas aſini. Ibi mox & eam educto gladio corripio, & uinctam de omnibus interrogo. Illa autem, & ſi inuita, faſſa eſt tamen ſe mulieres eſſe mari-
Onoſceleæ. nas, quę Onoſceleę appellantur, ueſcique peregrinis hoſpitibus. Vbi enī, inquit, eos iam temulētos reddidimus illis concūbentes dormientes inuadimus. Hæc poſtq; audiebam ego, illā quidē uinctā reliqui, uerū ſupra tectū aſcēdi ipſe, & uociferabar, comitesq; conuocabā. Qui ubi conueniſſent illis totā rem indicabā, et oſſa oſtendebā, atq; in

tro

καὶ ὄρνεα παρεπέπτετο, καὶ ἄλλα ὁπόσα γῆς πλησίον οὔσης, ἢ μᾶλλον πρὸς ὑφαίνετο. μετ' ὀλίγον δὲ, καὶ ἄνδρας εἴδομεν καινῷ τρόπῳ ναυτιλίας χρωμένους. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἦσαν. λέξω δὲ τὸν πλοῦν τὸν τρόπον. ὕπτιοι κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὀρθώσαντες τὰ αἰδοῖα, μεγάλα δὲ φέρουσιν, ἐξ αὐτῶν ὀθόνιον πετάσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς πόδας κατέχοντες, ἐμπίπτουσι τῷ ἀνέμῳ, ἔπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτους, ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι, ζεύξαντες δύο δελφῖνας, ἥλαυνόν τε, καὶ ἡνιόχευον. οἱ δὲ προϊέντες, ἐπεσύροντο τοὺς φελλούς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε ἠδίκουν, οὔτε ἔφευγον, ἀλλ' ἥλαυνον ἀδεῶς τε, καὶ εἰρηνικῶς, τὸ εἶδος τῶν ἡμετέρων πλοίων θαυμάζοντες, καὶ πάντοθεν περισκοπούμενοι. ἑτέρας δὲ ἤδη προσήχθημεν νήσῳ, οὐ μεγάλῃ. κατῳκεῖτο αὕτη ὑπὸ γυναικῶν ὡς ἐνομίζομεν, ἐλάλουν φωνὴν προϊεμένων. προσήεσαν γὰρ, καὶ ἐδεξιοῦντο, καὶ κατάζοντο, πάνυ ἑταιρικῶς κεκοσμημέναι, καλαὶ πᾶσαι, καὶ νεάνιδες, ὡδήρεις τοὺς χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆσος, ἐκαλεῖτο Καβαλοῦσα. ἡ δὲ πόλις αὐτῆς, Καλαμαρσία. λαβοῦσαι δ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες, ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε, καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ὑποστὰς, οὐ γὰρ χρησὰ ἐμαντευόμην, ἀκριβέστερόν τε περιβλέπων, ὁρῶ πολλῶν ἀνδρῶπων ὀστᾶ, καὶ κρανία κείμενα. καὶ τὸ μὲν, βοὴν ἰσάναι, καὶ τοὺς ἑταίρους συγκαλεῖν, καὶ ἐς τὰ ὅπλα χωρεῖν, οὐκ ἐδοκίμαζον. προχειρισάμενος δὲ τὴν μαλάχην, πολλὰ ἠυχόμην αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν. μετ' ὀλίγον δὲ, ὁ μὲν ξένης διακονουμένης, εἶδον τὰ σκέλη οὐ γυναικὸς, ἀλλ' ὄνου ὁπλάς. καὶ δὴ παζάμενος τὸ ξίφος, συλλαμβάνω τε αὐτῆς. καὶ δήσας, περὶ τῆν ὅλωρ ἀνέκρινον. ἡδέ, ἄκουσα μὲν, εἶπε δὲ ὅμως, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσίας γυναῖκας, ὀνοσκελέας προσαγορευομένας. τροφὴν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους. ἐπασθὰν γὰρ ἔφη μεθύσωμεν αὐτοὺς, σωθυκλεῖσαι, κοιμωμένοις ἐπιχειροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῃ μὲν καὶ τέλιπον αὐτῆ δεξεμένῃ. αἰτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ δ στέγος, ἐβόων τε, καὶ τοὺς ἑταίρους συνεκάλουν. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, τὰ πάντα ἐμήνυον αὐτοῖς, καὶ τάτε ὁρᾶ ἐδείκνυον, καὶ ἤγομ ἔσω πρὸς τὴν δὲ

tro adiunctam ducebam. At illa protinus in aquam uersa est & euanuit. Ego uero experiri uolens gladium in aquam condidi, illaque mox sanguis effecta est. Ocyus igitur nauem repetentes abnauigauimus. Hinc post quam illuxit dies conspecta terra, coniecimus esse eam, que nostro orbi opposita est. Procidentes itaq; atq; precati, quid esset futurum dispiciebamus. Quibusdam autem placebat ascendere duntaxat, & rursum redire, alijs uero illic relicta naui, ad terræ meditullium proficisci exploratum incolas. Interea cum hęc cogitaremus, oborta uehemens tempestas, nauem littori impactam comminuit. Nos uero ægre enatauimus, armis, & quod quisque poterat, secum correptis. Hęc autem & huiusmodi fuere, quæ mihi, donec ad alteram terram uenirem, contigere, nimirum quæ in mari, & inter nauigandum, in insulis, & in aëre, & quæ postea in ceto, & cum ab illo exissemus quæ apud heroës & Somnia. Postremo quę apud Bucephalos et Onoscelcas, cęterta autem, quæ in terra accidere runt, sequentibus libris enarrabo.

BASILEAE APVD VALENTINVM CVRIONEM, CALENDIS SEPTEMB.
AN. M. D. XXIIII.

πλὼ σ\ελημένῳ. ἡ δὲ, αὐτίκα ὕσ\ωρ ἐγίνετο, ⊂\ ἄφαντὴς ἦμ. ὅμως δὲ τὸ ξίφ⊖ εἰς τὸ ὕσ\ωρ καθῆκα, σ\ερώμενος. ⊃ δὲ, αἷμα ἐγένε το. ταχέως οὖ ἐπὶ ναῦμ κατελθόντες, ἀπεπλεύσαμεν. κ\ὶ ἐπεὶ ἡμέρα ὑπήνγαζε, τὴν τε ἤπειρον ἀποβλεπόμενοι, εἰκάζομεν εἶ\ναι τὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένῃ κεκμένῳ. προσκυνήσαν τες δὲ, κ\ὶ πρόσευξάμενοι, σ\ερὶ τῶν μελλόντων ἐσκοπούμεν. ⊂\ τοῖ; μὲν, ἐσ\όκει ἐπιβᾶσι μόνον, αὖθις ὀπίσω ἀνασ\ρέφειν. τοῖς δὲ, τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ καταλιπεῖν, ἀνελθόντας δὲ εἰς τὴν με σόγαιαν, σ\ραθῆναι τῶν ἐνοικούντων. ὧν ὅσα δὲ ταῦτα ἐλογι; ζόμεθα, χαμαὶ σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσαρράξας τὸ σκά φος τῷ αἰγιαλῷ, διέλυσεν. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενηξάμενα τὰ ὅ= πλα ἕκασ⊖, κ\ὶ εἴ τι ἄλλο οἷός τε ἦν ἁρπαζάμενοι. ταῦτα μὲν τὰ μέχρι σῆς ἑτέρας γῆς σωνενεχθέντα μοι ὧν τῇ θαλάτ\η, κ\ὶ σ\αρὰ τὸν πλοῦν ὧν ταῖς νήσοις, κ\ὶ ὧν τῷ ἀέρι, κ\ὶ μετὰ ταῦ= τα ὧν τῷ κύτει, κ\ὶ ἐπεὶ ἐξήλθομεν, σ\αρά τε τοῖς ἥρωσι, καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ τελευταῖα, σ\αρὰ τοῖς Βυκεφάλοις, καὶ ταῖς Ονοσκελέαις. τὰ δ' ἐπὶ σῆς γῆς, ὧν ταῖς ἑξῆς βί= βλοις δ\ιηγήσομαι.

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΠΑΡΑ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΩ,
ΤΩ, ΚΟΥΡΙΩΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ=
ΝΟΣ ΠΡΩΤΗ, ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.
ΕΤΟΥΣ Α. Φ. ΚΔ.

VALENTINVS CVRIO